

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนำนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดย

มุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็น คนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลา ของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (๐๒) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)** (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็น ยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่าง ยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุ เป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) **การเกษตร (หลัก)** (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจ พิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้ง ระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการ พัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจาก สถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการ ส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคู่การขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและ ต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และ เชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาด กลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตรรวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ^๓ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุปใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟูและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าหมายเพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อทุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งที่ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

^๓ ประกาศ นร. เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (๒๕๖๔, ๒๕ กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๔๔ ง.

^๔ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔, ตุลาคม). (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๕ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างคุณภาพภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๖ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐^๖ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนาภายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อเอื้อแม่ (Nurture) ภายใต้กลไกจุดภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

^๕ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

^๖ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐.

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชนและผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่งพลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตลาด เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซีในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาใช้บริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการการแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรมย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่น่าสนใจจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเวนต์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริการที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาชิ้นส่วนเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีชิ้นส่วน

๒.๗ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐^๗

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาคัดค้านท์พื้นที่ถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑการเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๗๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

^๗ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔, กรกฎาคม). ร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐.

ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอีกร้อยละ ๒๐.๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั่วประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบ เหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

๓. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้งและชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

๒.๘ แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม **มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”** โดยมีเป้าหมายผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

^๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๔, ตุลาคม). แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทร คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

^๙ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๒๕ กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๘๖ ง.

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไขปัญหาเสียดินและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วนที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๑๐ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถาบันวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่ (๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ และ (๔) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรกรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรที่ผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุนการจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อ ยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย

สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลังสต็อก ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยการพัฒนาภาคเกษตรกรรมเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด โดย

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกร รวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถ เข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกล เกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตร อัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และส่งเสริม สถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม เกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมั่นในระบบ ที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและ ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้า เกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มงวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความ มั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตร ผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร รับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลด ต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อน โดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชา โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกร เอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอนาคตให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทยให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ภารกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

- ๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวง รวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง
- ๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ
- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงาน และงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๑๑ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์รวม

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิต สินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
๕. เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วม นำสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๗. เพื่อจัดการ สิ่งปฏิภูลมูลฝอย และของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
๘. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออุบิภาคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง
๙. เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๑๐. เพื่อให้สังคมมีความสงบสุขและพื้นที่ที่มีความมั่นคง
๑๑. เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด

ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๓. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)
๔. ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิภูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ ๕๐)
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ "เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการ”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๓. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๔. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๕. จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐาน อินทรีย์/GAP (ไร่)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
  ๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
  ๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
  ๔. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว
  ๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม ทั้ง ๓๖๕ วัน และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
  ๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ๓๖๕ วัน
  ๗. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
  ๘. ส่งเสริมให้เป็นเมือง Smart City และ MICE City
  ๙. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
  ๑๐. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
  ๑๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
  ๑๒. ยกกระตือรือร้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) แบบครบวงจรเพื่อให้ได้การรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
  ๑๓. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
  ๑๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
  ๑๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
  ๑๖. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
  ๑๗. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชุมชน
  ๑๘. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"**
- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
  ๒. เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย**
- ร้อยละที่ลดลงของดัชนีความยากจนหลายมิติ หรือดัชนี MPI แยกเป็น**
๑. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)

๒. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพตามช่วงวัย (ร้อยละ ๑๐)
๓. อายุเฉลี่ย (EI) ของคนบุรีรัมย์ (๘๐ ปีขึ้นไป)
๔. จังหวัดบุรีรัมย์มีการเข้าถึงการใช้กัญชาทางการแพทย์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๕. ร้อยละของครัวเรือนเปราะบางที่ได้รับการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคง

ปลอดภัย ร้อยละ ๒ ต่อปี

๖. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
๒. ส่งเสริมและพัฒนาาระบบบริการสาธารณสุข เพื่อการควบคุมป้องกันโรคและภัยสุขภาพให้มีประสิทธิภาพ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชน และประชาชนทุกระดับ ตามมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ
๕. เสริมสร้างศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กเยาวชน และประชาชนในทุกระดับ
๖. ส่งเสริมด้านอาชีพและพัฒนาทักษะด้านแรงงาน ให้สามารถเข้าถึงหลักประกันสังคมและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน
๗. พัฒนาศักยภาพกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๒. เพื่อจัดการ สิ่งปฏิกูลมูลฝอย และของเสียอย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออุปโภคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง
๔. เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นหรือได้รับการฟื้นฟู
๒. ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
๓. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาสำหรับการใช้ประโยชน์ และจำนวนพื้นที่ประสบภัยแล้ง น้ำท่วมและภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญหา (แห่ง)
๔. มีการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตและการขยายพื้นที่การใช้พลังงานทดแทน (แห่ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ให้คงสภาพ ไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่า ฝักระวังป้องกันการเกิดไฟป่า ลดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม แก้ไขปัญหาราษฎรที่ได้รับภัยพิบัติจากช้างป่า และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ในการใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายและยั่งยืน

๒. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล มูลฝอย และของเสียอย่างครบวงจร และมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ และส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบ ในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

๓. ส่งเสริมการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔. ส่งเสริมการพัฒนา อนุรักษ์ พื้นฟูแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำผิวดินและใต้ดิน ในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศ

๕. ส่งเสริมการเสริมสร้างองค์ความรู้ และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สังคมสงบสุขและพื้นที่มีความมั่นคง
๒. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๒. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้กับหมู่บ้านที่มีภัยคุกคามตามประกาศจังหวัด และสามารถทำให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถขยายผลการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้อย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

๓. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองในทุกระดับ โดยเน้นสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการของภาครัฐ และสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการร่วมกำหนดแนวทางการสร้างความสามัคคีปรองดอง

๔. ส่งเสริมให้คนไทยมีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข และมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผนึกกำลังทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ให้เป็นเครือข่ายสนับสนุนงานด้านความมั่นคงและให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ

๕. นำศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงขยายผลตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้พร้อมทั้งเผยแพร่ ผลการดำเนินงานให้แพร่หลายในพื้นที่เป้าหมายที่มีปัญหาด้านความมั่นคง

๖. พัฒนากลไกการบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง โดยให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกหนีเข้าเมือง อย่างประสานสอดคล้องกัน

๗. รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนในบริเวณพื้นที่ชายแดนไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันภัยจากอาชญากรรมที่จะเข้าสู่ประเทศไทยผ่านช่องทางชายแดน

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา ๔ ด้าน ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”
๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
๔. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

๒.๑๒ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

เป้าหมายการพัฒนา “ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข” โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

๓. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัดโดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

๔. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลไว้วางรากฐานไว้ให้การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับเดินทางมายังกลุ่มจังหวัด

๖. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่

๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
๗. ส่งเสริมและพัฒนากิจการการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
๘. ส่งเสริมการพัฒนาในด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรกรอุตสาหกรรมครบวงจร วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
๔. ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
๕. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
๗. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๘. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
๙. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
๑๐. ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
๒. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๔. สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
๕. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
๗. ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
๘. ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
๙. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
๑๐. ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ และการตลาด
๑๑. เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
๑๒. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
๑๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้ แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
๒. ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
๕. ส่งเสริมและสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง

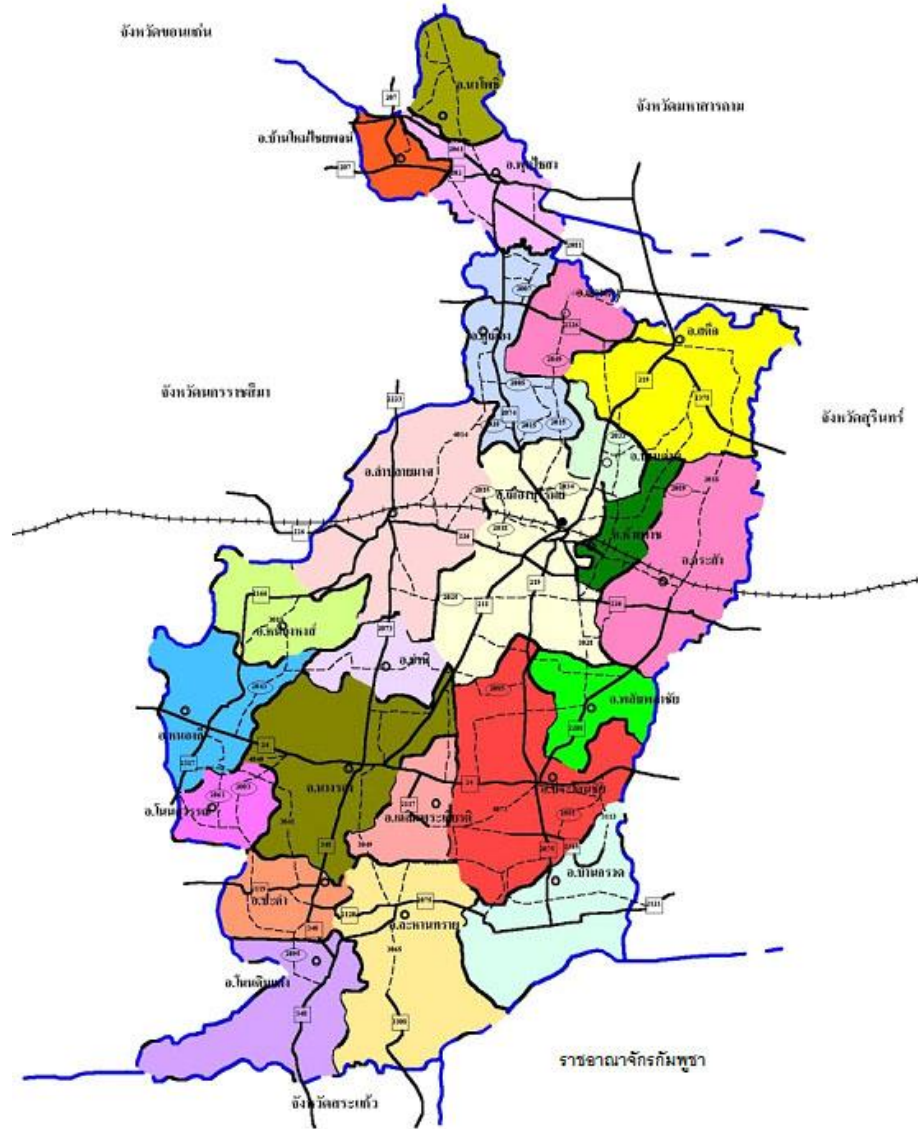
ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้งขนาดพื้นที่

จังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๔ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ กับ ๑๕ องศา ๔๕ ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ ๑๐๒ องศา ๓๐ ลิปดาตะวันออก กับ ๑๐๓ องศา ๔๕ ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๓๘๕ กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ ๓๗๖ กิโลเมตร

๒) อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา

๓) สภาพพื้นที่

จังหวัดบุรีรัมย์มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๙๓.๙๔๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖,๔๕๑,๑๗๘.๑๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๒.๐๑ ของพื้นที่ประเทศไทย

- **พรมแดน**

จังหวัดบุรีรัมย์ มีพรมแดนโดยรอบยาวประมาณ ๖๓๘ กิโลเมตร เป็นพรมแดนที่เป็นธรรมชาติทั้งสิ้น คือ ใช้แนวสันเขาแบ่งยาวประมาณ ๑๗๐ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๘ พรมแดนที่เป็นลำน้ำยาวประมาณ ๓๖๓ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑๕ และใช้เส้นแนวตรงในที่ราบเป็นแนวพรมแดนอีก ๑๕๐ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๖

- **รูปร่าง**

รูปร่างของจังหวัดบุรีรัมย์ มีความยาวมากกว่าความกว้าง กล่าวคือ วัดความยาวของจังหวัดจากแผนที่ภูมิศาสตร์ อัตราส่วน ๑ : ๒๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหารได้ประมาณ ๑๘๒ กิโลเมตร ส่วนความกว้างวัดได้ประมาณ ๙๐ กิโลเมตร ในทางภูมิศาสตร์การเมืองได้วิเคราะห์รูปร่างที่ดีของพื้นที่ไว้ว่า จะต้องมีความยาวและความกว้างเท่ากันหรือ ยาว : กว้าง เท่ากับ ๑ ซึ่งรูปร่างของพื้นที่ดังกล่าวอาจเกือบกลม หรือ เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส เมื่อพิจารณารูปร่างของจังหวัดบุรีรัมย์แล้วจะมีรูปร่างคล้ายเต๋า มีหัวอยู่ทางตอนบนและลำตัวอยู่ทางตอนกลางและตอนใต้ ถ้าคิดตามสัดส่วนความยาวต่อความกว้างแล้ว จะมีค่าประมาณ ๒.๐๒ ซึ่งเป็นรูปร่างที่ไม่ดี คือไม่กะทัดรัด เพราะจะมีรูปร่างยาวรีในตอนบนแล้วแผ่กว้างทางตอนกลางและตอนใต้ จึงทำให้เกิดข้อเสียในด้านต่างๆ การสื่อสารโทรคมนาคมไม่สะดวก ยากแก่การพัฒนา เสียค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสูง ตลอดจนการดูแลของเจ้าหน้าที่ไม่ทั่วถึง (ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์)

๔) ลักษณะดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายถึงทรายจัด มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและง่ายต่อการชะล้างพังทลาย ลักษณะดินในจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ดังนี้

๑) กลุ่มนาดิน ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่จังหวัด ครอบคลุมตอนกลางเป็นแนวยาวไปตอนใต้ แยกเป็นคุณสมบัติของดินได้เป็น ๒ ชนิด คือ

๑.๑) กลุ่มดินนาทั่วไป ครอบคลุมพื้นที่อำเภอกระสัง ประโคนชัย ลำปลายมาศ นางรอง เมือง พุทไธสง และอำเภอสตึก

๑.๒) กลุ่มดินนาดี ส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทางทิศเหนือของจังหวัด บริเวณลุ่มน้ำมูล ท้องที่อำเภอพุทไธสง ลำเืองสตึก

๒) กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่จังหวัด กระจายบริเวณทิศใต้ ท้องที่อำเภอบ้านกรวด ละหานทราย ปะคำ นางรอง หนองกี่ ลำปลายมาศ พุทไธสง สตึก และอำเภอกระสัง ประกอบด้วย ดินไร่ต้น และดินไร่ทราย

๓) กลุ่มดินคละ ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๐ ของจังหวัดอยู่บริเวณตอนกลางของจังหวัดแยกเป็นกลุ่มย่อยได้ ดังนี้

๓.๑) กลุ่มดินไร่ทั่วไปคละกับดินนาทั่วไป

๓.๒) กลุ่มนาไร่ทั่วไปคละกับดินนาดี พื้นที่อำเภอลำปลายมาศ หนองหงส์ คูเมือง และอำเภอเมือง

๓.๓) พื้นที่ภูเขาสูง ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ ๑๐ ของจังหวัด

๔) ดินเค็ม จังหวัดบุรีรัมย์มีดินเค็ม ๒ ระดับ คือ

๔.๑) ดินเค็มน้อย มีอยู่ระหว่าง ๑๔๔,๐๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘ ของพื้นที่นา อยู่บริเวณอำเภอพุทไธสง นาโพธิ์ คูเมือง และสตึก

๔.๒) ดินเค็มปานกลาง พื้นที่ประมาณ ๗๙,๗๔๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่นาอยู่ในอำเภอพุทไธสง

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล มีสภาพอากาศจัดอยู่ภายในเขตภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน (Tropical Savanna Climate : Aw) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เขตภูมิอากาศแบบสะวันนา (Savanna Climate) ซึ่งเป็นลักษณะอากาศที่มีฤดูแล้งสลับฤดูฝนอย่างเด่นชัด คือ

- ฤดูฝน (Rain Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดนำความชื้นจากทะเลอันดามัน และอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม และมีอิทธิพล ของร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุม (International Tropical Convergence Zone : ITCZ or Monsoon Trough) พาดผ่าน ทำให้เริ่มมีฝนตกชุกตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปจนถึงกลางเดือนมิถุนายน หลังจากนั้นไปจนถึงกลางเดือนกรกฎาคมฝนจะลดน้อยลงมากบางวันอาจไม่มีฝนตกเลย เรียกระยะนี้ว่าระยะฝนทิ้งช่วง (Dry Spell) เนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุมได้เคลื่อนตัวขึ้นไปพาดผ่านตอนบนของประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศจีนตอนใต้ สำหรับในช่วงเดือนสิงหาคมและกันยายนฝนจะกลับมากตกชุกอีกครั้งหนึ่งเนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุมได้เคลื่อนตัวลงมาพาดผ่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ในฤดูนี้มักมีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนตัวจากทะเลจีนใต้เข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยปีละ ๑-๓ ลูกจากสถิติภูมิอากาศจังหวัดบุรีรัมย์ของกรมอุตุนิยมวิทยา พบว่า ฝนตกชุกมากที่สุดคือเดือนกันยายนวัดปริมาณฝนรวมเฉลี่ยได้ ๒๔๕.๔ มิลลิเมตร รองลงมาคือเดือนสิงหาคม โดยวัดปริมาณฝนรวมเฉลี่ยได้ ๑๗๘.๐ มิลลิเมตร ปริมาณฝนรวมเฉลี่ยทั้งปี เท่ากับ ๑,๑๙๙.๒ มิลลิเมตร

- ฤดูหนาว (Winter Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในฤดูนี้จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมที่พัดออกจากความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีน มีลักษณะอากาศเย็นและแห้ง ความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจะแผ่ปกคลุมตลอดฤดู อุณหภูมิจะลดต่ำลงทำให้มีอากาศหนาวเย็นโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับกำลังและขนาดของมวลอากาศเย็นนั้น จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยา พบว่า อากาศหนาวเย็นที่สุดอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม วัดอุณหภูมิต่ำที่สุดได้ ๑๓.๔ องศาเซลเซียส และ ๑๓.๐ องศาเซลเซียส ตามลำดับ อุณหภูมิต่ำที่สุดที่วัดได้

เท่ากับ ๗.๘ องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม ในฤดูนี้มักประสบปัญหาภัยแล้งเนื่องจากมีฝนลดน้อยลงอย่างมากจนถึงระดับไม่มีฝนตกในฤดูนี้อาจมีคลื่นกระแสลมตะวันตกเคลื่อนตัวมาจากประเทศพม่าผ่านภาคเหนือของประเทศไทยเข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ซึ่งอาจทำให้มีฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้นได้ แต่ปริมาณฝนจะไม่มากนัก

- ฤดูร้อน (Summer Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ลมที่พัดปกคลุมในฤดูนี้ส่วนใหญ่เป็นลมใต้และลมตะวันตก และมักจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อน (Heat Low) ปกคลุมตลอดฤดู ทำให้มีอากาศร้อนโดยทั่วไป บางวันมีอากาศร้อนจัดสามารถวัดอุณหภูมิได้สูงถึง ๔๑ องศาเซลเซียส ขึ้นไป จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาของจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนมากที่สุด อุณหภูมิสูงที่สุดที่เคยวัดได้ ๔๑.๘ องศาเซลเซียส ค่าเฉลี่ยที่ ๔๑.๘ องศาเซลเซียส ในฤดูนี้จะมีบางช่วงที่มีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาจะเกิดการปะทะกับมวลอากาศร้อนที่ปกคลุมอยู่ก่อนแล้ว ทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ลมกระโชกแรง บางครั้งมีลูกเห็บตกเกิดขึ้นด้วย เราเรียกพายุชนิดนี้ว่า พายุฤดูร้อน (Summer Storm) ฝนที่ตกลงมาในฤดูนี้ยังมีปริมาณน้อยมักไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก

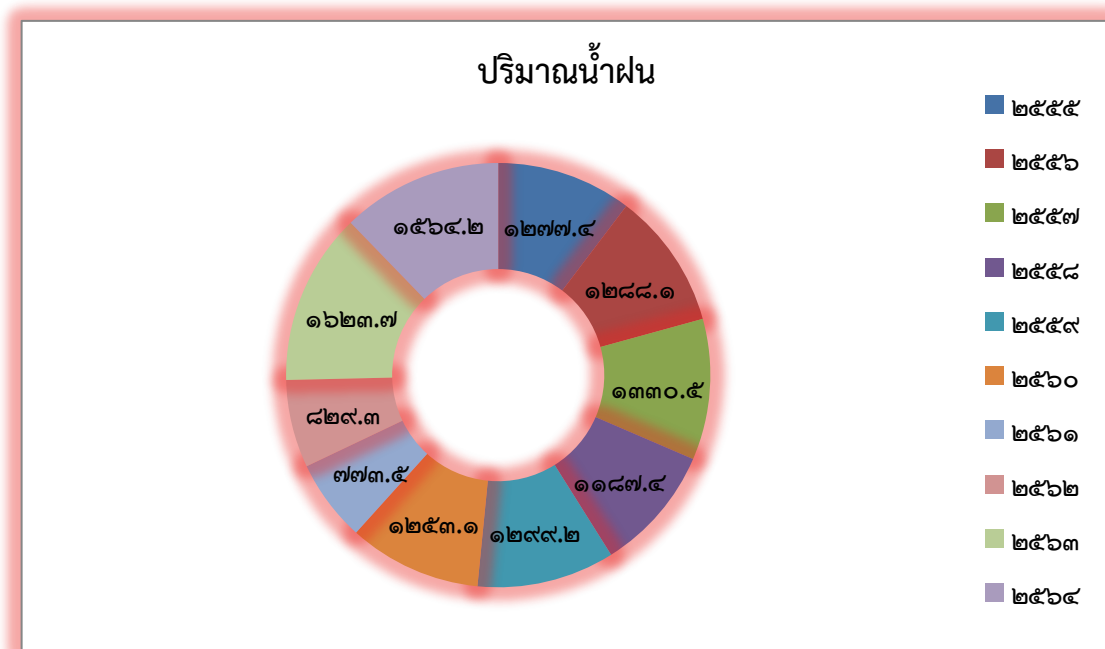
๒) ปริมาณน้ำฝน (ข้อมูลย้อนหลัง ๑๐ ปี)

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๕๕	๑,๒๗๗.๔๐
๒๕๕๖	๑,๒๘๘.๑๐
๒๕๕๗	๑,๓๓๐.๕๐
๒๕๕๘	๑,๑๘๗.๔๐
๒๕๕๙	๑,๒๙๙.๒๐
๒๕๖๐	๑,๒๕๓.๑๐
๒๕๖๑	๗๗๓.๕๐
๒๕๖๒	๘๒๙.๓๐
๒๕๖๓	๑,๖๒๓.๗๐
๒๕๖๔	๑,๕๖๔.๒

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

กราฟที่ ๑ แสดงปริมาณน้ำฝน ปี พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ (ข้อมูลย้อนหลัง ๑๐ ปี)

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

ปี	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๕	๓๖.๓๐	๒๐.๐๓	๒๗.๕๒	๙๗.๙๒	๔๓.๕๘	๗๖.๙๒
๒๕๕๖	๓๖.๔๒	๑๙.๘๓	๒๗.๐๓	๙๗.๘๓	๔๐.๙๒	๗๖.๐๗
๒๕๕๗	๓๖.๓๙	๑๙.๘๕	๒๗.๑๗	๙๘.๐๐	๔๑.๕๘	๗๕.๙๗
๒๕๕๘	๓๗.๒๖	๑๙.๘๙	๒๗.๖๓	๙๘.๖๗	๓๙.๐๐	๗๔.๙๔
๒๕๕๙	๓๗.๑๗	๑๙.๐๐	๒๗.๘๐	๙๗.๙๒	๓๙.๗๕	๗๔.๑๖
๒๕๖๐	๓๖.๑๑	๑๘.๘๓	๒๗.๐๗	๙๘.๐๘	๔๐.๕๘	๗๖.๗๐
๒๕๖๑	๓๖.๗๓	๑๙.๑๘	๒๗.๒๔	๙๗.๙๒	๓๘.๑๗	๗๔.๗๕
๒๕๖๒	๓๗.๕๙	๒๐.๒๐	๒๘.๐๘	๙๗.๓๕	๓๕.๕๘	๖๙.๙๐
๒๕๖๓	๓๗.๓๒	๒๐.๖๓	๒๗.๔๙	๙๘.๐๘	๕๑.๕๓	๗๓.๖๖
๒๕๖๔	๓๖.๕๘	๑๙.๗๓	๒๖.๘๕	๙๙.๕๘	๕๔.๓๗	๗๗.๑๖

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีลำน้ำที่สำคัญซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่มีการใช้ประโยชน์ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร และการใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ หลายนาย ได้แก่

๑) ลำจักราช มีลำน้ำสายหลักคือลำจักราช ซึ่งเกิดจากห้วยสารพะเพ็ชร และห้วยจ๊กราชในอำเภอนางรองอยู่มาก จังหวัดนครราชสีมา สภาพทั่วไปลำจักราชจะมีน้ำไหลตลอดลำน้ำ เฉพาะช่วงฤดูฝน มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ประมาณ ๑,๓๘๘ ตร.กม. หรือ ๘๖๗,๕๐๐ ไร่ โดยจะไหลผ่านอำเภอนางรอง และอำเภอนางรองหงส์

จังหวัดบุรีรัมย์ และอำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา แล้วไหลรวมบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

๒) ลำนางรอง มีต้นกำเนิดอยู่บริเวณเทือกเขาสันกำแพงในแนวรอยต่อจังหวัดบุรีรัมย์กับจังหวัดสระแก้ว ไหลผ่านอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งนี้กรมชลประทานได้สร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ไว้ในบริเวณบ้านป่าไม้สทกรณ อำเภอโนนดินแดง ได้แก่ เขื่อนลำนางรอง แล้วปล่อยน้ำจากเขื่อนลงสู่ลำนางรองเดิม ผ่านบ้านโคกใหม่ ตำบลสำโรงใหม่ อำเภอละหานทราย ไปบรรจบกับลำจังหัน ในเขตอำเภอปะคำ ไหลคดเคี้ยวเข้าสู่อำเภอนางรอง ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างสามอำเภอ คือ อำเภอปะคำ อำเภอนางรอง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ และมีลำธารเล็กๆ หลายสาย จากภูเขาอังคาร มารวมลงสู่ลำนางรอง และไหลบรรจบลงที่ลำปลายมาศ ทั้งนี้ โดยภาพรวม ลำนางรองมีความยาว ประมาณ ๑๑๕ กม. ครอบคลุมพื้นที่ ๑,๒๙๙.๙๔ ตร.กม.

๓) ลำปะเทีย มีต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรักบริเวณพรมแดนไทย-กัมพูชา ประชาธิปไตย โดยเป็นลำธารเล็กๆ ไหลลงมารวมกัน ณ บริเวณบ้านไผ่ทรวผล ตำบลตาจาง อำเภอละหานทราย กรมชลประทานได้สร้างเขื่อนลำปะเทียเก็บกักน้ำไว้การใช้สอยโดยชุมชน เส้นทางไหลของลำปะเทียจะไหลผ่านท้องที่อำเภอละหานทราย อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ นอกจากนี้ ยังมีคลองตาพรม และคลองลาดกล้วย ซึ่งไหลจากภูเขาอังคารลงมาสมทบ จากนั้นลำปะเทียได้ไหลผ่าน อำเภอนางรอง และอำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วจึงไหลลงบรรจบกับลำนางรองที่บ้านโคกสะอาด อำเภอขำนิ โดยรวมแล้วลำปะเทียมีความยาว ประมาณ ๙๐ กม.

๔) ลำปลายมาศ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาสันกำแพงในพื้นที่อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ไหลผ่านอำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ในช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ จะมีลำธารเล็กๆ เกิดจากเนินเขาเตี้ยๆ ไหลมาบรรจบกับลำปลายมาศ ทำให้ในช่วงฤดูฝนลำปลายมาศ มีปริมาณน้ำมาก และเกิดน้ำท่วมฉับพลันในช่วงระยะเวลาสั้นๆ จากนั้นลำปลายมาศจะไหลผ่านบ้านหนองหว้าทางทิศตะวันตกของอำเภอนางรอง และไหลไปลงยังบ้านโคกมกัดัน อำเภอหนองกี่ ซึ่งเป็นจุดที่ลำไทรโยง ไหลลงบรรจบกับลำปลายมาศ ทำให้ลำปลายมาศช่วงนี้มีปริมาณน้ำมาก ในฤดูฝนจึงเกิดน้ำท่วมสองฝั่ง ลำน้ำนี้จะไหลคดเคี้ยวผ่านอำเภอนางรอง อำเภอขำนิ ผ่านบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ ซึ่งเป็นช่วงที่ลำน้ำอีกสองสาย คือ ลำนางรอง และลำปะเทีย ไหลมาบรรจบกับลำปลายมาศ ทำให้ลำปลายมาศมีขนาดใหญ่ขึ้นน้ำเอ่อล้นฝั่งทุกปี แต่ในฤดูแล้งน้ำลด ลำปลายมาศจะขาดน้ำเป็นช่วงๆ และลำปลายมาศจะไปบรรจบแม่น้ำมูลที่อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๙๔๑ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติ เฉลี่ย ๔๕๗ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี ลำปลายมาศมีความยาวโดยรวม ประมาณ ๒๑๐ กม.

๕) แม่น้ำมูล (ลำน้ำมูลส่วนที่ ๒) มีต้นกำเนิดของแม่น้ำนี้เกิดจากเทือกเขาสันกำแพงระหว่างเขาวง เขาละมั่ง และเขาใหญ่ จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดนครราชสีมา ไหลผ่านอำเภอปักธงชัย อำเภอสูงเนิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอพิมาย และอำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา ไหลเข้าไปในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ในท้องที่อำเภอพุทไธสง อำเภอคูเมือง อำเภอแคนดง และอำเภอสตึก แล้วไหลผ่านอำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอรัตนบุรี ในเขตจังหวัดสุรินทร์ หลังจากนั้นไหลผ่านจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี ลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม มีความยาวประมาณ ๖๔๐ กิโลเมตร แม่น้ำมูล ช่วงที่อยู่ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นลำน้ำมูลส่วนที่ ๒ ซึ่งแบ่งเขตระหว่าง อำเภอคูเมือง กับอำเภอพุทไธสง และแบ่งเขตอำเภอแคนดง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ กับอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

๖) ห้วยแอก มีต้นน้ำเกิดจากบริเวณตอนเหนืออำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นลำธารเล็กๆ หลายสายไหลมารวมกันทางทิศใต้ ที่บริเวณหมู่บ้านตลาดแบ้ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วไหลไปสมทบกับแม่น้ำมูลที่บ้านหนองเรือ ตำบลห้วยโศก อำเภอพุทไธสง

๗) ลำสะเทต มีต้นกำเนิดจากที่ราบสูงสันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี และอีกส่วนหนึ่งจากต้นน้ำที่ห้วยปราสาทในเขตอำเภอคง และอำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยลำสาขาได้แก่ ลำห้วยตะกั่ว ไหลลงลำสะเทต แล้วลำสะเทต ไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๑๙๒ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติ ประมาณปีละ ๓๘๕ ล้าน ลบ.ม. โดยรวม ลำสะเทตมีความยาวทั้งสิ้น ประมาณ ๑๔๕ กิโลเมตร

๘) ลำพังชู มีต้นน้ำเกิดจากที่สูงจากธารน้ำหลายสายในท้องที่อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น และท้องที่อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ กลายเป็นลำพังชู ไหลผ่าน บ้านแดงใหญ่ บ้านท่าแกม อำเภอพุทไธสง และเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์กับอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม จากนั้นไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่บ้านยางนกฮูก ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง ลำพังชู มีความยาวประมาณ ๕๓ กิโลเมตร

๙) ห้วยตะไค้ มีต้นน้ำเกิดจากเนินเขากระโดง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ และมีลำห้วยหลายสาย อาทิ ห้วยจรเข้มาก ห้วยตลาด ห้วยกระโดง ห้วยราช ห้วยยาง ได้ไหลลงมาบรรจบกันเกิดเป็นห้วยตะไค้ แล้วไหลไปทางทิศเหนือของจังหวัดบุรีรัมย์ ผ่านบ้านสวายสอ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ บ้านตะไค้ บ้านด่าน บ้านปลัดปึก อำเภอบ้านด่าน สุเขตอำเภอสตึก และไหลลงแม่น้ำมูล ห้วยตะไค้มีความยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร

๑๐) ลำชี เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำมูล ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัด ได้แก่ พื้นที่อำเภอสตึกบางส่วน อำเภอกระสัง อำเภอประโคนชัย อำเภอพลับพลาชัย อำเภอบ้านกรวด อำเภอเมืองบุรีรัมย์บางส่วน และอำเภอห้วยราชบางส่วน มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๒,๘๒๒ ตารางกิโลเมตร แบ่งย่อยออกเป็น ๒ ส่วน คือ

(๑) ลุ่มน้ำลำชี ตอนบน มีต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก ไหลผ่าน บ้านหนองแวง อำเภอละหานทราย และทางตอนใต้ของอำเภอบ้านกรวด ลำชีในช่วงนี้ มีลำธารเล็กๆ คือ ห้วยเสว ห้วยตะแบก ในท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์ และห้วยเสนง ในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ ไหลมาสมทบกัน

(๒) ลุ่มน้ำลำชี ตอนล่าง ได้แก่ลำชีในช่วงที่ไหลผ่าน อำเภอประโคนชัย มีห้วยสายตะกู ห้วยโถงเหียบ ไหลมาสมทบ และยังมีลำน้ำสาขาพื้นที่ในเขตอำเภอกระสัง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ บางส่วน และอำเภอห้วยราชบางส่วน มีลำสาขาที่สำคัญ คือ ลำห้วยลึก ลำห้วยกระเบื้อง ลำชีน้อยที่เป็นต้นน้ำของลำชี โดยลำสาขาดังกล่าวไหลลงลำชี แล้วลำชีไหลไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
ต่อไป ที่มา : โครงการชลประทานบุรีรัมย์, ๒๕๕๘; สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครราชสีมา

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

๑) ป่าไม้

จากข้อมูลสภาพดาวเทียม Sentinel-๒ โครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกรมป่าไม้ พบว่า จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ป่าไม้ ๕๕๒,๑๓๔.๘๔ ไร่ หรือคิดเป็น ๘.๖๗ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย

๑.๑) พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้แก่

๑.๑.๑) อุทยานแห่งชาติตาพระยา ท้องที่อำเภอบ้านกรวด, อำเภอละหานทราย และอำเภอโนนดินแดง

๑.๑.๒) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ ในท้องที่อำเภอปะคำ, อำเภอละหานทราย และอำเภอโนนดินแดง

- ๑.๑.๓) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก ท้องที่อำเภอเมือง
- ๑.๑.๔) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำสนามบิน ท้องที่อำเภอประโคนชัย
- ๑.๑.๕) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด ท้องที่อำเภอเมือง
- ๑.๑.๖) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขากระโดง ท้องที่อำเภอเมือง
- ๑.๑.๗) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าลำนางรอง ท้องที่อำเภอโนนดินแดง

๑.๒) พื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชุมชน ป่าสาธารณประโยชน์ สวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สวนป่าเอกชน และพื้นที่ที่คงสภาพป่าที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ/หน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ

๒) หิน

บุรีรัมย์มีภูเขาไฟที่ดับแล้ว ๕ ลูก บริเวณรอบๆ ภูเขาไฟ ยังอุดมไปด้วยหินบะซอลต์ที่มีคุณภาพดี แข็งแกร่ง เหมาะสำหรับให้ใช้ในการก่อสร้างอาคาร ถนน และงานก่อสร้างต่างๆ ไป จึงมีผู้ประกอบการกิจการโรงโม่หินในจังหวัดจำนวนมากถึง ๑๐ โรง ส่งหินที่บดย่อยแล้วไปขายในหลายๆ จังหวัด

๓) ทรายน้ำจืด

มีทรายน้ำจืดอยู่ริมฝั่งแม่น้ำมูล ในท้องที่อำเภอคูเมือง พุทไธสง และอำเภอสตึก มีผู้ประกอบการดูดทรายหลายราย

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง แบ่งออกเป็น ๒๓ อำเภอ ๑๘๘ ตำบล ๒,๕๔๙ หมู่บ้าน การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๖๐ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔๕ แห่ง รายละเอียดดังนี้ ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ.๒๕๖๔

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอ ห่างจาก ศาลากลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล นคร/เมือง/ ตำบล	อบต.	ชุมชน
๑. เมืองบุรีรัมย์	๗๑๒.๒๓	๖.๘๑๖	๗.๐๐	๑๙	๓๒๓	๒	๑๓	๑๘
๒. นางรอง	๙๑๔.๐๐	๘.๗๔๙	๕๔.๐๐	๑๕	๑๘๘	๖	๑๔	๒๐
๓. ประโคนชัย	๘๙๐.๑๒	๘.๕๒	๔๕.๔๐	๑๖	๑๘๒	๔	๑๓	-
๔. พุทไธสง	๓๓๐.๐๐	๓.๑๕๙	๗๙.๐๐๐	๗	๙๗	๑	๗	-
๕. ลำปลายมาศ	๘๐๒.๙๕	๗.๖๘๖	๓๑.๐๐	๑๖	๒๑๖	๒	๑๕	-
๖. สตึก	๘๐๓.๐๐	๗.๖๘๖	๔๙.๐๐	๑๒	๑๗๙	๔	๙	-
๗. กระสัง	๖๕๒.๗๐	๖.๒๔๘	๓๕.๐๐	๑๑	๑๖๘	๔	๘	-
๘. ละหานทราย	๗๓๕.๐๐	๗.๐๓๖	๘๒.๐๐	๖	๘๔	๕	๒	-
๙. บ้านกรวด	๘๕๓.๙๐	๕.๕๘๙	๖๓.๕๐	๙	๑๑๘	๘	๓	-
๑๐. คูเมือง	๔๔๒.๐๐	๔.๒๓๑	๔๓.๐๐	๗	๑๐๖	๒	๗	-

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการ อำเภอ ห่างจาก ศาลา กลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล นคร/เมือง/ ตำบล	อบต.	ชุมชน
๑๑. หนองกี่	๓๘๕.๐๐	๓.๖๘๕	๘๔.๐๐	๑๐	๑๐๘	๓	๘	-
๑๒. ปะคำ	๒๙๖.๐๒	๒.๘๓๔	๗๘.๘๔	๕	๗๗	๑	๔	-
๑๓. หนองหงส์	๓๓๕.๐๐	๓.๒๑	๖๐.๐๐	๗	๑๐๐	๒	๖	-
๑๔. นาโพธิ์	๒๕๕.๐๐	๒.๔๔๑	๘๐.๐๐	๕	๖๕	๑	๕	-
๑๕. พลับพลาชัย	๓๐๖.๖๗	๒.๙๓๕	๓๓.๐๐	๕	๖๗	๓	๓	-
๑๖. ห้วยราช	๑๘๒.๑๒	๑.๗๔๓	๑๗.๐๐	๘	๘๐	๓	๕	-
๑๗. โนนสุวรรณ	๑๘๙.๖๓	๑.๘๑๕	๘๐.๐๐	๔	๕๖	๒	๓	-
๑๘. ชำนิ	๒๔๓.๑๐	๒.๓๒๗	๔๕.๐๐	๖	๖๓	๒	๔	-
๑๙. โนนดินแดง	๔๔๘.๐๐	๔.๒๘๘	๙๕.๐๐	๓	๓๗	๑	๓	-
๒๐. เฉลิมพระ เกียรติ	๓๐๕.๔๗	๒.๙๒๔	๖๘.๐๐	๕	๖๗	๓	๒	-
๒๑. บ้านใหม่ไชย พจน์	๑๗๘.๐๐	๑.๗๐๔	๙๖.๐๐	๕	๕๕	๑	๕	-
๒๒. บ้านด่าน	๑๕๙.๑๐	๑.๕๒๓	๒๔.๐๐	๔	๕๙	๒	๒	-
๒๓. แคนดิง	๒๙๘.๐๐	๒.๘๕๒	๕๖.๐๐	๔	๕๔	๑	๔	-
รวม	๑๐,๔๔๗.๐๑	๑๐๐		๑๘๙	๒,๕๔๙	๖๓	๑๔๕	๓๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

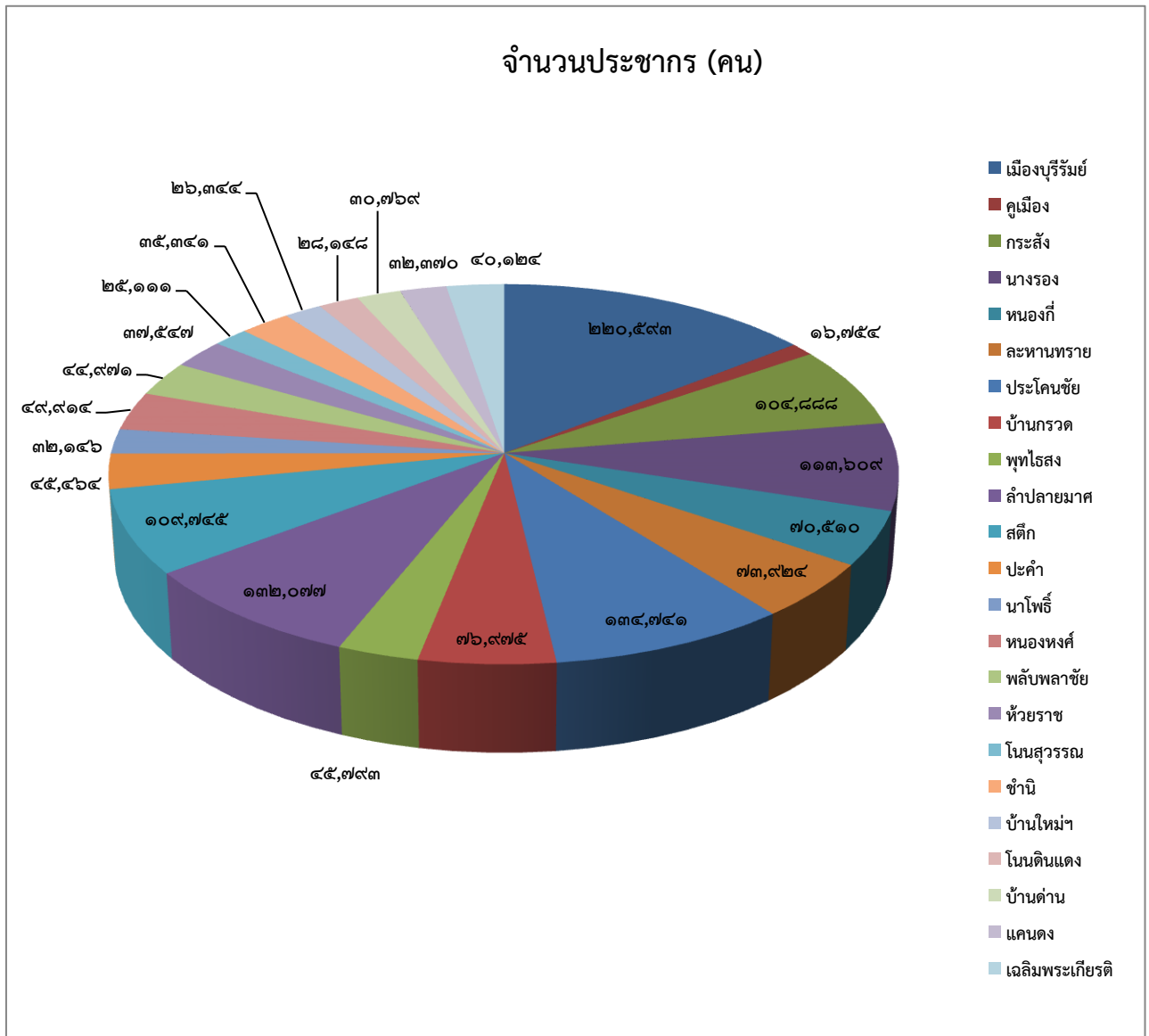
ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของจังหวัดบุรีรัมย์ปี พ.ศ.๒๕๖๕

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวน ครัวเรือน
๑. เมืองบุรีรัมย์	๑๐๘,๘๓๙	๑๑๑,๗๕๔	๒๒๐,๕๙๓	๘๑,๓๑๐
๒. คูเมือง	๓๓,๘๘๔	๓๓,๘๗๐	๖๗,๗๕๔	๒๐,๓๓๐
๓. กระสัง	๕๑,๗๔๑	๕๓,๑๔๗	๑๐๔,๘๘๘	๒๘,๔๗๖
๔. นางรอง	๕๕,๔๔๒	๕๘,๑๖๗	๑๑๓,๖๐๙	๓๘,๒๐๑
๕. หนองกี่	๓๕,๒๓๙	๓๕,๒๗๑	๗๐,๕๑๐	๒๑,๑๓๑
๖. ละหานทราย	๓๗,๑๕๙	๓๖๗,๖๕๕	๗๓,๘๑๔	๒๑,๗๔๑
๗. ประโคนชัย	๖๖,๘๕๔	๖๗,๘๖๖	๑๓๔,๗๒๐	๔๑,๐๔๕
๘. บ้านกรวด	๓๘,๓๐๕	๓๘,๖๗๐	๗๖,๙๗๕	๒๓,๓๒๒
๙. พุทไธสง	๒๒,๒๙๑	๒๓,๔๔๘	๔๕,๗๓๙	๑๔,๗๖๗
๑๐. ลำปลายมาศ	๖๕,๕๘๙	๖๖,๔๘๘	๑๓๒,๐๗๗	๓๘,๙๖๙
๑๑. สตึก	๕๔,๕๘๕	๕๕,๑๖๐	๑๐๙,๗๔๕	๓๓,๑๘๓

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวน ครัวเรือน
๑๒. ปะคำ	๒๒,๖๙๓	๒๒,๗๗๑	๔๕,๔๖๔	๑๔,๗๔๗
๑๓. นาโพธิ์	๑๕,๘๓๒	๑๖,๓๑๔	๓๒,๑๔๖	๙๗,๓๑๒
๑๔. หนองหงส์	๒๕,๐๖๓	๒๔,๘๕๑	๔๙,๙๑๔	๑๓,๙๑๒
๑๕. พลับพลาชัย	๒๒,๖๘๗	๒๒,๒๘๔	๔๔,๙๗๑	๑๒,๑๖๑
๑๖. ห้วยราช	๑๘,๖๔๕	๑๘,๙๐๒	๓๗,๕๔๗	๙,๗๘๐
๑๗. โนนสุวรรณ	๑๒,๔๘๕	๑๒,๖๒๖	๒๕,๑๑๑	๗,๕๓๑
๑๘. ชำนิ	๑๗,๖๔๒	๑๗,๖๙๙	๓๕,๓๔๑	๙,๒๓๖
๑๙. บ้านใหม่ไชยพจน์	๑๒,๙๒๖	๑๓,๓๘๒	๒๖,๓๐๘	๗,๕๘๙
๒๐. โนนดินแดง	๑๔,๐๕๕	๑๔,๐๙๓	๒๘,๑๔๘	๙,๔๓๗
๒๑. บ้านด่าน	๑๕,๑๓๑	๑๕,๖๓๘	๓๐,๗๖๙	๗,๙๗๘
๒๒. แคนดง	๑๖,๐๖๕	๑๖,๓๐๕	๓๒,๓๗๐	๙,๓๗๒
๒๓. เฉลิมพระเกียรติ	๑๙,๘๐๕	๒๐,๓๑๙	๔๐,๑๒๔	๑๒,๐๘๔
รวม	๗๘๒,๙๘๔	๗๙๕,๘๒๐	๑,๕๗๘,๘๐๔	๔๘๕,๙๔๓

ที่มา : สำนักงานปกครองจังหวัดบุรีรัมย์ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

กราฟที่ ๒ แสดงจำนวนประชากร พ.ศ.๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบล	๑๔๕	๖๙.๗๑
รวมทั้งหมด	๒๐๙	๑๐๐

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบุรีรัมย์ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕)

๑.๒.๓ วัฒนธรรมและกลุ่มชาติพันธุ์

ประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ มีกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิม ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มไทย-โคราช กลุ่มไทยอีสานหรือไทย-ลาว กลุ่มไทย-เขมร และกลุ่มไทย-กวย นอกจากนี้ภาษาเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญสำหรับความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านั้นแล้ว วิถีชีวิตส่วนรวมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ก็ยังมีเอกลักษณ์ของตนเองที่สามารถบอกได้ว่าเป็นชาติพันธุ์นั้นๆอีกด้วย

๑. กลุ่มไทย-โคราช กลุ่มไทยโคราชส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในเขตอำเภอปะคำ นางรอง หนองกี่ และลำปลายมาศ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๕% ของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์การแต่งกายจะนุ่งโจงกระเบนทั้งชายและหญิง เสื้อคอกลมผ้าขาวม้าพาดบ่าด้านซ้ายหญิงนิยมทัดดอกไม้ที่หูชาวไทยโคราชเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนว่านอนสอนง่ายเชื่อฟัง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย และเชื่อฟังผู้นำ ไม่ประพฤติล่วงเกินคำสั่งสอนของผู้เป็นบุพการีความเชื่อถือ การทำบุญใส่บาตร ส่งผลบุญไปให้บรรพบุรุษ เป็นประเพณีที่นิยมทำกันในระหว่างเดือน ๖ ไม่กำหนดวันที่แน่นอน เป็นการทำบุญประจำหมู่บ้าน ซึ่งเชื่อว่าเป็นการส่งผลบุญไปให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วเป็นการแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ คือการทำนา ทำไร่ เมื่อถึงฤดูการทำนาคือเดือน ๖ ทุกปี เมื่อก่อนจะลงนา ลงทำไร่ ไถนา จะต้องประกอบพิธีแรกนา (แรกนาขวัญ) เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่การประกอบอาชีพ

๒. กลุ่มไทย-อีสาน หรือ ไทย-ลาวจากการศึกษาความเป็นมาของไทลวในจังหวัดบุรีรัมย์ดั้งเดิมนั้น มักจะอยู่ทางเหนือน้ำมูล โดยเฉพาะเผ่าพันธุ์ คนพุทไธสง นาโพธิ์ และบ้านใหม่ไชยพจน์ ที่ติดกับเขตจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม เป็นเชื้อสายที่อพยพเนื่องจากการศึกสงครามสรุปได้ว่าชาติพันธุ์ไทย-ลาว ซึ่งเป็นชาวบุรีรัมย์ดั้งเดิม มาจากนครเวียงจันทน์และในแถบภูมิภาคนี้ ลาวเคยปกครองมาก่อนเผ่าพันธุ์เชื้อสายยังคงสืบทายาทกันต่อกันมาดังกล่าว ไว้ข้างต้นและกระจายกันไปในพื้นที่ต่างๆในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น ที่อำเภอลำปลายมาศ อำเภอหนองหงส์ ฯลฯ เป็นต้น (ที่มา จากการสัมภาษณ์ คุณปุระวัดี วิศิษฐ์ศิลป์ (จิ้นไธสง) เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๐ ต้นตระกูลหนึ่งของบ้านมะเฟือง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์) กลุ่มไทย-ลาวในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตอำเภอพุทไธสง อำเภอนาโพธิ์ อำเภอสตึก อำเภอลำปลายมาศ อำเภอคูเมือง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ อำเภอหนองกี่ อำเภอแคนดง แต่ปัจจุบันได้กระจัดกระจายเกือบทุกอำเภอ คนไทยเชื้อสายลาวมีประมาณ ๓๕ % ของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์ลักษณะการแต่งกายชายนิยมแต่งกายแบบผ้าขาก้วย หรือใส่รง นิยมนุ่งผ้าหัวกุด (หัวกุด) เสื้อนิยมนุ่งเสื้อม่อฮ่อม ทอเอง ตัดเอง ส่วนมากเป็นสิคราม

๓. กลุ่มไทย-เขมรจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชากรชาวเขมรออาศัยอยู่มาก ทั้งนี้เพราะจังหวัดบุรีรัมย์มีพื้นที่ที่อยู่ติดกับพรมแดนประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยและจังหวัดสุรินทร์ ชาวไทย-เขมรในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อพยพมาจากจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ประชากรที่พูดภาษาไทย เขมรส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ อำเภอประโคนชัย อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอกระสัง อำเภอพลับพลาชัย อำเภอสตึก และอำเภอเมืองบุรีรัมย์กลุ่มชาวไทย-เขมร ในจังหวัดบุรีรัมย์ดำเนินชีวิตด้วยเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มตนเองไว้อย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะด้านความเชื่อ เช่น ความเชื่อทางด้านไสยศาสตร์ เครื่องรางของขลัง การเสกเป่า ยาสั่ง และการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งมีการสืบทอดกันมาโดยมีผู้นำสืบทอดสู่ชนรุ่นหลังอย่างเหนียวแน่นสำหรับประเพณีเกี่ยวกับความเชื่อ ชาวไทย-เขมรมีขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างหนึ่ง คือ การทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ตาย เรียกว่า การทำบุญโดนตา คือการ

ทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ตายไปแล้ว นิยมทำกันในวันสิ้นเดือน ๑๐ ประเพณีเกี่ยวกับการตาย จะนิยมฝังเอาไว้ก่อนจะไม่เผา ๓-๔ ปี จึงจะขุดเอาขึ้นมาเผา

๔. กลุ่มไทย-กวย ปัจจุบันมีชาวไทย-กวย (ส่วนมากจะเรียกส่วย หรือกวย) กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ศรีสะเกษ และบางส่วนของจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้อพยพไปจากจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษสำหรับชาวกวยในจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอพยพมาจากจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และจังหวัดสุรินทร์ เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีกว่ามาแล้ว ได้เข้ามาอยู่ในเขตอำเภอเมืองบุรีรัมย์ หนองกี่ ลำปลายมาศ กระสัง สตึก พลับพลาชัย บ้านด่าน และประโคนชัย เป็นส่วนใหญ่ชาวไทย-กวย พวกเขาจะเรียกตัวเองว่า กวย คำว่าส่วยเป็นคำพูดเรียกชื่อที่ชนชาติอื่นเรียกพวกเขาซึ่งปกติพวกเขาไม่ชอบคำว่า ส่วย ผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับชนชาติส่วยคือ นายอนุพรรณ ศรีแก้ว อยู่บ้านเลขที่ ๑๑๒ หมู่ ๓บ้านโคกवान ตำบลหูกทานบ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ การนุ่งห่มและการแต่งกายของชนชาวส่วยนิยมการแต่งกายนุ่งห่มเหมือนชนชาวเขมรแต่พิเศษคือนิยมตัดดอกไม้ที่อยู่ทั้งสองข้างจะเป็นดอกไม้สีอะไรก็ได้ ในงานพิธีต่างๆ ถ้าเห็นการแต่งกายตัดดอกไม้ที่หูปัจจุบันนี้ชาวไทยส่วยในจังหวัดบุรีรัมย์มีอยู่ประมาณ ๒%ชนชาวกวยจะถือเคร่งในเรื่องการตอบแทนต่อผู้มีพระคุณ เช่นในทุกปีในช่วงสงกรานต์ พวกลูกหลานจะต้องหบน้ำไปให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย อาบ พร้อมทั้งหาเสื้อผ้าใหม่ๆ ให้ผลัดเปลี่ยนเป็นประจำทุกปี เชื้อฟังกำสั่งสอนของบิดา มารดาไม่ประพฤตินอกกรีดนอกรอย ความเชื่อเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนมากจะคล้ายกับพวกเขมร เช่น การตายจะไม่นิยมเผาแต่จะฝังไว้ก่อนเป็นต้น (ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

๑.๓ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดบุรีรัมย์สามารถเดินทางติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงและติดต่อกันภายในจังหวัดได้สะดวกทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และยังมีสนามบินพาณิชย์ เปิดบริการระหว่างกรุงเทพฯ-บุรีรัมย์

๑.๓.๑.๑ ทางรถยนต์

- เส้นทางสายหลัก จำนวน ๑ สาย คือ หมายเลข ๒๔
- เส้นทางสายรอง มี ๔ สาย คือ หมายเลข ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๖ และ ๓๔๘
- เส้นทางย่อยระหว่างอำเภอ มี คือ หมายเลข ๒๒๒๖ ๒๐๗๔ ๒๒๒๓ ๒๓๗๘ ๒๒๐๘ ๒๑๖๕ ๒๑๑๗ ๒๑๒๐ ๒๓๑๗ และ ๒๓๖๕

๑.๓.๑.๒ ทางรถไฟ มีรถไฟผ่านพื้นที่ตอนกลางของจังหวัด โดยผ่านอำเภอลำปลายมาศ เมืองบุรีรัมย์ ห้วยราช และกระสัง มีขบวนรถไฟไป-กลับ ผ่าน ๒๖ เที่ยวต่อวัน

๑.๓.๑.๓ ทางเครื่องบิน การพาณิชย์ได้เปิดเที่ยวบินให้บริการโดยสารการบินของบริษัทนกแอร์ จำกัด กรุงเทพฯ-บุรีรัมย์

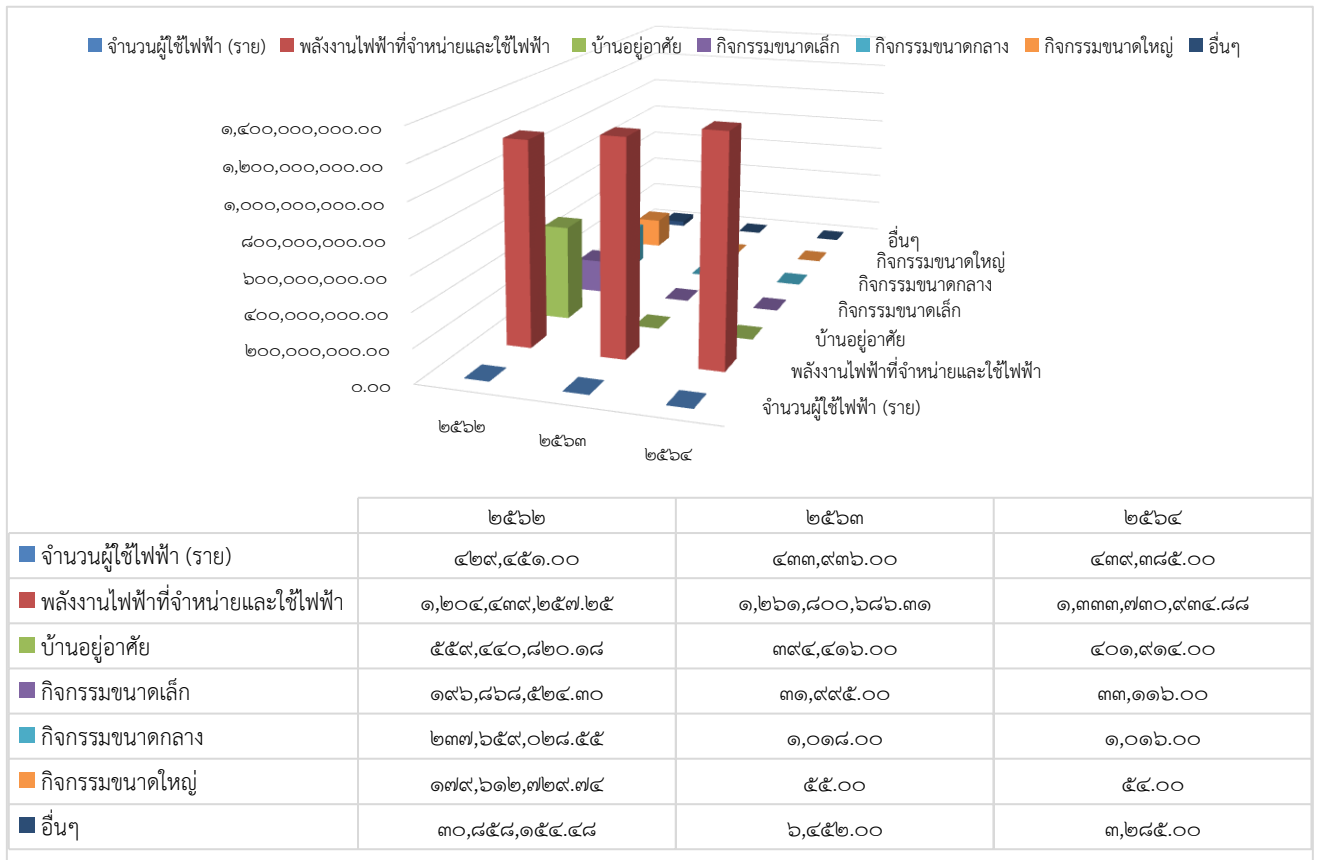
๑.๓.๒ ไฟฟ้า

ตารางที่ ๕ ข้อมูลด้านไฟฟ้าจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๔๒๙,๔๕๑.๐๐	๔๓๓,๙๓๖.๐๐	๔๓๙,๓๘๕.๐๐
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	๑,๒๐๔,๔๓๙,๒๕๗.๒๕	๑,๒๖๑,๘๐๐,๖๘๖.๓๑	๑,๓๓๓,๗๓๐,๙๓๔.๘๘
บ้านอยู่อาศัย	๕๕๙,๔๔๐,๘๒๐.๑๘	๓๙๔,๔๑๖.๐๐	๔๐๑,๙๑๔.๐๐
กิจกรรมขนาดเล็ก	๑๙๖,๘๖๘,๕๒๔.๓๐	๓๑,๙๙๕.๐๐	๓๓,๑๑๖.๐๐
กิจกรรมขนาดกลาง	๒๓๗,๖๕๙,๐๒๘.๕๕	๑,๐๑๘.๐๐	๑,๐๑๖.๐๐
กิจกรรมขนาดใหญ่	๑๗๙,๖๑๒,๗๒๙.๗๔	๕๕.๐๐	๕๔.๐๐
อื่นๆ	๓๐,๘๕๘,๑๕๔.๔๘	๖,๔๕๒.๐๐	๓,๒๘๕.๐๐

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์

กราฟที่ ๓ แสดงข้อมูลด้านไฟฟ้าจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

๑.๓.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด (โปรดทำเครื่องหมาย)

มีด่าน □ สุสการ ที่ตั้ง.....ประเภท.....

□ ตรวจพืช ที่ตั้ง.....

มีห้องปฏิบัติการเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักกันพืช ไม่มี มี

□ ตรวจประมง ที่ตั้ง.....

มีห้องปฏิบัติการเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ ไม่มี มี

ปศุสัตว์ ที่ตั้งบ้านเลขที่ ๑ หมู่ ๑๘ บ้านหนองต้อ ตำบลหูก้านบ อำเภอบางบาล จังหวัดบุรีรัมย์

มีห้องปฏิบัติการเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งด่านกักกันสัตว์ ไม่มี มี

๑.๓.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

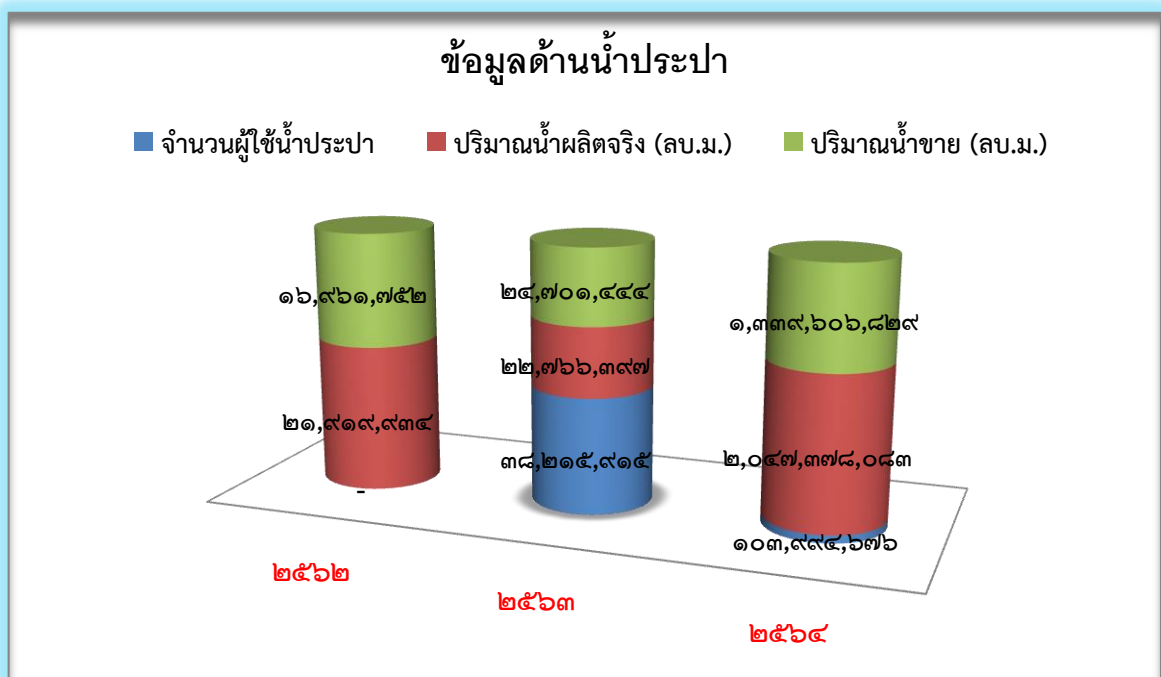
- น้ำประปา

ตารางที่ ๖ ข้อมูลด้านน้ำประปาจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนผู้ใช้น้ำประปา (ราย)	-	๓๘,๒๑๕,๙๑๕	๑๐๓,๙๙๔,๖๗๖
ปริมาณน้ำผลิตจริง (ลบ.ม)	๒๑,๙๑๙,๙๓๔	๒๒,๗๖๖,๓๙๗	๒๐๔,๗๓๗๘,๐๘๓
ปริมาณน้ำขาย (ลบ.ม.)	๑๖,๙๖๑,๗๕๒	๒๔,๗๐๑,๔๔๔	๑,๓๓๙,๖๐๖,๘๒๙

ที่มา : เว็บไซต์การประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ www.pwa.co.th/province

กราฟที่ ๔ แสดงข้อมูลด้านประปา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

- การใช้พลังงาน

ตารางที่ ๗ ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ลูกค้าน้ำมันจำหน่ายให้ลูกค้าจำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒ (ปริมาณ/พันลิตร)	๒๕๖๓ (ปริมาณ/พันลิตร)	๒๕๖๔ (ปริมาณ/พันลิตร)
น้ำมันกลุ่มเบนซิน			
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ อี ๘๕	๓,๐๑๙	๑,๙๘๘	๑,๘๖๕
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ อี ๒๐	๑๙,๘๔๗	๒๐,๓๑๓	๑๘,๒๑๘
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑	๕๐,๘๖๕	๔๙,๔๐๗	๔๔,๗๖๑
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๕	๓๖,๘๓๕	๔๐,๗๑๑	๔๒,๔๓๗
น้ำมันเบนซิน	๓,๘๒๓	๒,๘๐๖	๑,๖๑๘
น้ำมันกลุ่มดีเซล			
น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว (บี ๗)	๒๔๔,๙๖๘	๒๐๐,๑๒๖	๑๘๔,๓๕๒
น้ำมันดีเซลหมุนเร็วธรรมดา	๑๐๙	๔๕,๕๔๗	๕๒,๙๘๙
น้ำมันดีเซล (บี ๒๐)	๗,๓๑๕	๕,๖๙๙	๑,๔๐๙
น้ำมันเตา	๗๘๘	๔๔๐	๒๘๕
ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) (พันกิโลกรัม)	๓๑,๕๐๖	๓๐,๐๐๖	๓๒,๙๐๘

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๔.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัด)

สภาพทางเศรษฐกิจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ ขึ้นกับการผลิต ๔ สาขาหลัก ได้แก่ สาขาเกษตร สาขาการค้า สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการบริการ

- ภาคการเกษตร ด้านการเกษตร จังหวัดบุรีรัมย์มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๔ ชนิด ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ดังนี้

๑) ข้าว

-ข้าวเปลือกทุกชนิด (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ)

ตารางที่ ๘ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกทุกชนิด (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ) และผลผลิต จำแนกรายปี

ข้าวทั่วไป	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๗๑,๒๓๕.๕๕	๘๐,๓๕๒.๗๙	๖๓,๑๗๓.๘๙
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓๗๐	๓๘๒	๔๖๐
ผลผลิต (ตัน)	๒๖,๓๕๗.๑๕	๓๐,๖๙๔.๗๖	๒๙,๐๕๙.๙๘
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๑,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒๘๙.๙๓	๓๐๖.๙๔	๒๙๐.๕๙
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๑,๓๕๙	๑๑,๐๖๓	๘,๘๓๘

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

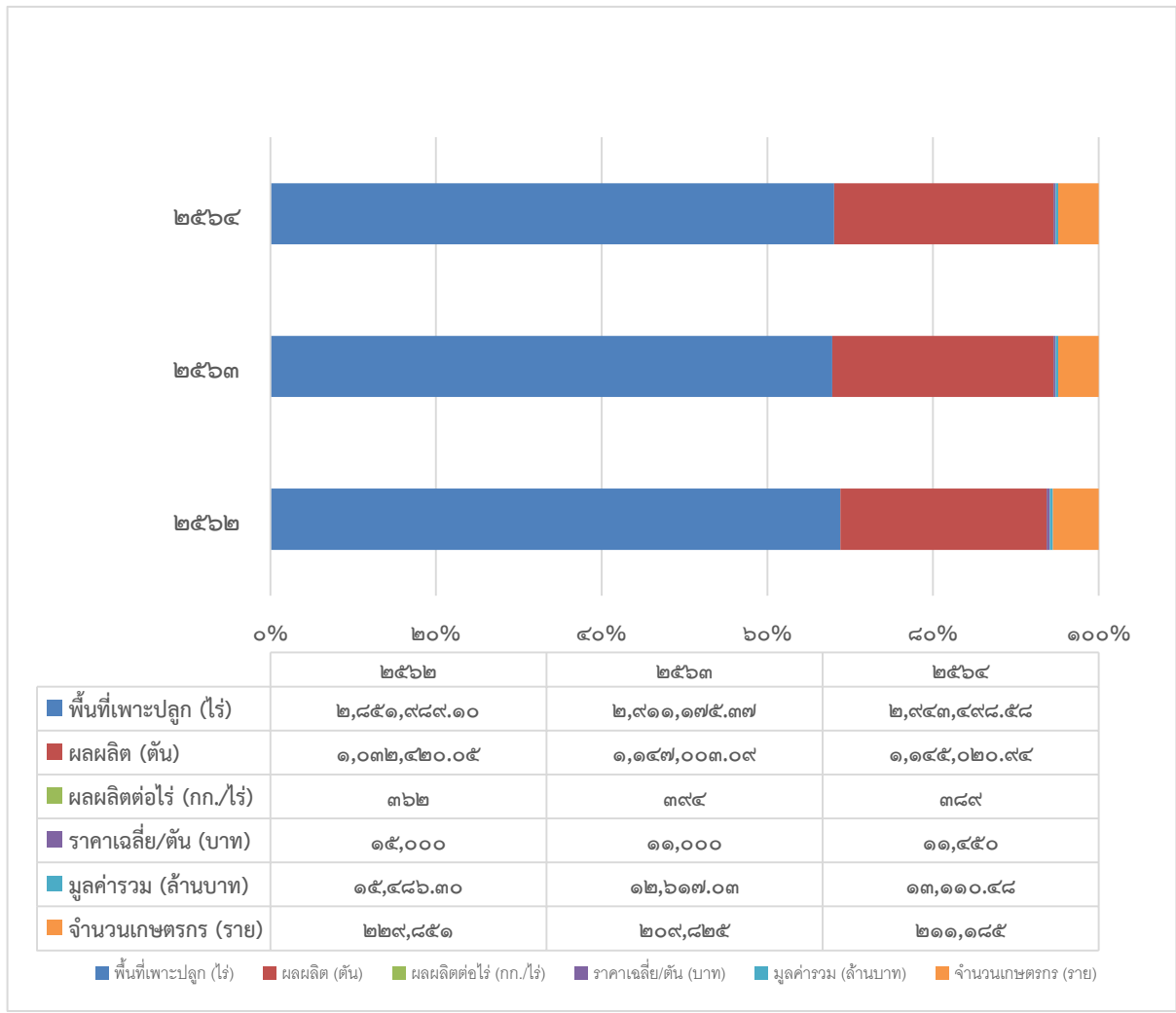
-ข้าวเปลือกหอมมะลิ

ตารางที่ ๙ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิและผลผลิต จำแนกรายปี

ข้าวหอมมะลิ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒,๘๕๑,๙๘๙.๑๐	๒,๙๑๑,๑๗๕.๓๗	๒,๙๔๓,๔๙๘.๕๘
ผลผลิต (ตัน)	๑,๐๓๒,๔๒๐.๐๕	๑,๑๔๗,๐๐๓.๐๙	๑,๑๔๕,๐๒๐.๙๔
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓๖๒	๓๙๔	๓๘๙
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๕,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๔๕๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๑๕,๔๘๖.๓๐	๑๒,๖๑๗.๐๓	๑๓,๑๑๐.๔๘
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๒๙,๘๕๑	๒๐๙,๘๒๕	๒๑๑,๑๘๕

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๕ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิและผลผลิต จำแนกรายปี

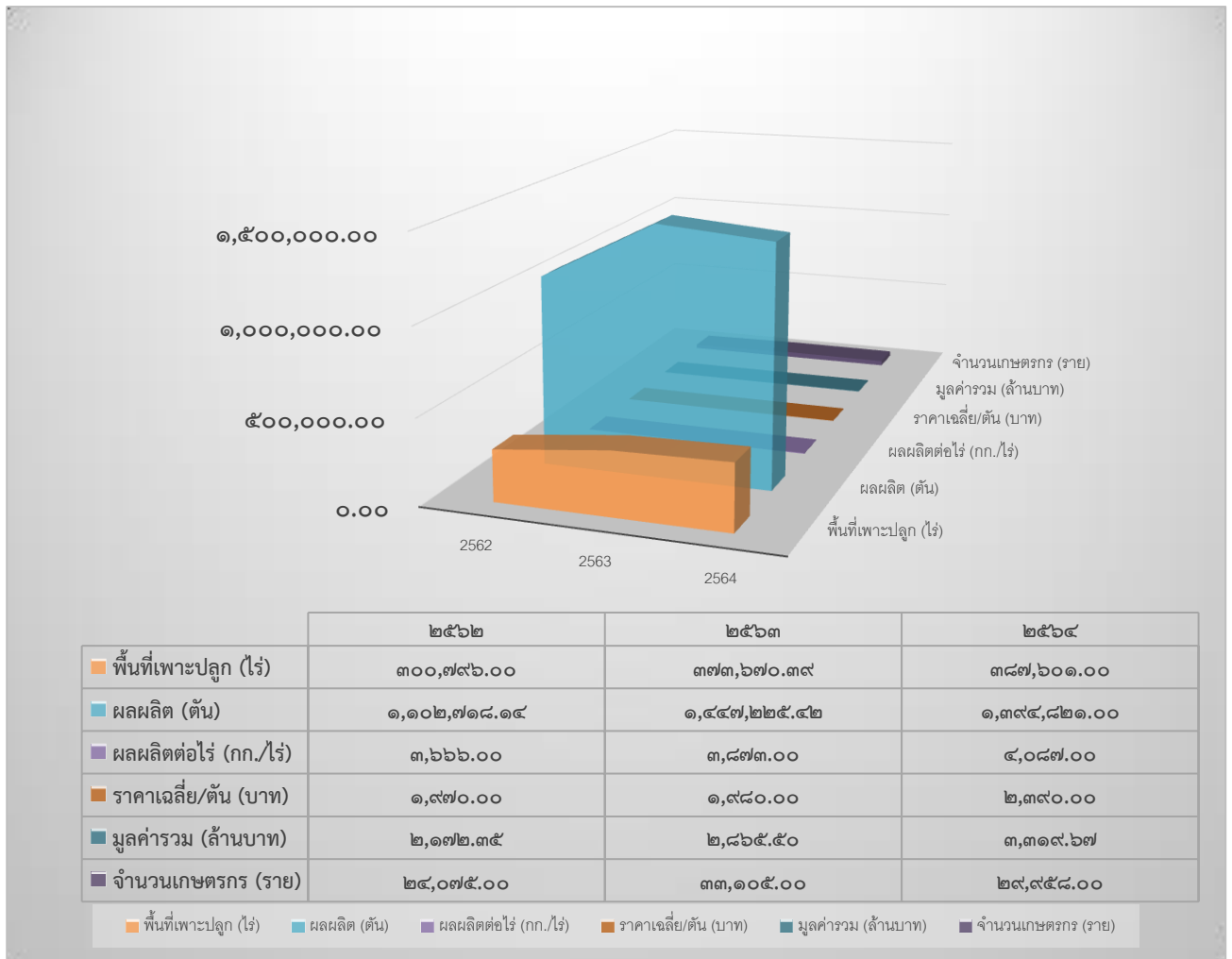
๒) มันสำปะหลัง

ตารางที่ ๑๐ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังและผลผลิต จำแนกรายปี

มันสำปะหลัง	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๓๐๐,๗๙๖	๓๗๓,๖๗๐.๓๙	๓๘๗,๖๐๑
ผลผลิต (ตัน)	๑,๑๐๒,๗๑๘.๑๔	๑,๔๔๗,๒๒๕.๔๒	๑,๓๙๔,๘๒๑
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓,๖๖๖	๓,๘๗๓	๔,๐๘๗
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑,๙๗๐	๑,๙๘๐	๒,๓๙๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒,๑๗๒.๓๕	๒,๘๖๕.๕๐	๓,๓๑๙.๖๗
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๔,๐๗๕	๓๓,๑๐๕	๒๙,๙๕๘

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๖ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังและผลผลิต จำแนกรายปี

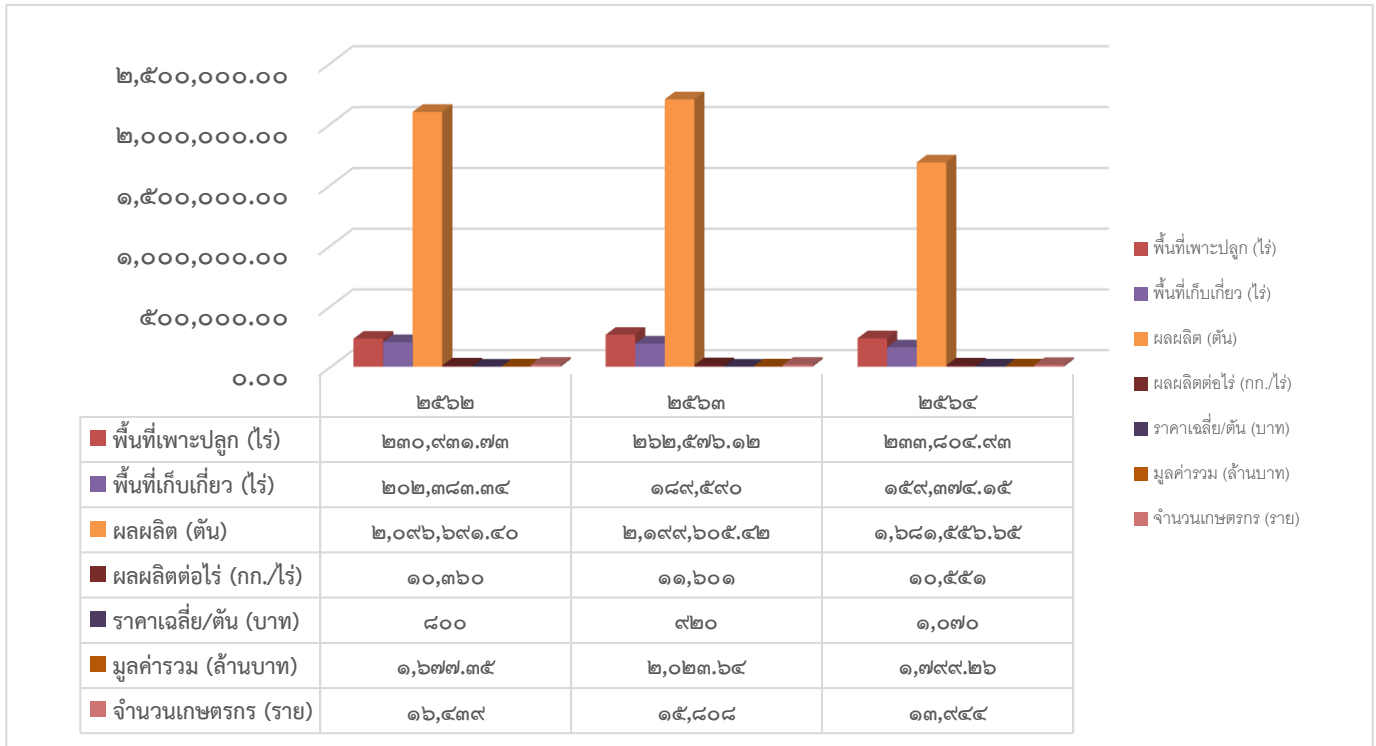
๓) อ้อย

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอ้อยและผลผลิต จำแนกรายปี

อ้อย	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๓๐,๙๓๑.๗๓	๒๖๒,๕๗๖.๑๒	๒๓๓,๘๐๔.๙๓
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	๒๐๒,๓๘๓.๓๔	๑๘๙,๕๙๐	๑๕๙,๓๗๔.๑๕
ผลผลิต (ตัน)	๒,๐๙๖,๖๙๑.๔๐	๒,๑๙๙,๖๐๕.๔๒	๑,๖๘๑,๕๕๖.๖๕
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๑๐,๓๖๐	๑๑,๖๐๑	๑๐,๕๕๑
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๘๐๐	๙๒๐	๑,๐๗๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๑,๖๗๗.๓๕	๒,๐๒๓.๖๔	๑,๗๙๙.๒๖
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๖,๔๓๙	๑๕,๘๐๘	๑๓,๙๔๔

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๗ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอ้อยและผลผลิต จำแนกรายปี

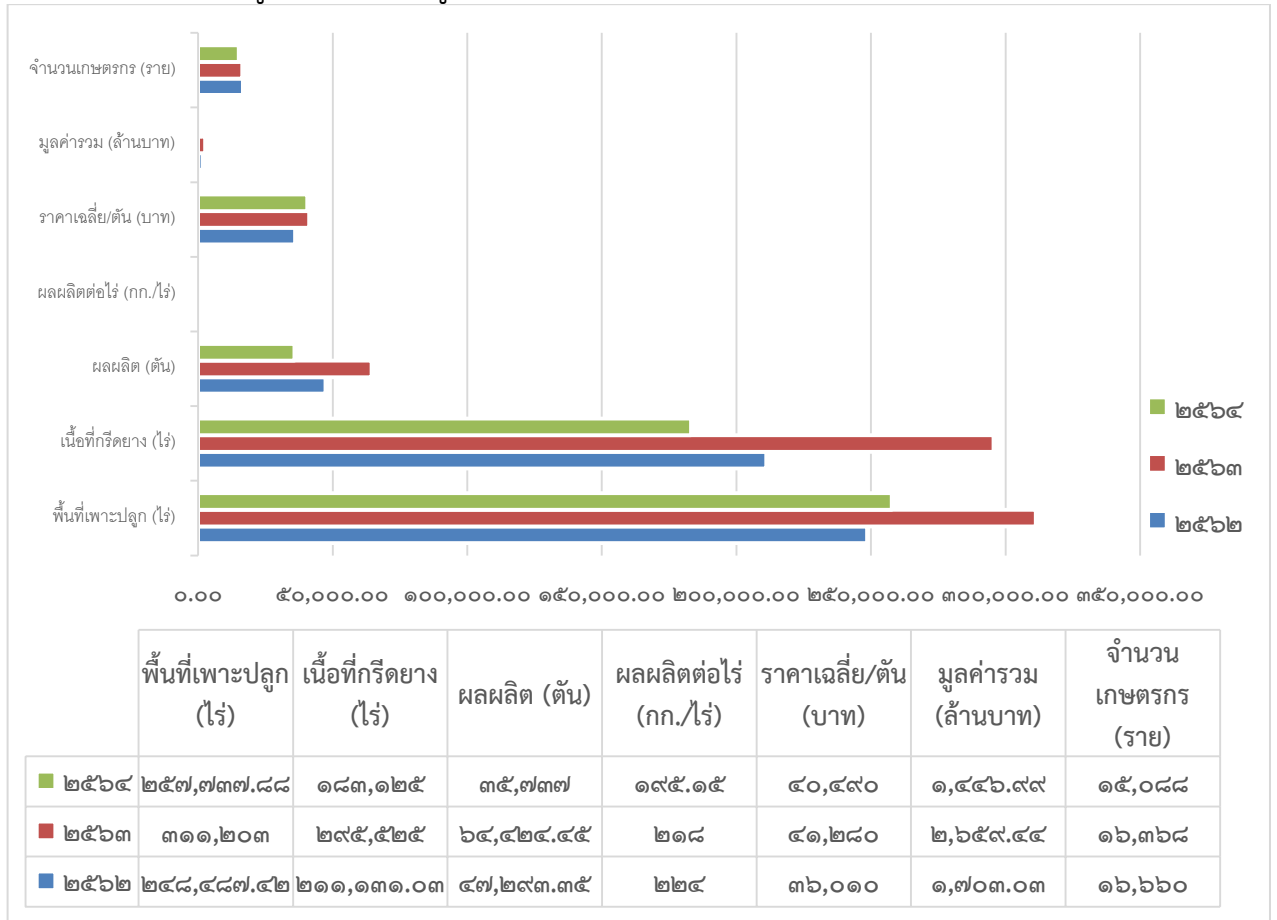
๔) ยางพารา

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกยางพาราและผลผลิต จำแนกรายปี

ยางพารา	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๔๘,๔๘๗.๔๒	๓๑๑,๒๐๓	๒๕๗,๗๓๗.๘๘
เนื้อที่กรีดยาง (ไร่)	๒๑๑,๑๓๑.๐๓	๒๙๕,๕๒๕	๑๘๓,๑๒๕
ผลผลิต (ตัน)	๔๗,๒๙๓.๓๕	๖๔,๔๒๔.๔๕	๓๕,๗๓๗
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๒๒๔	๒๑๘	๑๙๕.๑๕
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๓๖,๐๑๐	๔๑,๒๘๐	๔๐,๔๙๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๑,๗๐๓.๐๓	๒,๖๕๙.๔๔	๑,๔๔๖.๙๙
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๖,๖๖๐	๑๖,๓๖๘	๑๕,๐๘๘

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๘ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกยางพาราและผลผลิต จำแนกรายปี

- ด้านปศุสัตว์

จังหวัดบุรีรัมย์มีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ๕ ประเภท ได้แก่ โคเนื้อ ไก่เนื้อ กระบือ ไก่เนื้อและไข่ ดังนี้

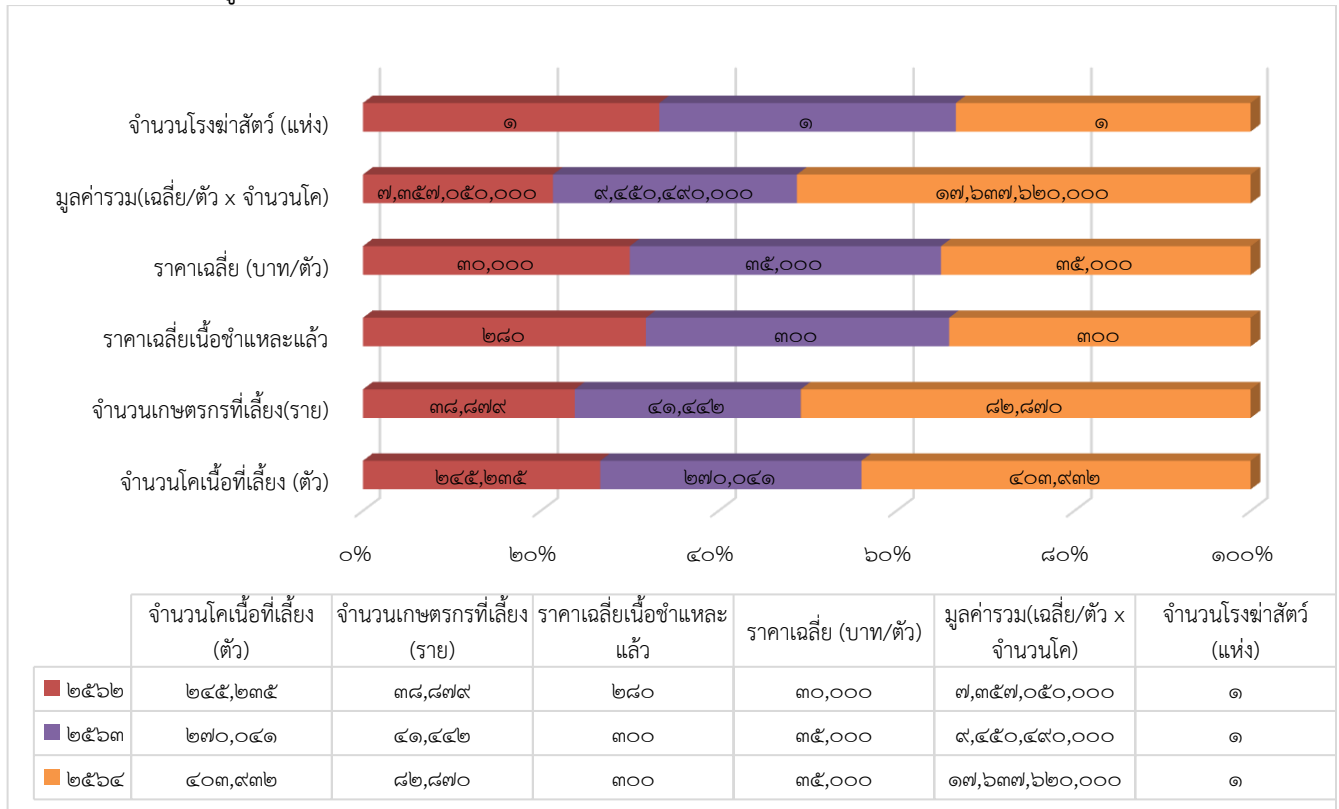
๑) โคเนื้อ

ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อ จำแนกรายปี

โคเนื้อ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	๒๔๕,๒๓๕	๒๗๐,๐๔๑	๔๐๓,๙๓๒
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๓๘,๘๗๙	๔๑,๔๕๒	๘๒,๘๗๐
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	๒๘๐	๓๐๐	๓๐๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว x จำนวนโค)	๗,๓๕๗,๐๕๐,๐๐๐	๙,๔๕๐,๔๙๐,๐๐๐	๑๗,๖๓๗,๖๒๐,๐๐๐
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)	๑	๑	๑

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๙ แสดงข้อมูลการเลี้ยงโคนเนื้อ จำแนกรายปี

	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว	ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	มูลค่ารวม(เฉลี่ย/ตัว x จำนวนโค)	จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)
๒๕๖๒	๒๔๕,๒๓๕	๓๘,๘๗๙	๒๘๐	๓๐,๐๐๐	๗,๓๕๗,๐๕๐,๐๐๐	๑
๒๕๖๓	๒๗๐,๐๔๑	๔๑,๔๔๒	๓๐๐	๓๕,๐๐๐	๙,๔๕๐,๔๙๐,๐๐๐	๑
๒๕๖๔	๔๐๓,๙๓๒	๘๒,๘๗๐	๓๐๐	๓๕,๐๐๐	๑๗,๖๓๗,๖๒๐,๐๐๐	๑

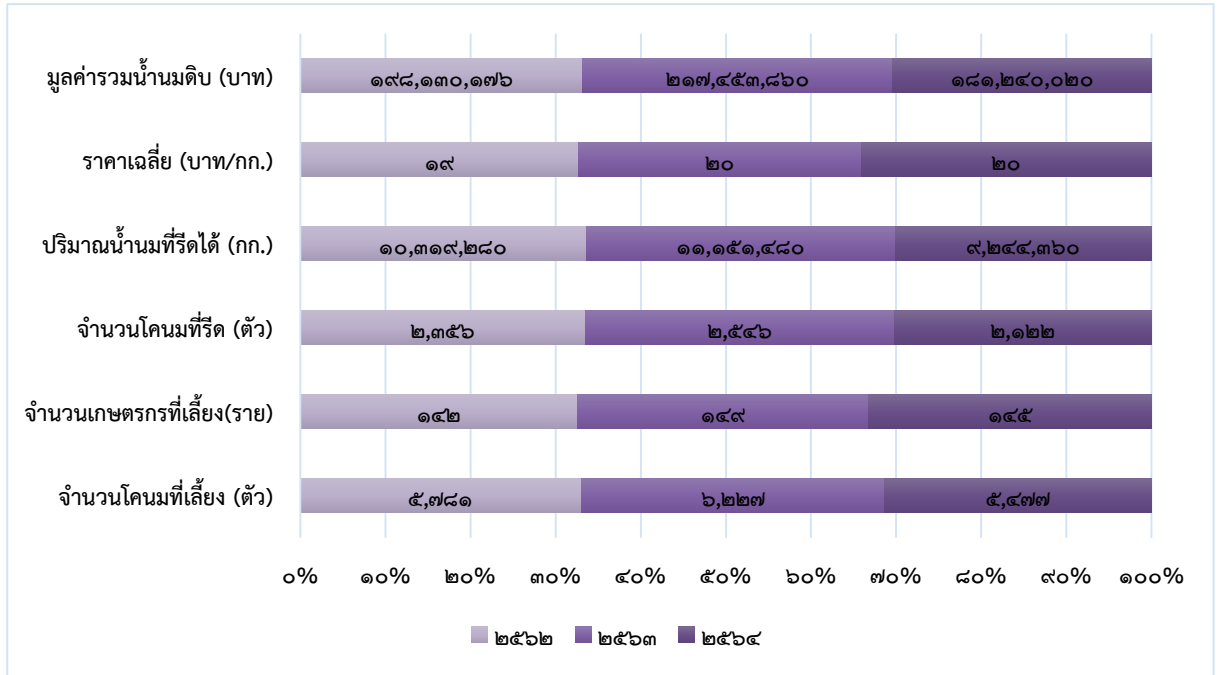
๒) โคนม

ตารางที่ ๑๔ ข้อมูลการเลี้ยงโคนม จำแนกรายปี

โคนม	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโคนมที่เลี้ยง (ตัว)	๕,๗๘๑	๖,๒๒๗	๕,๔๗๗
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๑๔๒	๑๔๙	๑๔๕
จำนวนโคนมที่รีด (ตัว)	๒,๓๕๖	๒,๕๔๖	๒,๑๒๒
ปริมาณน้ำนมที่รีดได้ (กก.)	๑๐,๓๑๙,๒๘๐	๑๑,๑๕๑,๔๘๐	๙,๒๔๔,๓๖๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	๑๙.๒	๑๙.๕	๒๐
มูลค่ารวมน้ำนมดิบ (บาท)	๑๙๘,๑๓๐,๑๗๖	๒๑๗,๔๕๓,๘๖๐	๑๘๑,๒๔๐,๐๒๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๐ แสดงข้อมูลการเลี้ยงโคนม จำแนกรายปี

๓) กระบือ

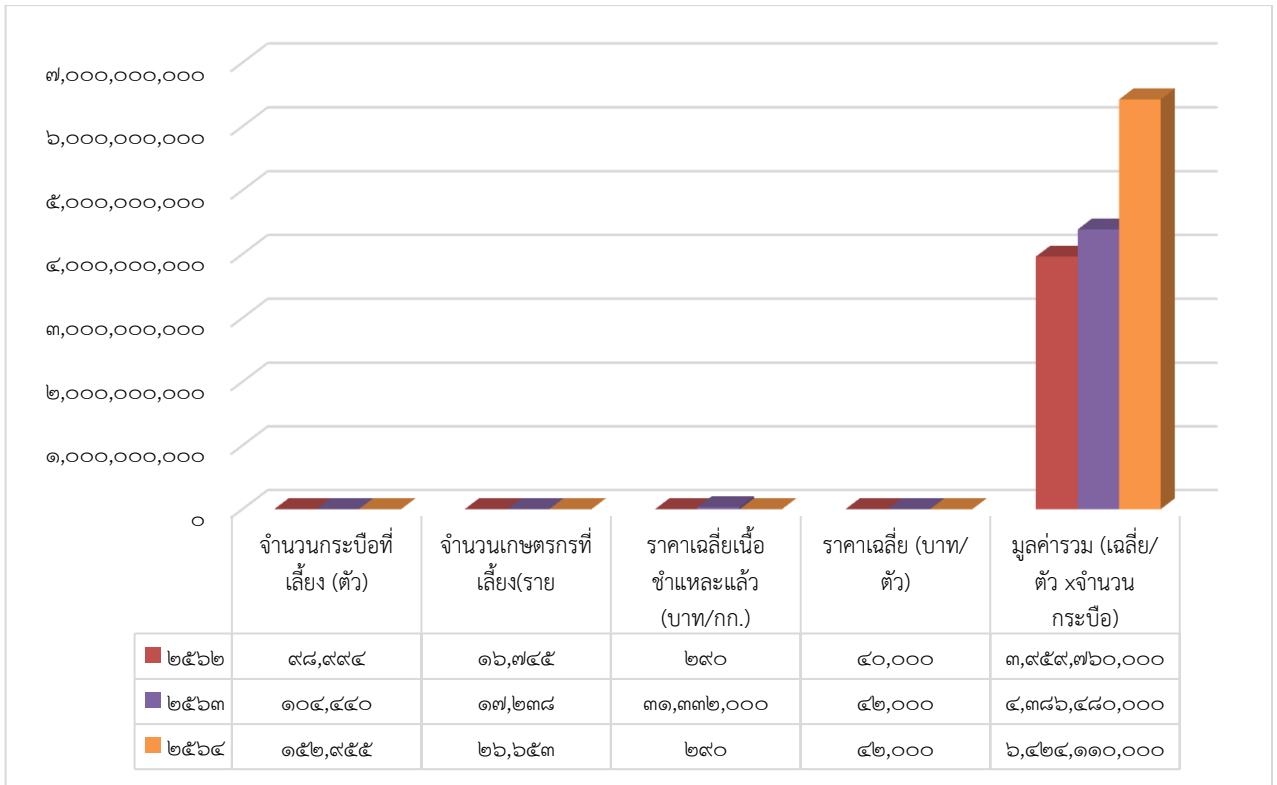
ตารางที่ ๑๕ ข้อมูลการเลี้ยงกระบือ จำแนกรายปี

กระบือ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนกระบือที่เลี้ยง (ตัว)	๙๘,๙๙๔	๑๐๔,๔๔๐	๑๕๒,๙๕๕
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๑๖,๗๔๕	๑๗,๒๓๘	๒๖,๖๕๓
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	๒๙๐	๓๑,๓๓๒,๐๐๐	๒๙๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๔๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว xจำนวนกระบือ)	๓,๙๕๙,๗๖๐,๐๐๐	๔,๓๘๖,๔๘๐,๐๐๐	๖,๔๒๔,๑๑๐,๐๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๑ แสดงข้อมูลการเลี้ยงกระบือ จำแนกรายปี

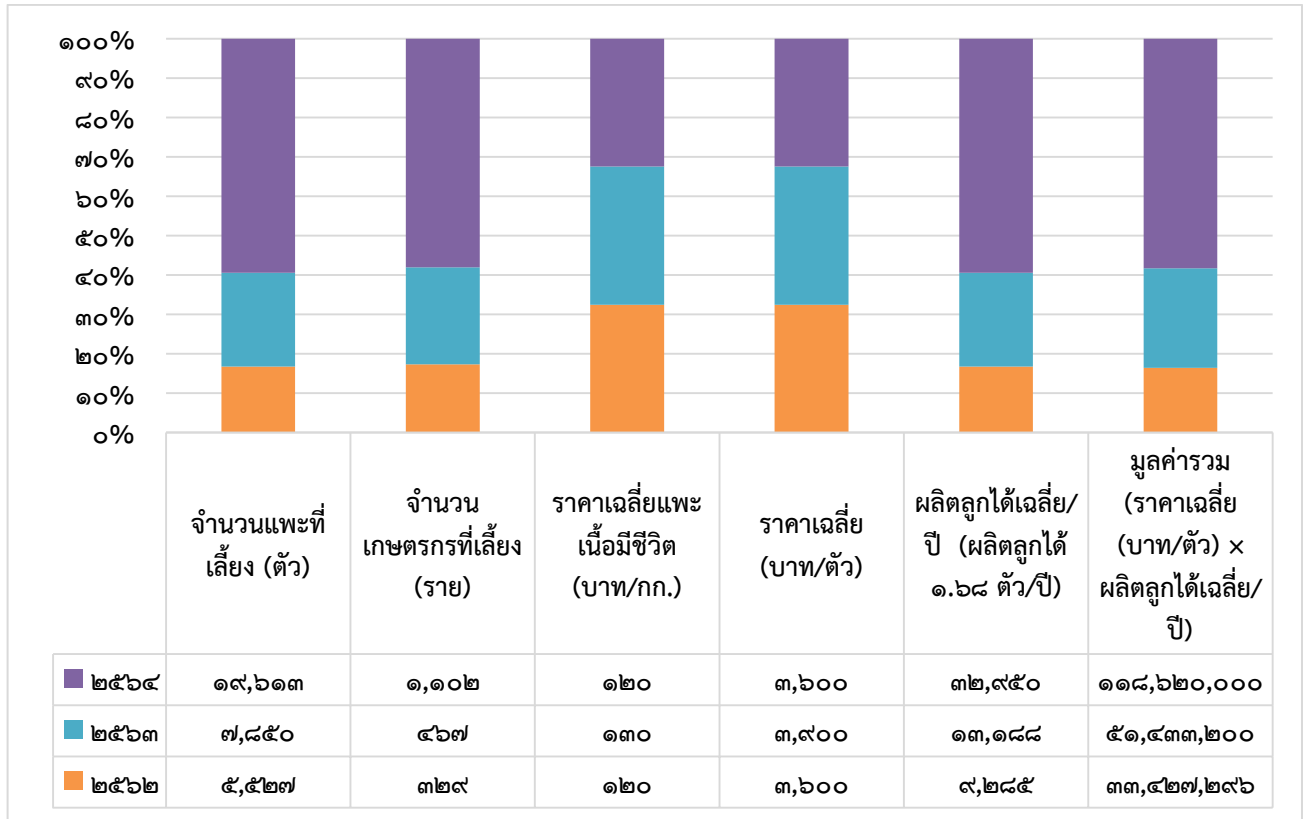
๔) แพะเนื้อ

ตารางที่ ๑๖ ข้อมูลการเลี้ยงแพะ จำแนกรายปี

แพะ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนแพะที่เลี้ยง (ตัว)	๕,๕๒๗	๗,๘๕๐	๑๙,๖๑๓
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๓๒๙	๔๖๗	๑,๑๐๒
ราคาเฉลี่ยแพะเนื้อมีชีวิต (บาท/กก.)	๑๒๐	๑๓๐	๑๒๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๓,๖๐๐	๓,๙๐๐	๓,๖๐๐
ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี (ผลิตลูกได้ ๑.๖๘ ตัว/ปี)	๙,๒๘๕	๑๓,๑๘๘	๓๒,๙๕๐
มูลค่ารวม (ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว) x ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี)	๓๓,๔๒๗,๒๙๖	๕๑,๔๓๓,๒๐๐	๑๑๘,๖๒๐,๐๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๒ แสดงข้อมูลการเลี้ยงแพะ จำแนกรายปี

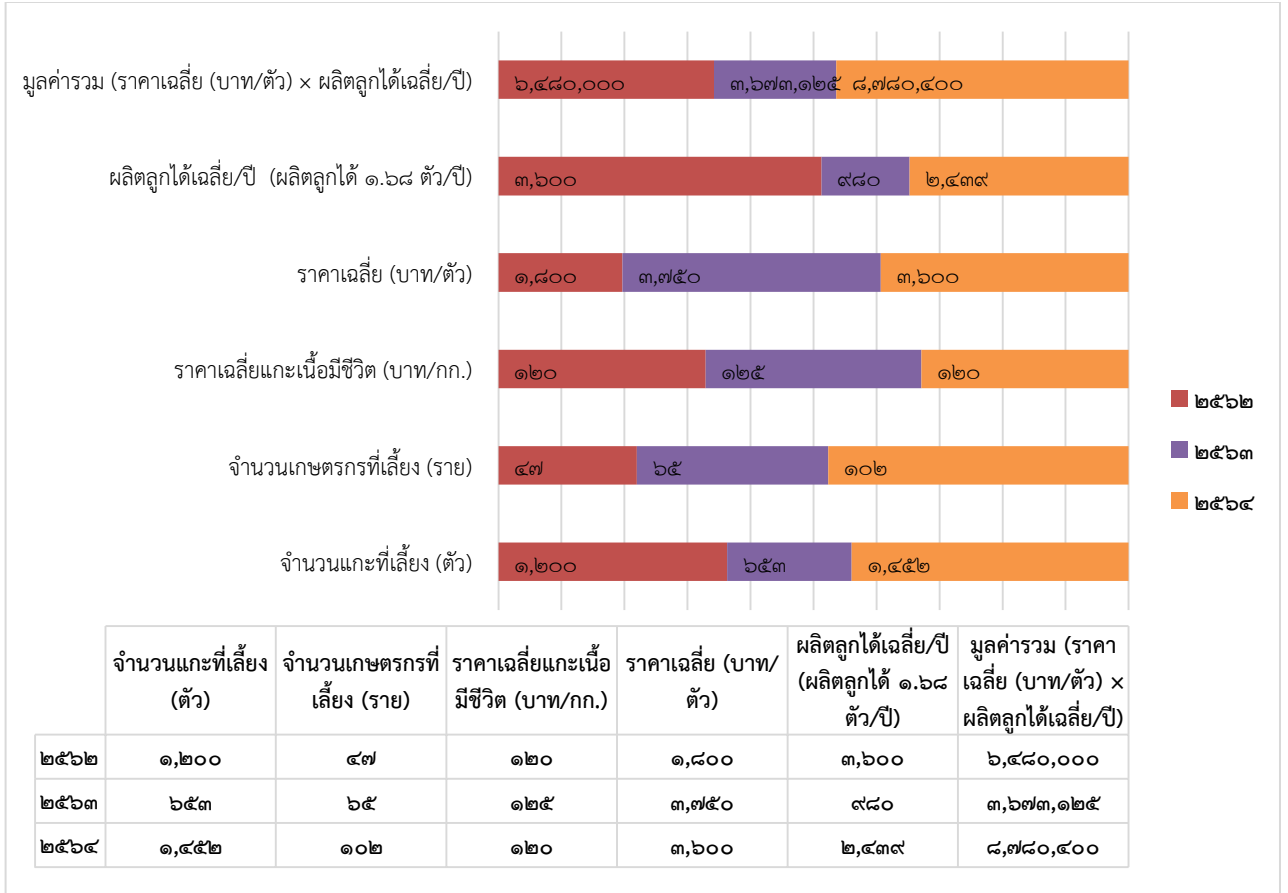
๕) แกะเนื้อ

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลการเลี้ยงแกะ จำแนกรายปี

แกะ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนแกะที่เลี้ยง (ตัว)	๑,๒๐๐	๖๕๓	๑,๔๕๒
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๔๗	๖๕	๑๐๒
ราคาเฉลี่ยแกะเนื้อมีชีวิต (บาท/กก.)	๑๒๐	๑๒๕	๑๒๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๑,๘๐๐	๓,๗๕๐	๓,๖๐๐
ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี (ผลิตลูกได้ ๑.๖๘ ตัว/ปี)	๓,๖๐๐	๙๘๐	๒,๔๓๙
มูลค่ารวม (ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว) × ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี)	๖,๔๘๐,๐๐๐	๓,๖๗๓,๑๒๕	๘,๗๘๐,๔๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๓ แสดงข้อมูลการเลี้ยงแกะ จำแนกรายปี

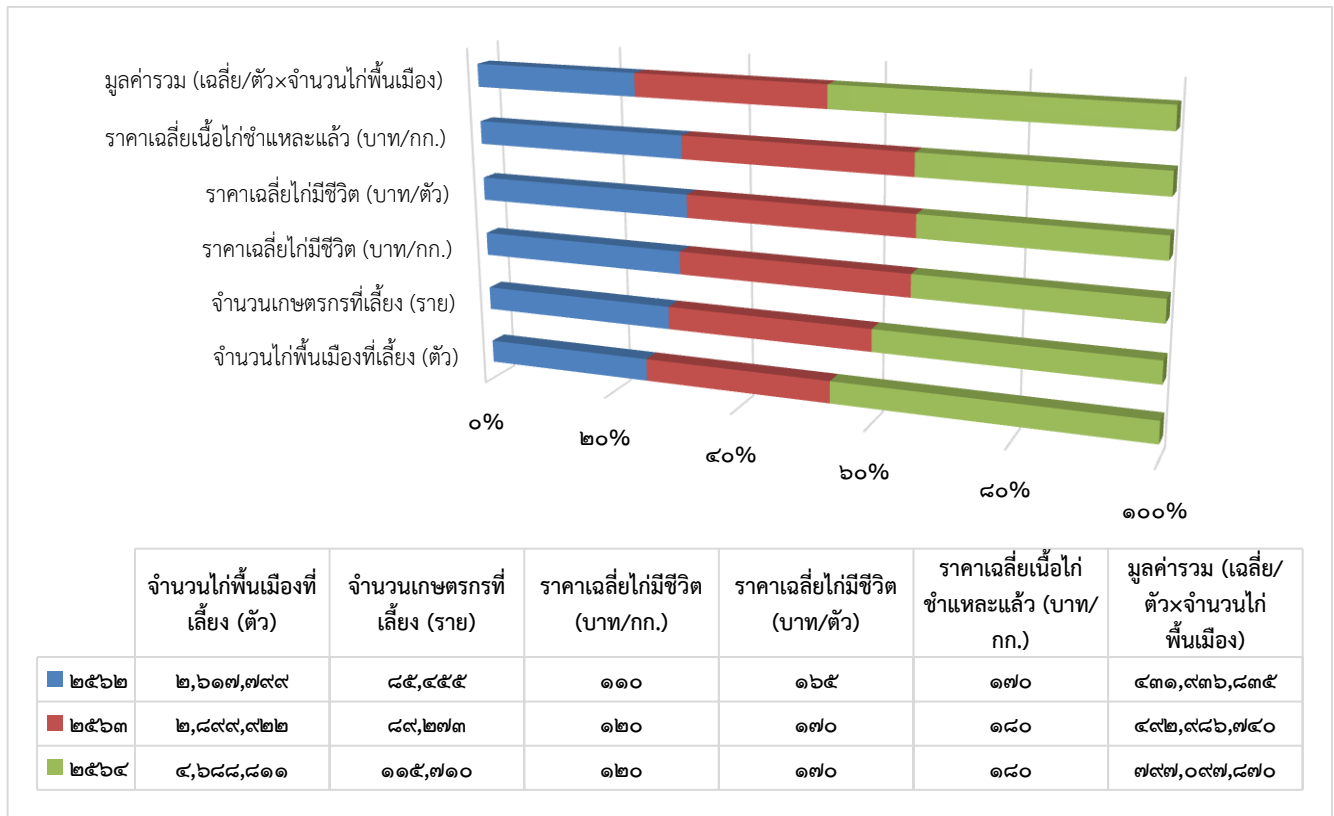
๖) ไก่พื้นเมือง

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จำแนกรายปี

แกะ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยง (ตัว)	๒,๖๑๗,๗๙๙	๒,๘๙๙,๙๒๒	๔,๖๘๘,๘๑๑
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๘๕,๔๕๕	๘๙,๒๗๓	๑๑๕,๗๑๐
ราคาเฉลี่ยไก่มีชีวิต (บาท/กก.)	๑๑๐	๑๒๐	๑๒๐
ราคาเฉลี่ยไก่มีชีวิต (บาท/ตัว)	๑๖๕	๑๗๐	๑๗๐
ราคาเฉลี่ยเนื้อไก่ชำแหละแล้ว (บาท/กก.)	๑๗๐	๑๘๐	๑๘๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว×จำนวนไก่พื้นเมือง)	๔๓๑,๙๓๖,๘๓๕	๔๙๒,๙๘๖,๗๔๐	๗๙๗,๐๙๗,๘๗๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๔ แสดงข้อมูลการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จำแนกรายปี

- ภาคอุตสาหกรรม

ข้อมูล ปี ๒๕๖๑ มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๕๕๙ แห่ง เงินลงทุน ๒๖,๗๐๕.๐๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่าการลงทุน ๒๕,๗๗๕.๑๐ ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตยางแผ่น ยางแท่ง เป็นต้น การลงทุนส่วนใหญ่เป็นภาคการเกษตร รองลงมาได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

ตารางที่ ๑๙ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมและเงินลงทุน จำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
โรงงานอุตสาหกรรม (แห่ง)	๕๘๕	๔๐๓	๔๑๘	๔๒๓
เงินลงทุน (ล้านบาท)	๓๐,๕๗๕.๙๑	๒๐,๕๒๑.๗๓	๓๒,๓๒๙.๕๙	๓๒,๓๙๕.๕๖

(ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๐ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามประเภท/สาขาอุตสาหกรรมในจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ประเภท/สาขาอุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)
๑. การเกษตร	๘๕	๘,๒๘๕.๓๑	๗๗	๘,๒๗๓.๘๔	๘๐	๘,๒๙๔.๐๙	๗๙	๘,๒๘๙.๘๔
๒. อาหาร	๖๙	๑,๕๖๖.๖๘	๕๘	๑,๕๕๒.๖๑	๖๑	๑,๖๖๔.๗๘	๖๑	๑,๖๑๐.๔๒
๓. เครื่องดื่ม	๓	๓๐๙.๕๘	๒	๓๐๘.๕๐	๒	๓๐๘.๕๐	๒	๓๐๘.๕๐
๔. สิ่งทอ	๓๓	๒๗.๗๐	๒	๒๖.๙๐	๒	๒๖.๙๐	๒	๒๖.๙๐
๕. เครื่องแต่งกาย	๑๓	๔๖๗.๒๕	๑๑	๔๖๕.๐๙	๑๑	๔๖๕.๐๙	๑๑	๔๖๕.๐๙
๖. เครื่องหนัง	๔	๓๐๐.๒๒	๓	๒๙๕.๗๒	๔	๓๑๕.๗๔	๔	๓๑๕.๗๔
๗. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	๕๐	๘๖๒.๒๖	๔๔	๘๕๕.๙๙	๔๔	๘๕๕.๔๙	๔๕	๘๖๖.๐๓
๘. เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๑๔	๒๘.๖๕	๔	๑๐.๘๔	๔	๑๐.๘๔	๔	๑๐.๘๔
๙. กระดาษและผลิตภัณฑ์จาก	-	-	๑	๒๘๐.๐๐	๑	๒๘๐.๐๐	๑	๒๘๐.๐๐
๑๐. สิ่งพิมพ์	๑	๑๘.๘๑	๑	๑๑.๐๐	๑	๑๑.๐๐	๑	๑๑.๐๐
๑๑. เคมี	๙	๑๗๖.๒๐	๓	๙๕.๒๐	๓	๙๕.๒๐	๓	๙๕.๒๐
๑๒. ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๑๕	๔๙๒.๓๔	๑๕	๔๙๒.๓๔	๑๗	๖๔๗.๐๔	๑๘	๖๖๑.๓๔
๑๓. ยาง	๑๖	๒,๐๙๔.๐๒	๑๒	๒,๐๗๔.๘๐	๑๓	๒,๑๒๗.๘๐	๑๔	๒,๑๓๑.๐๐
๑๔. พลาสติก	๘	๗๒.๒๓	๙	๙๐.๔๓	๙	๙๐.๔๓	๙	๙๐.๔๓
๑๕. โลหะ	๘๗	๑,๐๐๙.๙๙	๕๘	๙๗๗.๙๒	๕๙	๙๗๘.๘๒	๖๑	๑,๐๓๘.๓๒
๑๖. โลหะ	๑	๑.๐๐	-	-	-	-	-	-
๑๗. ผลิตภัณฑ์โลหะ	๕๙	๒๕๓.๑๑	๒๒	๑๗๕.๙๐	๒๒	๑๗๕.๙๐	๒๓	๑๘๙.๐๐
๑๘. เครื่องจักรกล	๑๘	๖๙.๘๔	๕	๔๔.๐๐	๕	๔๔.๐๐	๕	๔๔.๐๐
๑๙. ไฟฟ้า	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙
๒๐. ขนส่ง	๕๘	๑,๒๙๔.๒๖	๑๔	๑,๐๐๘.๙๔	๑๕	๑,๕๑๘.๙๓	๑๕	๑,๕๑๘.๙๔
๒๑. อื่นๆ	๕๑	๑,๐๖๔.๖๗	๔๑	๑,๒๙๙.๙๒	๔๒	๒,๐๑๙.๒๐	๔๕	๒,๒๖๑.๑๘
รวม	๕๘๕	๓๐,๕๓๗.๙๑	๔๐๓	๓๐,๕๒๑.๗๓	๔๑๖	๓๒,๑๑๐.๕๔	๔๒๓	๓๒,๓๙๕.๕๖

(ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

- ภาคการพาณิชย์กรรม/การค้าชายแดน รวมถึงการค้าและบริการ ธุรกิจการค้าที่สำคัญในจังหวัด คือ ธุรกิจค้าส่ง ประเภทวัตถุดิบยานยนต์/อุปกรณ์ชิ้นส่วน สิ่งทอ วัสดุก่อสร้าง มูลค่าประมาณร้อยละ ๖๐ และธุรกิจค้าปลีก ตารางที่ ๒๑ ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนการค้าชายแดน (มูลค่าการนำเข้าและส่งออก) จำแนกรายปี

รายการ/ปี	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)		
				๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	๑๔๐.๐๓	๑๓๓.๑๒	-	๑๖.๒๖	-๔.๙๓	-
มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	๒๑.๑๘	๒๓.๐๑	-	-๗.๐๒	๘.๖๓	-
ดุลการค้า (ล้านบาท)	๑๑๘.๘๖	๑๑๐.๑๒	-	๑๗.๐๕	-๗.๓๕	-
มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	๑๖๑.๒๑	๑๕๖.๑๓	-	๑๐.๕๗	-๓.๑๕	-

(ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบุรีรัมย์)

๑.๔.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดบุรีรัมย์ (GPP) ๑๙ สาขา

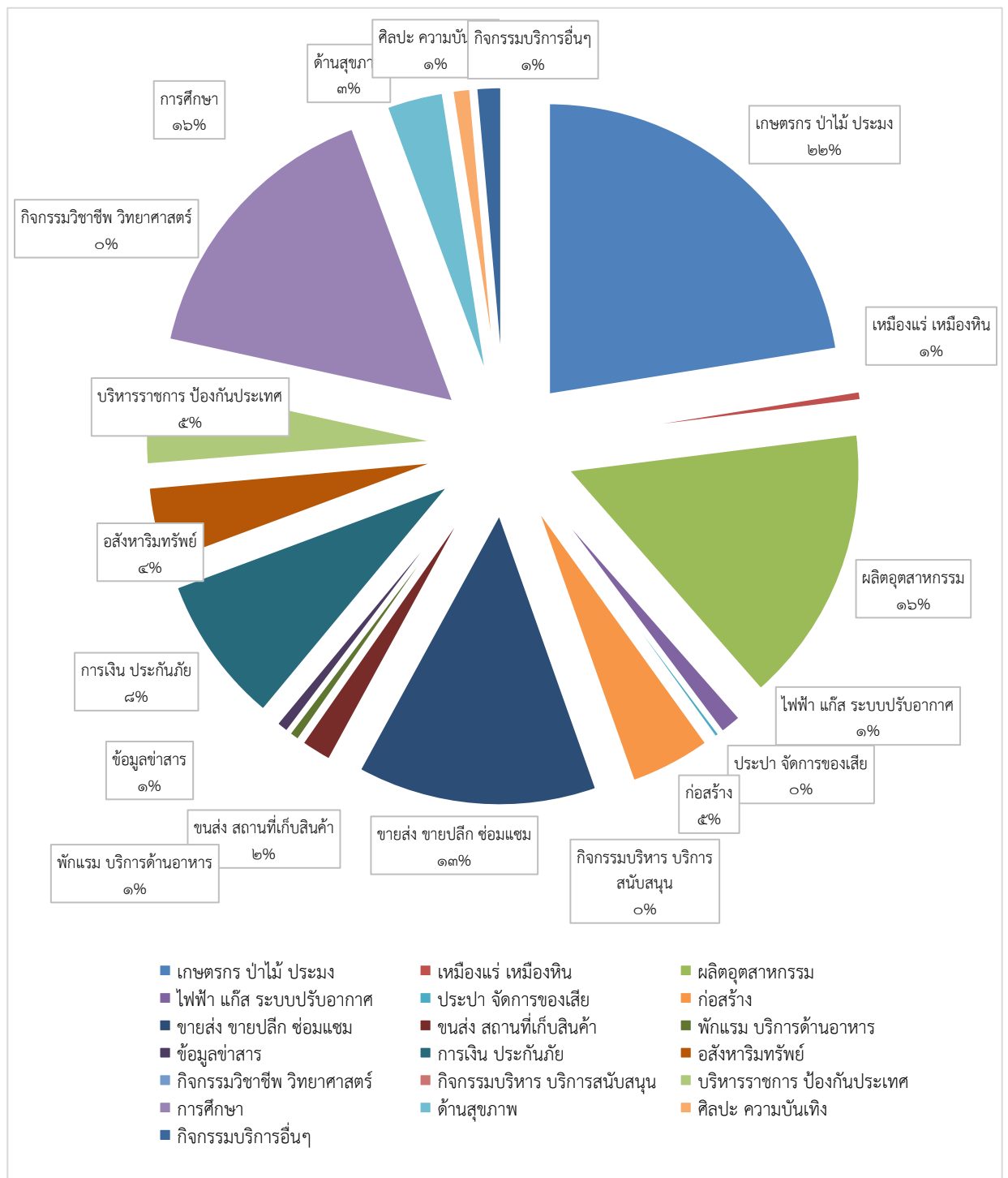
ตารางที่ ๒๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) และรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร ณ ราคาประจำปีจำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ล้านบาท	๘๖,๑๖๕.๔๕	๘๙,๙๓๗.๔๐	๙๒,๐๒๓.๒๔
รายได้เฉลี่ยประชากร (บาท/คน/ปี)	๗๐,๑๘๖.๐๐	๗๓,๗๘๑.๔๗	๗๖,๐๓๘.๑๒

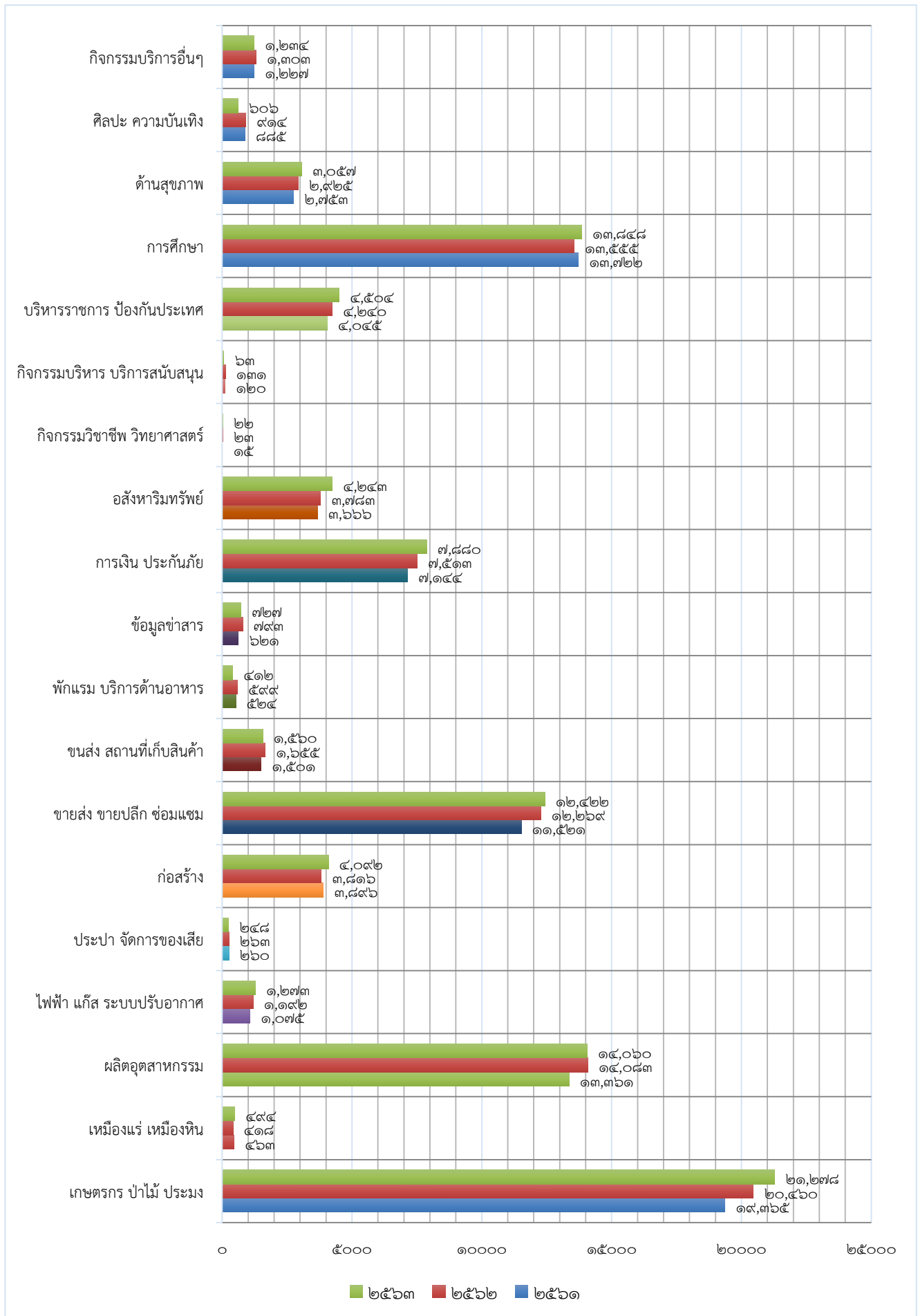
(ที่มา : รายงานผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่ฉบับ พ.ศ.๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.))

หมายเหตุ: รายงานฉบับนี้มีการปรับปรุง GPP ย้อนหลังถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้นข้อมูลบางรายการจะไม่ตรงกับรายงานฉบับเดิม

กราฟที่ ๑๕ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามประเภท/รายปี (หน่วย : ล้านบาท)

กราฟที่ ๑๖ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามประเภท/รายปี (หน่วย : ล้านบาท)

ตารางที่ ๒๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามประเภท/รายปี (หน่วย :ล้านบาท)

ด้าน	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๑๙,๓๖๕	๒๐,๔๖๐	๒๑,๒๗๘
๒. เหมืองแร่ และการเหมืองหิน	๔๖๓	๔๑๘	๔๙๔
๓. การผลิตอุตสาหกรรม	๑๓,๓๖๑	๑๔,๐๘๓	๑๔,๐๖๐
๔. ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๑,๐๗๕	๑,๑๙๒	๑,๒๗๓
๕. การประปา และการจัดการของเสีย	๒๖๐	๒๖๓	๒๔๘
๖. การก่อสร้าง	๓,๘๙๖	๓,๘๖๖	๔,๐๙๒
๗. การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๑,๕๒๑	๑๒,๒๖๙	๑๒,๔๒๒
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๑,๕๐๑	๑,๖๕๕	๑,๕๖๐
๙. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๕๒๔	๕๙๙	๔๑๒
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๒๑	๗๙๓	๗๒๗
๑๑. การเงินและการประกันภัย	๗,๑๔๔	๗,๕๑๓	๗,๘๘๐
๑๒. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๓,๖๖๖	๓,๗๘๓	๔,๒๔๓
๑๓. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ กิจกรรมวิชาการ	๑๕	๒๓	๒๒
๑๔. กิจกรรมบริหารและบริการ สนับสนุนอื่นๆ	๑๒๐	๑๓๑	๖๓
๑๕. การบริหารราชการ การป้องกัน ประเทศ	๔,๐๔๕	๔,๒๔๐	๔,๕๐๔
๑๖. การศึกษา	๑๓,๗๒๒	๑๓,๕๕๕	๑๓,๘๔๘
๑๗. กิจกรรมด้านสุขภาพ	๒,๗๕๓	๒,๙๒๕	๓,๐๕๗
๑๘. ศิลปะ ความบันเทิง และ นันทนาการ	๘๘๕	๙๑๔	๖๐๖
๑๙. กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	๑,๒๒๗	๑,๓๐๓	๑,๒๓๔
รวม	๘๖,๑๖๕.๔๕	๘๙,๙๓๗.๔๐	๙๒,๐๒๓.๒๔

(ที่มา : รายงานผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.))

หมายเหตุ: รายงานฉบับนี้มีการปรับปรุง GPP ย้อนหลังถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้นข้อมูลบางรายการจะไม่ตรงกับรายงานฉบับเดิม (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดบุรีรัมย์)

๑.๕ ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

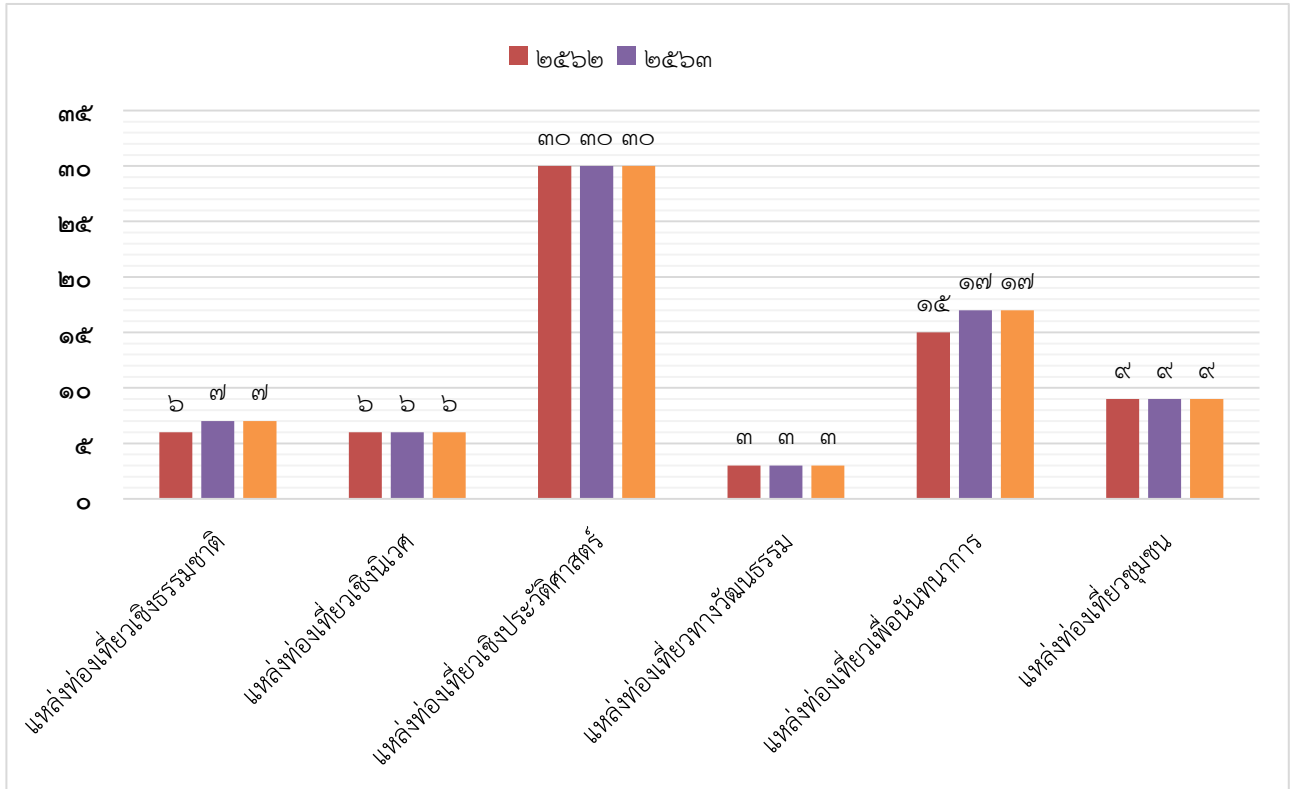
๑.๕.๑ ภาคการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ เช่น ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ เขาอังคาร เขาปลายบัด บุรีรัมย์เป็นเมืองภูเขาไฟ มีภูเขาไฟที่ดับแล้ว จำนวน ๖ แห่ง มีปล่องภูเขาไฟที่ชัดเจน โดยเฉพาะที่เขากระโดง ในเขตอำเภอเมืองฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำบุรีรัมย์ (อ่างเก็บน้ำสนามบินเก่า อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด และอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ วนอุทยานเขากระโดงมีแหล่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ได้แก่ ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง ในต้นเดือนเมษายนของทุกปี กลุ่มเตาเผาเครื่องเคลือบพันปี ศูนย์หัตถกรรมอำเภอนาโพธิ์และศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สนามฟุตบอลช้างอารีนา (เดิมคือสนามฟุตบอลไอโมบาย) สนามแข่งรถมอเตอร์สปอร์ตระดับมาตรฐานโลก “ChangInternational Circuit” และจุดผ่อนปรนการค้าช่องสายตะกู

ตารางที่ ๒๔ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว (แห่ง)		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	๖	๗	๗
แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	๖	๖	๖
แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	๓๐	๓๐	๓๐
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	๓	๓	๓
แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	๑๕	๑๗	๑๗
แหล่งท่องเที่ยวชุมชน	๙	๙	๙
รวม	๖๙	๗๒	๗๒

(ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๗ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ตารางที่ ๒๕ ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว จำแนกรายปี

ด้านการท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
นักท่องเที่ยว (คน)	๒,๒๖๗,๐๘๐	๙๖๐,๔๖๓	๗๘๕,๐๘๑
- ชาวไทย(คน)	๒,๑๙๐,๖๔๒	๙๕๑,๙๓๙	๗๘๒,๙๕๙
- ชาวต่างประเทศ(คน)	๗๖,๕๓๘	๘,๕๒๔	๒,๑๒๒
โรงแรม/ที่พัก (แห่ง)	๒๗๒	๓๐๗	๑,๐๓๑
ห้องพัก (ห้อง)	๖,๔๗๘	๗,๐๒๔	๙,๑๐๔
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน ของจังหวัด (บาท)	๑,๑๒๐.๗๔	-	๑,๘๕๔.๘๖
รายได้ (ล้านบาท)	๔,๘๕๙.๙๑	๑,๘๒๘	๑,๔๕๖.๒๑

(ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๖ เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ปี พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยวใน จังหวัดบุรีรัมย์ (คน)	ผลต่าง (%)	รายได้จากการ ท่องเที่ยวในจังหวัด บุรีรัมย์ (ล้านบาท)	ผลต่าง (%)
๒๕๕๘	๑,๔๑๙,๘๓๓	+๑๓.๗๐	๒,๐๓๙.๓๗	+๑๖.๑๐
๒๕๕๙	๑,๕๓๕,๗๑๔	+๘.๑๖	๒,๓๓๑.๕๔	+๑๔.๓๓
๒๕๖๐	๑,๖๒๗,๓๒๘	+๕.๙๗	๒,๖๓๖.๐๗	+๑๓.๐๖
๒๕๖๑	๒,๐๑๔,๗๙๑	+๒๓.๘๑	๔,๒๔๖.๙๕	+๔๘๙.๐๙
๒๕๖๒	๒,๒๖๗,๐๘๐	+๑๒.๕๒	๔,๘๕๙.๔๑	+๐.๓๒
๒๕๖๓	๒,๒๖๗,๐๘๐	+๑๒.๕๒	๔,๘๕๙.๔๑	+๐.๓๒
๒๕๖๔	๗๕๘,๐๘๑	-๑๘.๒๖	๑๔๕๖.๒๑	-๒๐.๓๖

(ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์)

๑.๕.๒ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

ตารางที่ ๒๗ รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือนจำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท/เดือน)	๑๗,๘๒๓.๔๖	๑๔,๗๔๒.๐๐	๑๗,๔๓๑.๓๕

(ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๘ รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือนจำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท/เดือน)	๑๐,๖๒๔.๖๕	๑๕,๒๙๐.๐๐	๙,๘๖๓.๓๒

(ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๙ หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่อปี (บาท/ครัวเรือน)จำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่อปี (บาท/ครัวเรือน)	๑๒๓,๔๐๓.๐๐	๑๒๓,๔๐๓.๐๐	๓๐๒,๙๒๘.๐๐

(ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

๒. ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ครั้วเรือเกษตรกรรมและแรงงานภาคเกษตร

ตารางที่ ๓๐ จำนวนครั้วเรือเกษตรกรรมและแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	จำนวนครั้วเรือ	จำนวนครั้วเรือเกษตรกรรม	ร้อยละจำนวนครั้วเรือเกษตรกรรม/ครั้วเรือทั้งหมด	จำนวนแรงงานภาคเกษตร (ราย)
เมืองบุรีรัมย์	๓๔,๓๓๗	๒๒๖๗๙	๒๘.๑๙	๕๖,๗๙๙
บ้านกรวด	๒๒,๐๓๓	๙,๑๕๑	๓๔.๑๖	๒๘,๒๕๒
กระสัง	๒๖,๙๐๙	๑๖,๐๒๙	๕๖.๔๖	๒๐,๓๕๕
ละหานทราย	๒๐,๗๐๒	๙,๔๒๘	๓๗.๙๘	๒๕,๙๓๘
ลำปลายมาศ	๓๖,๔๙๕	๒๑,๓๙๙	๕๗.๓๗	๔๕,๒๒๕
นางรอง	๓๕,๖๘๐	๑๖,๑๔๖	๔๐.๙๖	๓๖,๙๙๕
พุทไธสง	๑๓,๘๕๘	๘,๕๔๕	๕๘.๓๘	๒๓,๔๓๖
สตึก	๓๑,๔๖๔	๑๕,๑๕๖	๔๘.๒๓	๖๕,๕๘๘
ประโคนชัย	๓๗,๘๔๔	๑๙,๕๔๘	๕๑.๖๒	๕๕,๗๖๖
คูเมือง	๑๘,๘๖๕	๑๐,๐๕๙	๕๓.๐๗	๒๗,๓๗๐
หนองกี่	๑๙,๘๘๙	๙,๖๐๙	๔๘.๘๖	๑๖,๐๓๐
ปะคำ	๑๔,๐๖๓	๕,๗๘๐	๓๖.๔๔	๒๒,๑๘๒
หนองหงส์	๑๓,๐๗๕	๗,๕๔๙	๕๗.๑๖	๒๘,๗๐๖
นาโพธิ์	๙,๒๕๖	๖,๓๒๙	๖๘.๖๓	๑๘,๓๘๔
พลับพลายชัย	๑๑,๓๑๘	๖,๗๐๕	๕๙.๐๗	๑๘,๕๙๒
ห้วยราช	๙,๑๓๖	๕,๕๖๓	๕๕.๖๗	๒๔,๗๓๘
โนนสุวรรณ	๗,๑๔๑	๓,๕๗๑	๕๐.๖๙	๗,๕๑๘
ชำนิ	๘,๖๙๔	๕,๗๔๑	๖๖.๕๔	๖,๐๘๓
บ้านใหม่ไชยพจน์	๗,๑๔๕	๔,๗๐๘	๖๖.๖๒	๑,๕๓๕
โนนดินแดง	๘,๙๓๒	๒,๒๕๙	๒๕.๕๔	๓,๘๕๙
เฉลิมพระเกียรติ	๑๑,๓๒๙	๖,๒๐๙	๕๔.๗๘	๑๒,๔๓๖
บ้านด่าน	๗,๔๗๒	๔,๒๐๘	๕๖.๓๑	๑๐,๕๑๒
แคนดง	๘,๘๘๙	๔,๕๖๔	๕๑.๘๖	๗,๕๐๐
รวม	๔๕๔,๙๒๖	๒๒๐,๘๓๕	๔๘.๓๕	๕๖๒,๗๙๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

ตารางที่ ๓๑ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์ ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชยก/ไม้ดอก		เกษตรอื่นๆ			
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร
เมือง	๕๒๓,๖๐๘	๓๑๑,๕๙๕.๙๖	๖๐	๒,๘๗๕.๗๕	๑	๒๒,๑๘๒.๕๐	๔	๑๒,๕๗๕.๗๙	๒	๓๔๙,๒๓๐.๐๐	๖๗
คูเมือง	๒๖๗,๐๑๐	๑๑๓,๒๘๕.๘๑	๔๒	๓๓,๖๙๙.๒๕	๑๓	๔๗,๐๓๒.๐๙	๑๘	๖,๒๘๘.๖๑	๒	๒๐๐,๓๐๕.๗๖	๗๕
กระสัง	๓๙๒,๕๒๕	๒๔๑,๗๓๗.๑๑	๖๒	๒,๔๑๓.๐๐	๑	๕,๔๑๘.๐๐	๑	๗๙,๐๔๗.๘๙	๒๐	๓๒๘,๖๑๖.๐๐	๘๔
นางรอง	๔๗๒,๖๑๒	๒๓๒,๕๓๓.๐๖	๔๙	๔,๓๑๒.๘๐	๑	๕๗,๗๓๓.๒๕	๑๒	๒๙,๒๙๓.๘๙	๖	๓๒๓,๘๗๓.๐๐	๖๙
หนองกี่	๒๘๗,๓๒๗	๑๓๙,๖๐๘.๑๘	๔๙	๖,๓๑๘.๐๐	๑	๙๗,๖๒๐.๑๕	๑๔	๔๓,๐๔๙.๑๖	๑๕	๒๒๖,๖๓๕.๓๔	๗๙
ละหานทราย	๔๓๑,๘๑๖	๙๙,๓๖๑.๐๑	๒๓	๗๑,๑๘๗.๔๑	๑๖	๒๗,๖๐๓.๖๕	๖	๔๐,๖๗๘.๙๓	๙	๒๓๘,๘๓๑.๐๐	๕๕
ประโคนชัย	๕๑๙,๒๓๗	๓๒๘,๕๕๒.๘๘	๖๓	๑๐,๓๗๙.๐๓	๒	๓๘,๕๕๕.๓๕	๗	๖๔,๘๑๔.๗๔	๑๒	๔๔๒,๓๓๒.๐๐	๘๕
บ้านกรวด	๓๔๙,๔๖๒	๗๔,๔๘๗.๓๗	๒๑	๖๔,๙๔๖.๐๐	๑๙	๕๒,๔๘๙.๒๕	๑๕	๔๑,๖๑๕.๓๘	๑๒	๒๓๓,๕๓๘.๐๐	๖๗
พุทไธสง	๑๙๙,๖๗๓	๑๓๑,๓๒๓.๙๙	๖๖	๑,๔๒๘.๗๕	๑	๒๙๕.๐๐	๐	๔๔,๙๙๐.๒๖	๒๓	๑๗๘,๐๒๘.๐๐	๘๙
ลำปลายมาศ	๕๐๕,๐๕๔	๓๒๒,๖๐๔.๗๗	๖๔	๙,๒๗๑.๒๕	๒	๒๗,๐๙๙.๐๐	๕	๒๓,๘๗๓.๔๘	๕	๓๘๒,๘๘๘.๕๐	๗๖
สตึก	๓๘๖,๑๒๕	๑๘๖,๑๘๐.๖๕	๔๘	๓๖,๗๓๘.๐๐	๑๐	๖๒,๐๙๙.๐๐	๑๖	๔๐,๒๖๓.๓๕	๑๐	๓๒๕,๒๘๑.๐๐	๘๔
ปะคำ	๒๑๘,๒๘๓	๕๔,๘๘๙.๕๑	๒๕	๑๒,๘๔๗.๐๐	๖	๙๘,๓๖๔.๐๐	๒๓	๒๐,๐๕๑.๕๗	๙	๑๓๗,๑๕๖.๐๘	๖๓
นาโพธิ์	๑๓๓,๑๖๖	๙๗,๐๗๒.๔๘	๗๓	๒๓๓.๕๐	๐	๑,๐๘๐.๕๕	๑	๑๔,๑๓๔.๙๗	๑๑	๑๑๒,๕๒๑.๕๐	๘๔
หนองหงส์	๑๙๘,๗๘๔	๑๐๐,๕๔๔.๑๕	๕๑	๑,๕๑๙.๐๐	๑	๒๘,๐๗๒.๐๐	๑๔	๒๔,๘๐๔.๘๕	๑๒	๑๕๔,๙๔๐.๐๐	๗๘
พลับพลาชัย	๑๖๘,๘๐๙	๑๑๖,๐๗๔.๖๗	๖๙	๒,๓๓๐.๕๐	๑	๕,๐๖๖.๕๐	๓	๒๕,๐๒๗.๒๘	๑๕	๑๔๘,๔๙๘.๙๕	๘๘
ห้วยราช	๑๐๙,๙๙๐	๘๑,๙๗๙.๔๑	๗๕	๑,๐๑๘.๒๕	๑	๕๐๙.๗๕	๐	๔,๘๐๒.๕๙	๔	๘๘,๓๑๐.๐๐	๘๐
โนนสุวรรณ	๑๒๓,๖๘๔	๒๓,๘๒๔.๒๒	๑๙	๓๔,๙๔๔.๔๕	๒๘	๗๘,๒๒๗.๐๐	๓๖	๓๐๙.๓๓	๐	๑๐๓,๙๙๑.๐๐	๘๔
ชำนิ	๑๕๖,๑๓๖	๘๙,๙๗๓.๓๕	๕๘	๓,๒๐๘.๐๐	๒	๑๖,๘๕๙.๑๓	๑๑	๘,๔๐๖.๕๒	๕	๑๑๘,๔๔๗.๐๐	๗๖
บ้านใหม่ไชยพจน์	๑๐๔,๔๑๕	๖๗,๗๘๗.๙๘	๖๕	๒,๐๔๒.๐๐	๒	๑,๖๓๗.๕๐	๑	๓,๗๓๓.๐๒	๔	๗๔,๘๖๙.๐๐	๗๒

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชยก/ไม้ดอก		เกษตรอื่นๆ		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร		
โนนดินแดง	๓๔๗,๓๒๑	๑๗,๗๗๕.๕๓	๕	๑๐,๔๒๑.๖๕	๓	๔,๑๖๖.๗๒	๑	๒๑,๑๒๓.๓๘	๖	๕๓,๔๘๗.๒๘	๑๕
บ้านด่าน	๑๐๖,๐๗๖	๔๓,๓๓๙.๔๓	๔๑	๖,๘๖๓.๐๐	๖	๑๙,๖๔๖.๑๒	๑๙	๖,๘๒๘.๓๔	๖	๗๖,๖๗๖.๘๙	๗๒
แคนดง	๑๕๙,๖๙๗	๔๘,๐๑๕.๘๓	๓๐	๒๔,๗๓๖.๕๐	๑๕	๒๗,๔๐๒.๐๐	๑๗	๕๔,๒๔๒.๖๗	๓๔	๑๕๔,๓๙๗.๐๐	๙๗
เฉลิมพระเกียรติ	๑๔๘,๙๐๕	๘๓,๙๘๘.๘๗	๕๖	๑,๑๒๔.๑๕	๑	๕,๖๙๑.๔๙	๔	๑๑,๔๓๔.๔๙	๘	๑๐๒,๒๓๙.๐๐	๖๙
รวม	๖,๓๐๙,๗๒๑	๓,๐๐๖,๕๖๖.๑๙	๔๘	๓๔๔,๘๕๗.๒๔	๕	๗๒๔,๘๕๐	๑๑	๖๒๑,๓๘๐.๔๙	๑๐	๔,๕๕๕,๐๕๒.๓๐	๗๒

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

๑.พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

โครงการชลประทานบุรีรัมย์ มีโครงการการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลางในความรับผิดชอบ ๔ หน่วยงาน คือ โครงการชลประทานบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นตัวแทนกรมชลประทานในการประสานงานกับหน่วยงานในจังหวัดบุรีรัมย์ และมีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา(คบ.) ๓ โครงการ คือ คบ.ลำนางรอง , คบ.มูลกลาง และ คบ.ลำปลายมาศ รับผิดชอบโครงการชลประทานขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ๒๓ แห่ง เป็นโครงการขนาดใหญ่ ๑ แห่ง คืออ่างเก็บน้ำลำนางรอง และขนาดกลาง ๒๒ แห่ง รายละเอียดที่ตั้งตามแผนที่ และรายละเอียดขนาดความจุ พื้นที่ชลประทาน ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๒ การแบ่งความรับผิดชอบในการบริหารจัดการน้ำชลประทานในจังหวัดบุรีรัมย์

ความรับผิดชอบของชลประทาน			
ที่	อ่างเก็บน้ำ/โครงการฯ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)
๑	อ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก อำเภอเมืองบุรีรัมย์	๒๖.๐๒๒	๑๐,๖๗๒
๒	อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด อำเภอเมืองบุรีรัมย์	๓๐.๘๕๒	๑๔,๘๓๖
๓	อ่างเก็บน้ำห้วยสวาย อำเภอกระสัง	๑๓.๕๖๐	๖,๖๓๕
๔	อ่างเก็บน้ำห้วยเมฆา อำเภอบ้านกรวด	๔.๐๗๓	๓,๒๐๐
๕	อ่างเก็บน้ำหนองทะเลอก อำเภอนางรอง	๔.๖๔๕	๒,๙๓๕
๖	อ่างเก็บน้ำห้วยขี้หนู อำเภอลำปลายมาศ	๑.๕๙๐	๔๐
๗	อ่างเก็บน้ำห้วยน้อย อำเภอลำปลายมาศ	๑.๒๐๐	๔๐,๘๑๐
๘	อ่างเก็บน้ำห้วยใหญ่ อำเภอลำปลายมาศ	๑.๓๐๐	๑,๔๐๐
๙	อ่างเก็บน้ำห้วยยาง อำเภอหนองกี่	๑๓.๘๐๐	ไม่มีระบบส่งน้ำ
๑๐	อ่างเก็บน้ำลำตะโค่ง อำเภอแคนดง	๗.๔๓๑	๒๔,๗๗๒
๑๑	อ่างเก็บน้ำห้วยตาเขียว อำเภอบ้านกรวด	๑.๙๐๐	ไม่มีระบบส่งน้ำ
๑๒	อ่างเก็บน้ำห้วยตะโก อำเภอบ้านกรวด	๓.๒๕๐	๒,๕๔๐

๒. พื้นที่ปลูกพืชฤดูฝน

ช่วงฤดูฝนจะมีการปลูกพืชเต็มพื้นที่ระบบชลประทาน แต่จะมีการส่งน้ำให้พื้นที่เพาะปลูกตามเกณฑ์ความเหมาะสมของปริมาณน้ำที่มีอยู่ โดยจัดลำดับความสำคัญการสำรองน้ำและการใช้น้ำเป็น ๔ ลำดับ คือ ๑. น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ๒.น้ำเพื่อการรักษาระบบนิเวศน์ ๓. น้ำเพื่อการเกษตร ๔.น้ำเพื่อการอุตสาหกรรมและอื่นๆ ปริมาณน้ำที่จัดสรรให้ลำดับที่อยู่ถัดไปเมื่อมีเพียงพอสำหรับลำดับนั้นแล้ว

๓.พื้นที่ปลูกพืชฤดูแล้ง

กำหนดพื้นที่ปลูกพืชฤดูแล้งตามปริมาณน้ำที่ประเมินแล้วมีเหลือจากการใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศน์แล้ว โดยสนับสนุนให้ปลูกพืชที่ใช้น้อยเป็นหลัก จะให้ปลูกข้าวเฉพาะพื้นที่ที่ประสบปัญหาเกิดความเสียหายในฤดูฝนเท่านั้น

๔.การแก้ปัญหาปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่มีน้อย

การแก้ปัญหาปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่มีน้อย ที่ประสบปัญหาเป็นประจำซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบเพื่อการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการแก่ผู้ใช้ในชุมชนขนาดใหญ่ มีดังนี้

๑). การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก อ.เมืองบุรีรัมย์ เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาบุรีรัมย์ ให้บริการในเขตตัวอำเภอเมืองบุรีรัมย์ และพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

รอบนอกที่มีความต้องการใช้น้ำเดือนละ ๑.๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำส่วนหนึ่งใช้จากอ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มากและอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด) มีแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้

สูบน้ำจากลำปลายมาศ โดยสูบน้ำจากสถานีสูบน้ำลำปลายมาศ ต.บ้านยาง อ.ลำปลายมาศมาเติมปริมาณน้ำที่จะสูบน้ำพิจารณาจากปัจจัยหลายด้าน คือ ปริมาณที่ขาดอยู่ ปริมาณน้ำที่มีอยู่ในลำปลายมาศที่จะสูบน้ำมาเติมได้ หากปริมาณน้ำในลำปลายมาศมีน้อยอาจขอรับการสนับสนุนน้ำจากอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ จังหวัดนครราชสีมา ระบายลงมาช่วยถ้ามีปริมาณจะทำให้การสนับสนุนได้ นอกจากนี้อาจพิจารณาขอการสนับสนุนน้ำจากอ่างเก็บน้ำลำนางรอง อ.โนนดินแดง อ่างเก็บน้ำลำจังหัน และอ่างเก็บน้ำลำปะเทีย อำเภอละหานทราย ส่งมาให้ด้วย

๒). การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด อ.เมืองบุรีรัมย์ เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาบุรีรัมย์ อีกแห่งหนึ่ง มีแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้

๒.๑) ผันน้ำจากลำปะเทียผ่านระบบคลองผันน้ำมาเติม จำนวนปริมาณน้ำขึ้นกับจำนวนน้ำที่ยังขาดอยู่ และปริมาณน้ำที่มีอยู่ในลำปะเทีย ทั้งนี้อาจขอสนับสนุนน้ำจากอ่างเก็บน้ำลำจังหัน อำเภอละหานทรายส่งมาเสริมให้

๒.๒) สูบน้ำจากอ่างเก็บน้ำห้วยสวาย อ.กระสัง มาเติม โดยจะดำเนินการเมื่อไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑) ได้เพียงพอ และขึ้นกับปริมาณน้ำที่เหลือจากการใช้ที่อ่างเก็บน้ำห้วยสวายด้วย

๒.๓) สูบน้ำจากบ่อหลุมหิน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ ที่อยู่ใกล้ๆ มาเติม

๓) การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำหนองทะเล อ.เภอนางรอง เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขานางรอง ให้บริการในเขตอำเภอนางรอง

ดำเนินการโดยผันน้ำหรือสูบน้ำจากลำปลายมาศมาเติม ปริมาณน้ำอาจได้รับสนับสนุนจากอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ หรืออ่างเก็บน้ำลำนางรองเช่นเดียวกับกรณีเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก

๔) การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยชัน อ.เถลไถล เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาลำปลายมาศ ให้บริการในเขตตัวอำเภอลำปลายมาศ

ดำเนินการโดยการผันน้ำหรือสูบน้ำจากลำปลายมาศมาเติม ปริมาณน้ำอาจได้รับสนับสนุนจากอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ หรืออ่างเก็บน้ำลำนางรองเช่นเดียวกับกรณีเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มากหรืออ่างเก็บน้ำหนองทะเล

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตร

พื้นที่ทั้งหมด ๖,๓๐๙,๗๒๑ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๔,๕๕๐,๐๙๕ ไร่ (๗๒.๑๑% ของพื้นที่ทั้งหมด) เป็นพื้นที่ปลูกข้าว ๒,๙๘๒,๕๖๔.๖๕ ไร่ พืชไร่ ๖๕๔,๓๓๖ ไร่ พืชสวน ๓๖๓,๙๑๕ ไร่ โดยมีพื้นที่ชลประทาน ๒๙๔,๗๘๓ ไร่ (๖.๔๔% ของพื้นที่เกษตรกรรม)

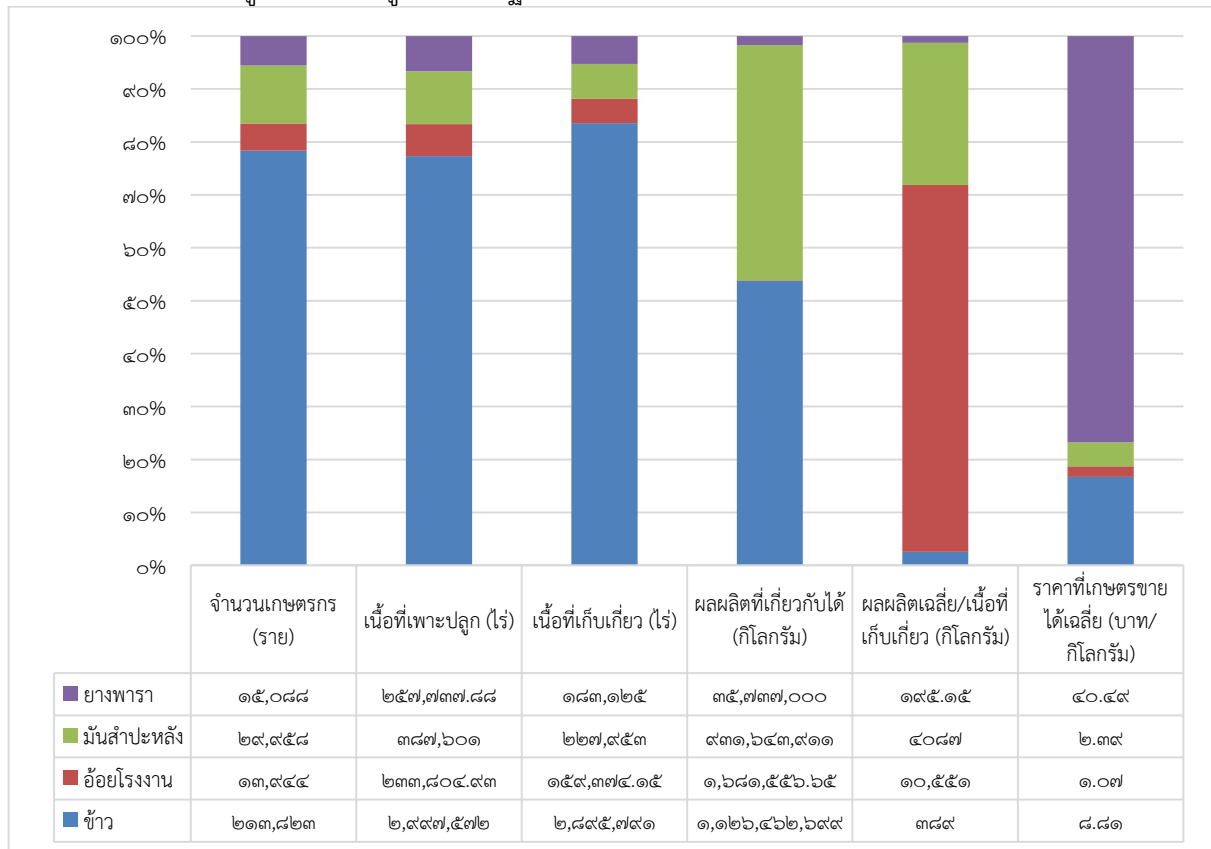
๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕

ตารางที่ ๓๓ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (กิโลกรัม)	ผลผลิตเฉลี่ย/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
ข้าว	๒๑๓,๘๒๓	๒,๙๙๗,๕๗๒	๒,๘๙๕,๗๙๑	๑,๑๒๖,๔๖๒,๖๙๙	๓๘๙	๘.๘๑
อ้อยโรงงาน	๑๓,๙๔๔	๒๓๓,๘๐๔.๙๓	๑๕๙,๓๗๔.๑๕	๑,๖๘๑,๕๕๖.๖๕	๑๐,๕๕๑	๑.๐๗
มันสำปะหลัง	๒๙,๙๕๘	๓๘๗,๖๐๑	๒๒๗,๙๕๓	๙๓๑,๖๔๓,๙๑๑	๔,๐๘๗	๒.๓๙
ยางพารา	๑๕,๐๘๘	๒๕๗,๗๓๗.๘๘	๑๘๓,๑๒๕	๓๕,๗๓๗,๐๐๐	๑๙๕.๑๕	๔๐.๔๙

ที่มา :สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

กราฟที่ ๑๘ แสดงข้อมูลด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕

๒.๔.๒ ด้านการปลูกสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๕

ตารางที่ ๓๔ ด้านการปลูกสัตว์จังหวัด

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
โคเนื้อ	๘๒,๘๗๐	๕๐๓,๙๓๒	๓๕,๐๐๐	๑๗,๖๓๗,๑๒๐,๐๐๐
โคนม	๑๔๕	๕,๔๗๗	๒๐	๑๘๑,๒๔๐,๐๒๐
กระบือ	๒๖,๖๕๓	๑๕๒,๙๕๕	๔๒,๐๐๐	๖,๔๒๔,๑๑๐,๐๐๐
หมู	๘,๕๕๓	๒๖๗,๐๖๕	-	-
ไก่	๑๑๖,๘๒๓	๑๓,๘๔๓,๓๓๓	๑๗๐	๒,๓๕๗,๐๘๗,๘๑๐
เป็ด	๑๖,๗๓๓	๔๔๗,๙๖๙	-	-
แพะ	๑,๑๐๒	๑๙,๖๑๓	๓,๖๐๐	๑๑๘,๖๒๐,๐๐๐
แกะ	๑๐๒	๑,๔๕๒	๓,๖๐๐	๕,๒๒๗,๒๐๐

ที่มา :สำนักงานปลูกสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๕

ตารางที่ ๓๕ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๕

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่การเลี้ยง		ผลผลิต (กิโลกรัม)	ราคา เฉลี่ย (บาท/ กก.)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	หมายเหตุ
		จำนวน พื้นที่ (ไร่)	จำนวน บ่อ (บ่อ)				
จระเข้	๓๐	-	๓,๒๐๘	๓,๒๐๘.๐๐	-	-	
กุ้งก้ามแดง	๒	๑๕.๑๘	๑๕	-	๖๐๐	-	๑,๔๐๐ ตัว
เลี้ยงปลาใน กระชัง	๒๗	๓.๘๖	๒๔๗	๔๘,๖๕๗.๐๐	๖๑.๓๔	๒๙,๘๔๖๒๐.๓๐	กระชังละ ๗๗-๑๐๐๐ ตัว

ที่มา :สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) (ไม่มี)

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวน
ด้านพืช ข้าวหอมมะลิตินภูเขาไฟ	ไร่	๑๐๐,๐๐๐
ด้านสัตว์ (ไม่มี)	-	-
ด้านประมง (ไม่มี)	-	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๕

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวน
<u>GAP</u>		
- กลุ่มสมาชิกโครงการนาแปลงใหญ่ที่ได้รับมาตรฐานข้าว GAP ปี ๒๕๖๕	๗๑ กลุ่มย่อย จาก ๖๕ กลุ่มใหญ่	เกษตรกร ๒,๒๖๙ ราย พื้นที่ ๓๕,๖๖๗ ไร่
- กลุ่มนอกโครงการนาแปลงใหญ่ที่ได้รับมาตรฐานข้าว GAP ปี ๒๕๖๕	- กลุ่ม	เกษตรกร - ราย พื้นที่ - ไร่
- เกษตรกรรายเดี่ยวนอกโครงการนาแปลงใหญ่ที่ได้รับมาตรฐานข้าว GAP ปี ๒๕๖๕	- ราย	พื้นที่ - ไร่
<u>เกษตรอินทรีย์</u>		
- โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวอินทรีย์ ปี ๒๕๖๕	T๒ จำนวน - กลุ่ม เกษตรกร - ราย T๓ จำนวน ๓๐๗ กลุ่ม เกษตรกร ๔,๕๘๒ ราย	พื้นที่ - ไร่ พื้นที่ ๔๕,๒๐๕.๒๕ ไร่
- โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวอินทรีย์ ปี ๒๕๖๕	T๑ จำนวน - กลุ่ม เกษตรกร - ราย	พื้นที่ - ไร่
- กลุ่มนอกโครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวอินทรีย์ ปี ๒๕๖๕	จำนวน ๓๐ กลุ่ม เกษตรกร ๓๔๙ ราย	พื้นที่ ๖,๓๒๒.๕๐ ไร่

๒.๔.๖ การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๓												ปี ๒๕๖๔												
	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	
๑.ข้าวนาปี																									
ช่วงระยะเวลาการเพาะปลูก					←					→															
ช่วงระยะเวลาการออกผลผลิต																									
มันสำปะหลัง																									
ช่วงระยะเวลาการเพาะปลูก										←	→						←	→							
ช่วงระยะเวลาการออกผลผลิต	←			→																				←	→
ยางพารา																									
ช่วงระยะเวลาการเพาะปลูก					←		→																		
ช่วงระยะเวลาการออกผลผลิต	←	→			←							→	←	→			←							→	
อ้อยโรงงาน																									
ช่วงระยะเวลาการเพาะปลูก		←		→						←		→	←		→		←		→			←		→	
ช่วงระยะเวลาการออกผลผลิต																									
ปาล์มน้ำมัน																									
ช่วงระยะเวลาการเพาะปลูก					←			→		←		→					←			→		←		→	
ช่วงระยะเวลาการออกผลผลิต	←											→	←											→	

ที่มา : ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวบุรีรัมย์

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ตารางที่ ๓๙ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก ปี ๒๕๖๔

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
สหกรณ์ภาคการเกษตร	๘๕	๑๘๙,๙๘๖
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๑๖	๓๑,๔๖๔
รวม	๑๐๑	๒๒๑,๔๕๐

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๔๐ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ ปี ๒๕๖๔

อำเภอ	กลุ่มเกษตรกร		กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
๑.เมืองบุรีรัมย์	๙	๑,๐๒๖	๔๒	๕๒๐	๓	๔๕	๒๗๐	๕,๐๔๔
๒.กระสัง	๕	๙๗๖	๑๕	๑๙๓	๕	๗๕	๑๕๔	๓,๖๙๕
๓.ห้วยราช	๑	๘๒	๑๑	๑๖๕	๓	๔๕	๓๙	๒,๓๐๖
๔.บ้านใหม่ไชยพจน์	๒	๒๗๗	๑๑	๑๔๐	๔	๖๐	๔๒	๑,๒๒๖
๕.คูเมือง	๓	๕๗๕	๙	๑๓๒	๔	๖๐	๑๓๒	๒,๘๒๘
๖.นาโพธิ์	๖	๑,๒๓๖	๙	๑๓๕	๓	๔๕	๘๑	๓,๑๑๓
๗.สตึก	๙	๕๙๑	๑๖	๒๑๐	๔	๖๐	๒๒๗	๔,๐๔๙
๘.พุทไธสง	๕	๕๘๘	๑๒	๑๔๗	๒	๓๐	๑๕๔	๓,๖๐๗
๙.ลำปลายมาศ	๑๖	๒,๐๙๕	๑๙	๒๔๕	๓	๔๕	๑๙๐	๔,๐๘๑
๑๐.หนองหงส์	๕	๑,๕๘๙	๑๒	๑๖๔	๓	๔๕	๑๙๔	๓,๘๔๗
๑๑.ละหานทราย	๗	๘๕๓	๑๖	๑๘๐	๔	๖๐	๑๑๕	๑,๗๑๙
๑๒.นางรอง	๖	๔๔๕	๑๘	๒๑๗	๓	๔๕	๑๐๕	๒,๓๗๙
๑๓.เฉลิมพระเกียรติ	๓	๔๒๒	๑๑	๑๔๕	๔	๖๐	๕๒	๙๘๘
๑๔.ชำนิ	๔	๔๓๙	๘	๑๑๕	๔	๖๐	๖๒	๙๙๔
๑๕.โนนสุวรรณ	๔	๓๖๓	๒๒	๒๖๐	๔	๖๐	๔๒	๙๖๗
๑๖.บ้านด่าน	๓	๓๑๘	๑๕	๑๘๐	๔	๖๐	๓๘	๔๓๑
๑๗.บ้านกรวด	๗	๘๑๐	๘	๑๒๐	๒	๓๐	๒๑๙	๓,๖๖๙
๑๘.ปะคำ	๔	๗๗๕	๘	๑๑๕	๓	๔๕	๘๒	๒,๒๖๗
๑๙.ประโคนชัย	๑๑	๒,๐๘๔	๒๒	๒๗๐	๓	๔๕	๒๑๕	๔,๒๐๑
๒๐.แคนดง	-	-	๘	๑๒๕	๕	๗๕	๔๓	๙๕๘
๒๑.หนองกี่	๖	๕๘๓	๑๐	๑๔๐	๓	๔๕	๑๓๓	๒,๗๑๐
๒๒.พลับพลาชัย	๔	๔๔๔	๑๘	๒๒๕	๔	๖๐	๘๕	๑,๕๕๑
๒๓.โนนดินแดง	๓	๒๑๔	๓๔	๓๘๕	๕	๗๕	๘๑	๑,๗๗๙
รวม	๑๒๓	๑๖,๗๘๕	๓๕๔	๔,๕๒๘	๘๒	๑,๒๓๐	๒,๗๕๕	๕๘,๓๙๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์, สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๔๑ จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

อำเภอ	ด้านอาสาสมัครเกษตร															
	ครู บัญชี	หมอดินอาสา	ประมงอาสา	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา	ครู ยาง	อาสาสมัครปฏิบัติหน้าที่ดินเพื่อเกษตรกรกรรม	อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์	อาสาปศุสัตว์	อาสา ฝนหลวง	อาสาสมัครสหกรณ์	อาสาสมัครชลประทาน	ขานาอาสา	เกษตรหมู่บ้าน	สารวัตรเกษตรอาสา	ไหมอาสา	Qอาสา
เมือง	๔๔	๓๔๒	๗	๑	๒	๒๕	๐	๒๔	๖	๒	๙	๐	๓๙๑	๓	๑๓	๐
คูเมือง	๖	๑๐๖	๐	๑	๖	๐	๐	๔๒	๐	๓	๑	๐	๑๔๓	๓	๑๔	๐
กระสัง	๔๙	๑๖๘	๕	๑	๐	๐	๐	๖๐	๑๗	๑	๑	๐	๒๓๑	๔	๘	๐
นางรอง	๒๑	๑๘๓	๙	๑	๐	๐	๐	๒๔๑	๔	๕	๓	๐	๒๖๙	๔	๑	๐
หนองกี่	๑๐	๑๐๗	๘	๑	๑	๐	๐	๑๑๙	๑	๒	๐	๐	๑๐๘	๔	๔	๐
ละหานทราย	๒๙	๘๔	๗	๑		๖	๐	๑๑๗	๑	๑	๒๔	๐	๑๓๒	๓	๓	๐
ประโคนชัย	๓๙	๑๘๑	๓	๑	๑	๐	๐	๙๖	๒	๓๐	๐	๐	๑๘๑	๒	๒	๐
บ้านกรวด	๓	๑๑๕	๔	๑	๑๐	๐	๐	๔๕	๐	๐	๑	๐	๑๔๐	๕	๓	๐
พุทไธสง	๑๑	๙๗	๕	๑	๐	๐	๐	๑๐๓	๒	๓	๐	๐	๑๔๗	๓	๔๕	๐
ลำปลายมาศ	๗๘	๒๑๕	๖	๑	๓	๐	๐	๓๑	๙	๘	๒	๑	๒๑๘	๖	๒	๐
สตึก	๑๕	๑๗๙	๗	๑	๕	๐	๐	๑๗๗	๑๐	๒	๓	๐	๑๘๐	๑	๓	๐
ปะคำ	๗	๗๗	๓	๑	๑	๕	๐	๙๓	๐	๐	๙	๐	๗๗	๔	๑	๐
นาโพธิ์	๒๒	๖๕	๓	๑	๐	๐	๐	๗๘	๑	๒	๐	๐	๑๒๕	๔	๓๗	๐
หนองหงส์	๑๓	๑๐๐	๒	๑	๒	๒	๐	๑๙	๓	๒	๐	๐	๑๐๘	๑	๔	๐
พลับพลาชัย	๘	๖๗	๒	๑	๐	๐	๐	๗๙	๑	๒	๐	๐	๗๓	๔	๐	๐
ห้วยราช	๑๖	๘๐	๒	๑	๐	๐	๐	๕๖	๑	๖	๒	๐	๑๑๐	๒	๒	๐
โนนสุวรรณ	๑๐	๕๖	๑	๑	๒	๕	๐	๑๘	๒	๐	๐	๐	๖๗	๗	๐	๐
ชำนิ	๔	๖๔	๐	๑	๒	๐	๐	๖๙	๐	๐	๐	๐	๗๑	๓	๐	๐
บ้านใหม่ไชยพจน์	๕	๕๕	๔	๑	๐	๐	๐	๒๒	๓	๒	๐	๐	๕๕	๓	๑๗	๐
โนนดินแดง	๑๑	๓๗	๐	๑	๐	๐	๐	๓๒	๑	๒	๒	๐	๔๘	๓	๐	๐
บ้านด่าน	๑๒	๕๘	๓	๑	๐	๐	๐	๕๙	๗	๑	๐	๐	๕๙	๒	๐	๐
แคนดง	๕	๕๔	๒	๑	๗	๐	๐	๔๗	๐	๒	๔	๐	๘๘	๓	๐	๐
เฉลิมพระเกียรติ	๒๑	๖๗	๓	๑	๑	๐	๐	๕๓	๑	๐	๐	๐	๙๗	๕	๒	๐
รวม	๔๓๙	๒,๕๕๗	๘๖	๒๓	๔๖	๔๓	๐	๑,๖๘๐	๗๒	๗๖	๖๑	๑	๓,๑๑๘	๗๙	๑๖๑	๐

ที่มา :สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๗ จำนวนปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ ๔๒ จำนวนปราชญ์ชาวบ้านแยกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๔

อำเภอ	จำนวน (ราย)
๑. สตี๊ก	๑
๒. แคนดง	๑
๓. ลำปลายมาศ	๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๘.๑ Young Smart farmer และ Smart Farmer

ตารางที่ ๔๓ ข้อมูล Young Smart farmer และ Smart Farmer ปี ๒๕๖๔

อำเภอ	Young Smart Farmer	Smart farmer
	สมาชิก	สมาชิก
เมืองบุรีรัมย์	๕	๑๐
บ้านกรวด	๑	๑๐
กระสัง	๑	๑๐
ละหานทราย	๔	๑๐
ลำปลายมาศ	-	๑๐
นางรอง	๑	๑๐
พุทไธสง	๑	๑๐
สตี๊ก	๔	๑๐
ประโคนชัย	-	๑๐
คูเมือง	๓	๑๐
หนองกี่	๒	๑๐
ปะคำ	๒	๑๐
หนองหงส์	๑	๑๐
นาโพธิ์	๒	๑๐
พลับพลายชัย	๑	๑๐
ห้วยราช	๒	๑๐
โนนสุวรรณ	๕	๑๐
ชำนิ	๒	๑๐
บ้านใหม่ไชยพจน์	-	๑๐

อำเภอ	Young Smart Famer	Smart farmer
	สมาชิก	สมาชิก
โนนดินแดง	๑	๑๐
เฉลิมพระเกียรติ	-	๑๐
บ้านด่าน	๒	๑๐
แคนดง	-	๑๐
รวม	๔๐	๒๓๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๘.๒ แหล่งแปรรูป / ผู้ประกอบการเกี่ยวกับข้าวของจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖๐/๑ ม.๙ ถ.บุรีรัมย์-สตึก ต.บ้านยาง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๒. บริษัท ซี พี อินเทอร์เน็ต จก. เลขที่ ๒๗๙ ม.๙ ต. แสงพยับ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
๓. บริษัท โรงสีกึ่งแก้วพาณิชย์ จก. เลขที่ ๙๙๙ ม.๕ ถ.โชคชัย -เดชอุดม ต.ทุ่งกระเด็น อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์
๔. บริษัท โรงสีกึ่งแก้วพาณิชย์ จก. เลขที่ ๑๘๙ ม.๕ ถ.โชคชัย -เดชอุดม ต.ทุ่งกระเด็น อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์
๕. บริษัท สหพัฒนาข้าวพุทไธสง จก. เลขที่ ๑๑๑ ม.๘ ถ.เลียงเมืองพุทไธสง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
๖. บริษัท เกียรติอาณาจักรห้วยราช เลขที่ ๑ ม. ๓ ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์
๗. บริษัท ข้าวก้องเกียรติ จก. เลขที่ ๒๑๒ ม.๒ ถ.บุรีรัมย์-สุรินทร์ ต.หนองเต็ง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
๘. บริษัท ข้าวผลดี จก. เลขที่ ๑๕๔ ม. ๒ ต.กระสัง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๙. บริษัท ยูนิเวอร์แซลไรซ์ จก. เลขที่ ๑๓๔ ม.๕ ถ.โชคชัย - เดชอุดม ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๑๐. บริษัท โรงสีไฟไร่ระมาศพาณิชย์ จก. เลขที่ ๕๘ ม.๒ ต.ทะเมนชัย อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
๑๑. บริษัท สหพัฒนาข้าวพูนผล จก. เลขที่ ๔๔๙/๑ ม.๑๙ ถ.สตึก-เมืองแก ต.นิคม อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
๑๒. บริษัท สหรัถย์ จก. เลขที่ ๓๒๗ ม.๑ ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๑๓. บริษัท แสงอีสานการเกษตร จก. เลขที่ ๑๕๓ ม.๑๐ ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๑๔. โรงสีข้าวเจริญกิจโนนดินแดง เลขที่ ๑๘๘ ม.๖ ต.สัมปอ อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์
๑๕. โรงสีข้าวเจริญกิจพูนผล เลขที่ ๒๒๒ ม.๒ ถ.เลียงเมือง ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๑๖. โรงสีข้าวราชัน เลขที่ ๔๙ ถ.นางรอง-ประคำ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์
๑๗. โรงสีศิริพัฒน์พาณิชย์ เลขที่ ๒๒ ม. ๓ ถ.บุรีรัมย์-ห้วยราช ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์
๑๘. สหกรณ์การเกษตรกระสัง จก. เลขที่ ๑๐๗ ม.๒๑ ถ.พลับพลาชัย -กระสัง ต.กระสัง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
๑๙. สหกรณ์การเกษตรนางรอง จก. เลขที่ ๘๙ ม.๖ ต.หนองโบสถ์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์
๒๐. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไฟแสงชัยบุรีรัมย์ เลขที่ ๕ ม.๘ ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๒๑. ห้างหุ้นส่วน จำกัด บุรีรัมย์รุ่งเรือง เลขที่ ๑๒๒ ม.๔ ถ.บุรีรัมย์ - ประโคนชัย ต.เสม็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๒๒. ห้างหุ้นส่วน จำกัด มณีราชกิจ ๒ เลขที่ ๒๘๘ ม.๑ ต.จันตุม อ.พลับพลาชัย จ.บุรีรัมย์
๒๓. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีชัยรุ่งเรือง เลขที่ ๕๗๔-๕๗๖ ม.๑ ถ.รถไฟพัฒนา ต.ลำปลายมาศ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

๒๔. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีชัยอุดม เลขที่ ๑๓๑ ม.๑๗ ถ.บุรีรัมย์-สตึก ต.บ้านยาง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๒๕. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไทยทวีพูนผลลำปลายมาศ เลขที่ ๔๒๘ ม.๑ ถ.หลังสถานีรถไฟ ต.ลำปลายมาศ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
๒๖. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีประโคนชัย เลขที่ ๑๙๖ ม.๒ ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๒๗. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีประโคนชัยศรีเจริญ เลขที่ ๑๓๔/๒ม.๕ ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๒๘. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีประโคนชัยศรีเจริญ เลขที่ ๑๓๔/๑ ม.๕ ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๒๙. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไฟศรีเยี่ยมแสง เลขที่ ๖๗ ม.๗ ถ.สहनพมาศ ต.ลำปลายมาศ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
๓๐. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไฟสหพืชผลนางรอง เลขที่ ๑๕๙ ม.๙ ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.อีสานเขต อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์
๓๑. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไฟสหะชัยพืชผล เลขที่ ๔๖๔ ม.๙ ถ.สุขาภิบาล๑๔ ต.กระสัง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
๓๒. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีมณีราชกิจ เลขที่ ๑๕ ม.๒ ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์
๓๓. ห้างหุ้นส่วน จำกัด สหพัฒนาค้าข้าว เลขที่ ๔๔๗/๔ ม.๒๒ ถ. สตึก-เมืองแก ต.นิคม อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
๓๔. ห้างหุ้นส่วน จำกัด สหพัฒนาค้าข้าว เลขที่ ๔๔๗/๑๒ ม.๒๒ ถ.สตึก-ห้วยราช ต.นิคม อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
๓๕. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. บุรีรัมย์ จำกัด เลขที่ ๑๒๗ หมู่ ๑๐ ต.อีสาน อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์
๓๖. สหกรณ์การเกษตรหนองหงส์ จำกัด เลขที่ ๑๖๔ หมู่ ๒ ต.ไทยสามัคคี อ.หนองหงส์ จ.บุรีรัมย์
๓๗. กลุ่มเกษตรกรทำนาปะเคียบ เลขที่ ๕ หมู่ ๓ บ้านดงย่อ ต.ปะเคียบ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์

๒.๘.๓ แหล่งกระจายสินค้า

๑. ตลาดประชารัฐ คนไทยยิ้มได้
๒. ตลาดประชารัฐ ของดีจังหวัด
๓. งานกิจกรรมต่างๆ เช่น งานประเพณีไหมและงานกาชาดจังหวัด งานประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง งานประเพณีขึ้นเขากระโดง ตลาดเซาะกราวบุรีรัมย์ OTOP ภูมิภาค OTOP สานสัมพันธ์สองแผ่นดิน

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกจังหวัด ที่จะมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๔๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP, GI , GMP ,GFM, IFOAM ,เกษตรอินทรีย์ ,มกษ. ,ตรานกยูงพระราชทาน ๒. มีการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตร เข้าสู่มาตรฐานระดับประเทศ และในระดับสากล ๓. จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองกีฬา (Sport City) ๔. มีการขยายเส้นทางคมนาคม เชื่อมต่อชายแดนจุดผ่อนปรนช่องสายตะกู ๕. มีศักยภาพในการผลิตพืช และสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าวหอมมะลิ,มันสำปะหลัง,อ้อย ,ยางพารา ,สุกร ,ไก่เนื้อ, โคเนื้อ ,กระบือ, แพะ และแกะ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การสร้างการรับรู้ในด้านการรับรองมาตรฐานไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง ๒. ไม่สามารถเข้าถึงปัญหาของเกษตรกรที่แท้จริงได้ครบถ้วน
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีโครงสร้างระดับนโยบาย ระดับกลยุทธ์ ระดับปฏิบัติงาน เป็นระบบอย่างชัดเจน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบูรณาการงานภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั้งระบบ

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	๑. มีการบริหารจัดการด้านความรู้ อย่างเป็นระบบ (KM) ๒. มีองค์ความรู้ที่เกิดจากการสะสม ประสบการณ์ (TK+EK) ๓. มีการถ่ายทอดความรู้ ๔. มีความรู้ที่เกิดจากการอบรมพัฒนา	๑. ปัจจัยสนับสนุนระบบการ ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เช่น งบประมาณ เครื่องมือ ๒. ขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่ เหมาะสม
บุคลากร (Staff)	๑. มีบุคคลต้นแบบที่มีองค์ความรู้ที่ เกิดจากการสะสมประสบการณ์ และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ (TK+EK) ๒. มีทุนทางทรัพยากรมนุษย์ ที่มี ความรู้ทักษะความสามารถใน ระดับมหาวิทยาลัย และสถาบัน ทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร	๑. เกษตรกรส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุ เกษตรกรมีปัญหาด้านหนี้สิน ๒. เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องวางแผน การผลิต การตลาด การบริหาร จัดการผลผลิต ไม่เพียงพอ
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	๑. มีการทำการเกษตรหลากหลาย รูปแบบ ๒. ใช้เทคโนโลยีทดแทนแรงงาน ๓. เกษตรกรมีทักษะและ ประสบการณ์ด้านการเกษตร	๑. เกษตรกรขาดการพัฒนาความรู้ ใหม่ ๆ ๒. ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑. มีการคัดเลือกและส่งเสริมให้มีผู้นำ เกษตรกรในแต่ละพื้นที่ส่งผลให้ เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนด แนวทางพัฒนา ๒. เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกิน เป็นของตนเอง ทำให้สามารถ ตัดสินใจบริหารจัดการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	๑. ช่องทางการสื่อสารระหว่างกันยังไม่ หลากหลายทำให้เกษตรกรได้รับ ข้อมูลข่าวสารล่าช้า ขาดการ ประสานกันในพื้นที่ ๒. การบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและเกษตรกรยังไม่ทั่วถึง ๓. การบริหารจัดการทรัพยากร ทางเกษตรยังไม่เพียงพอต่อ ความต้องการ เช่น น้ำ ดิน ฯลฯ ๔. ขาดการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสม มาใช้ในการสื่อสาร
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	๑. เกษตรกรมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด พร้อมรับการพัฒนา ในทุกด้าน เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรและ ชุมชน ๒. มีการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร และสหกรณ์และนำไปใช้	๑. การถ่ายทอดสืบสานภูมิปัญญาด้าน อาชีพการเกษตรจากรุ่นสู่รุ่นยังมี น้อย ๒. คนรุ่นใหม่ยังไม่ให้ความสนใจสืบ ทอดอาชีพทางการเกษตร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
  ๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
  ๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค
  ๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
  ๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ
  ๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ
- ตารางที่ ๔๔ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านการเมือง</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการเกษตร เช่น แปลงใหญ่,เกษตรอินทรีย์ ,Zoning,Agri-map ๒. รัฐบาลนโยบายให้ความสำคัญในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรเข้าไม่ถึงนโยบายรัฐบาลกำหนด
<p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. อัตราการบริโภคภายในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น ๒. อัตราการย้ายถิ่นเข้าสู่จังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น ๓. มีการขยายตัวของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๔. มีการขยายตัวทางด้านเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกิดภาวะเงินเฟ้อ ๒. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ๓. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ๔. สถานการณ์การแพร่ระบาดโรคระบาดพืชและสัตว์ และภัยพิบัติธรรมชาติ
<p><u>ด้านสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. วิถีชีวิตของสังคมปัจจุบันเปลี่ยนไป มีความต้องการอาหารด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น และก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ ๒. การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม เช่น งานประจำท้องถิ่น (กินปลา น้ำมูลชมแสงสี, ปิดทองพระเจ้าใหญ่ เป็นต้น) ๓. มีความหลากหลายทางด้านภาษาและชาติพันธุ์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒. ความสามารถในการลงทุนเพื่อปรับเปลี่ยนการผลิตทางการเกษตรสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง ๓. แรงงานเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ๔. ทักษะดีด้านการเกษตรของคนรุ่นใหม่เปลี่ยนไป

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านเทคโนโลยี</u></p> <p>๑. จังหวัดบุรีรัมย์มีการเตรียมการพัฒนาเข้าสู่ smart city</p> <p>๒. การพัฒนาช่องทางในการจำหน่ายสินค้าผ่านในระบบออนไลน์</p> <p>๓. การใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านการเกษตรเข้ามาพัฒนาการผลิต เช่น การใช้โดรน เทคโนโลยีทางด้านยางพารา พาราโบลาดม ยางเครบบางสีน้ำตาล เอทิลีน</p>	<p>๑. การนำเทคโนโลยีมาใช้มีต้นทุนสูง</p>
<p><u>ด้านกฎหมาย</u></p> <p>๑. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๒. กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับด้านเกษตรพันธสัญญา ทำให้เกษตรกรไม่ถูกเอาเปรียบ</p> <p>๔. ข้อห้ามการใช้ ๓ สาร พาราควอต ไกลโซเซต และ คลอร์ไพริฟอส</p> <p>๕. ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการปลดล็อกกัญชา</p> <p>๖. กฎหมายเกี่ยวกับภาษีคาร์บอนเครดิต (โครงการลดก๊าซเรือนกระจก)</p> <p>๗. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศไทยโดยโมเดลเศรษฐกิจ BCG Model</p>	<p>๑. ข้อกำหนดยังไม่ครอบคลุมทำให้เกษตรกรรายย่อยยังไม่สามารถเข้าสู่การรับรองผลิตพืชเศรษฐกิจ</p> <p>๒. หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านอาหารปลอดภัยไม่เพียงพอ</p> <p>๓. กฎหมายการจ้างงาน</p>
<p><u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u></p> <p>๑. สภาพภูมิประเทศเหมาะสมกับการทำการเกษตรหลากหลายชนิด</p> <p>๒. สภาพอากาศเหมาะสมกับการทำการเกษตรหลากหลายชนิด</p> <p>๓. มีความหลากหลายทางชีวภาพเอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตร</p>	<p>๑. ธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อย เช่น ภัยแล้ง อุทกภัยวาตภัย</p> <p>๒. การเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น เอลนีโญ ลานีญา</p> <p>๓. การเผาเศษวัสดุทางการเกษตรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ</p>

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ตารางที่ ๔๕ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

	จุดแข็ง (ภายใน)	จุดอ่อน (ภายใน)
ปัจจัยภายใน	<ol style="list-style-type: none"> มีแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP, GI, GMP, GFM, IFOAM, เกษตรอินทรีย์, มกษ., ตรานกยูงพระราชทาน มีการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตร เข้าสู่มาตรฐานระดับประเทศ และในระดับสากล จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองกีฬา (Sport City) มีการขยายเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อชายแดนจุดผ่อนปรนช่องสายตะกู มีศักยภาพในการผลิตพืช และสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าวหอมมะลิ, มันสำปะหลัง, อ้อย, ยางพารา, สุกกร, ไข่เนื้อ, โคเนื้อ, กระบือ, แพะ และแกะ มีโครงสร้างระดับนโยบาย ระดับกลยุทธ์ ระดับปฏิบัติงาน เป็นระบบอย่างชัดเจน มีการบริหารจัดการด้านความรู้อย่างเป็นระบบ (KM) มีองค์ความรู้ที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ (TK+EK) มีการถ่ายทอดความรู้ มีความรู้ที่เกิดจากการอบรมพัฒนา มีบุคคลต้นแบบที่มีองค์ความรู้ที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ (TK+EK) มีทุนทางทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความรู้ทักษะความสามารถในระดับมหาวิทยาลัย และสถาบันทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร มีการทำการเกษตรหลากหลายรูปแบบ ใช้เทคโนโลยีทดแทนแรงงาน เกษตรกรมีทักษะและประสบการณ์ด้านการเกษตร มีการคัดเลือกและส่งเสริมให้มีผู้นำเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ส่งผลให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางพัฒนา เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ทำให้สามารถตัดสินใจบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด พร้อมรับการพัฒนา ในทุกด้านเพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรรวมและชุมชน มีการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์และนำไปใช้	<ol style="list-style-type: none"> การสร้างการรับรู้ในด้านการรับรองมาตรฐานไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง ไม่สามารถเข้าถึงปัญหาของเกษตรกรที่แท้จริงได้ครบถ้วน การบูรณาการงานภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั้งระบบ ปัจจัยสนับสนุนระบบการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เช่น งบประมาณ เครื่องมือ ขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เกษตรกรส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุเกษตรกรมีปัญหาด้านหนี้สิน เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องวางแผน การผลิต การตลาด การบริหารจัดการการผลิต ไม่เพียงพอ เกษตรกรขาดการพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ช่องทางการสื่อสารระหว่างกันยังไม่หลากหลายทำให้เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า ขาดการประสานกันในพื้นที่ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเกษตรกรยังไม่ทั่วถึง การบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ เช่น น้ำ ดิน ฯลฯ ขาดการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการสื่อสาร การถ่ายทอดสืบสานภูมิปัญญาด้านอาชีพการเกษตรจากรุ่นสู่รุ่นยังมีน้อย คนรุ่นใหม่ยังไม่ให้ความสนใจสืบทอดอาชีพทางการเกษตร
ปัจจัยภายนอก		

O โอกาส (ภายนอก)	SO	WO
<p>๑. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการเกษตร เช่น แปลงใหญ่, เกษตรอินทรีย์, Zoning, Agri-map</p> <p>๒. รัฐบาลนโยบายให้ความสำคัญในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่</p> <p>๓. อัตราการบริโภคภายในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น</p> <p>๔. อัตราการย้ายถิ่นเข้าสู่จังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น</p> <p>๕. มีการขยายตัวของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น</p> <p>๖. มีการขยายตัวทางด้านเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>๗. วิถีชีวิตของสังคมปัจจุบันเปลี่ยนไป มีความต้องการอาหารด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น และก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ</p> <p>๘. การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิม เช่น งานประจำท้องถิ่น (กินปลาน้ำมูลชมแสงสี, ปิดทองพระเจ้าใหญ่ เป็นต้น)</p> <p>๙. มีความหลากหลายทางด้านภาษาและชาติพันธุ์</p> <p>๑๐. จังหวัดบุรีรัมย์มีการเตรียมการพัฒนาเข้าสู่ smart city</p> <p>๑๑. การพัฒนาช่องทางในการจำหน่ายสินค้าผ่านในระบบออนไลน์</p> <p>๑๒. การใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านการเกษตรเข้ามาพัฒนาการผลิต เช่น การใช้โดรน เทคโนโลยี</p>	<p><u>ประเด็นการพัฒนาเชิงรุก</u></p> <p>พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p>	<p><u>ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข</u></p> <p>การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p>

<p>ทางด้านยางพารา พาราโบลาคีโตม ยางเครปบางสีน้ำตาล เอทิลีน ๑๓. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ๑๔. กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ๑๕. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวกับด้านเกษตรพันธสัญญา ทำให้ เกษตรกรไม่ถูกเอาเปรียบ ๑๖. ข้อห้ามการใช้ ๓ สาร พาราควอต ไกล โซเซต และคลอร์ไพริฟอส ๑๗. ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับ การปลดล๊อคกัญชา ๑๘. กฎหมายเกี่ยวกับภาษีคาร์บอนเครดิต (โครงการการลดก๊าซเรือนกระจก) ๑๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อน พัฒนาประเทศไทยโดยโมเดลเศรษฐกิจ BCG Model ๒๐. สภาพภูมิประเทศเหมาะสมกับการทำ การเกษตรหลากหลายชนิด ๒๑. สภาพอากาศเหมาะสมกับการทำ การเกษตรหลากหลายชนิด ๒๒. มีความหลากหลายทางชีวภาพเอื้อต่อ การผลิตสินค้าเกษตร</p>		
<p>T ภัยคุกคาม (ภายนอก) ๑. เกษตรกรเข้าไม่ถึงนโยบายรัฐบาลกำหนด ๒. เกิดภาวะเงินเฟ้อ ๓. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ๔. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ ๕. สถานการณ์การแพร่ระบาดโรคระบาดพืช และสัตว์ และภัยพิบัติธรรมชาติ</p>	<p style="text-align: center;">SI</p> <p>ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่อุตสาหกรรม เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง</p>	<p style="text-align: center;">WT</p> <p>ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด</p>

<p>๖. เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๗. ความสามารถในการลงทุนเพื่อปรับเปลี่ยนการผลิตทางการเกษตรสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๘. แรงงานเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ</p> <p>๙. ทัศนคติด้านการเกษตรของคนรุ่นใหม่เปลี่ยนไป</p> <p>๑๐. การนำเทคโนโลยีมาใช้มีต้นทุนสูง</p> <p>๑๑. ข้อกฎหมายยังไม่ครอบคลุมทำให้เกษตรกรรายย่อยยังไม่สามารถเข้าสู่การรับรองผลิตพืชเศรษฐกิจ</p> <p>๑๒. หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านอาหารปลอดภัยไม่เพียงพอ</p> <p>๑๓. กฎหมายการจ้างงาน</p> <p>๑๔. ธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อย เช่น ภัยแล้ง อุทกภัยวาตภัย</p> <p>๑๕. การเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น เอลนีโญ ลานีญา</p> <p>๑๖. การเผาเศษวัสดุทางการเกษตรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ</p>		
---	--	--

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“สินค้าเกษตรมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน”

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (๗๕๐ ราย)
๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง
  - ๒.๑ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (๙ แห่ง)
  - ๒.๒ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๒ (๑ แห่ง)
๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย (๔,๕๓๖ ไร่)
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย (๙๖๐ ราย)
  ๕. จำนวนแปลงเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (๑,๐๐๐ แปลง)
  ๖. ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
  ๗. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ ๓)
  ๘. จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางตลาดผ่านระบบออนไลน์, บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (๓ ช่องทาง)
  ๙. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (๑๐ แห่ง)
  ๑๐. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (๓,๐๐๐ ไร่)
  ๑๑. ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่มีการไกลอบเศษวัสดุการเกษตรเทียบกับปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๓)
  ๑๒. ร้อยละของเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐)
๑๓. จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนา (๑๐ ราย)
๑๔. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐)
๑๕. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๙๐)
๑๖. จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (๑ครั้ง)

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าหมาย	๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer
	๒. สถาบันเกษตรกรดำเนินงานได้อย่างเข้มแข็ง
	๓. เกษตรกรดำเนินชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (๗๕๐ ราย) 2. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง<ol style="list-style-type: none"> 2.1 พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่อำนาจเข้มแข็งระดับ ๑ (๙ แห่ง) 2.2 พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่อำนาจเข้มแข็งระดับ ๒ (๑ แห่ง)
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาองค์ความรู้เกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ 2. ส่งเสริมเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer 3. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
โครงการสำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) 2. โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ภาคการเกษตร และกลุ่มเกษตรกร 3. โครงการพัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน 4. โครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร 5. โครงการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการยาง 6. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พัฒนาสถาบันเกษตรกร 7. โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง 8. โครงการสนับสนุนการพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ 9. โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. การผลิตสินค้าเกษตรมีประสิทธิภาพ 2. สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย (๔,๕๓๖ ไร่) 2. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย (๙๖๐ ราย) 3. จำนวนแปลงเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (๑,๐๐๐ แปลง) 4. ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕) 5. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ ๓) 6. จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์ , บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (๓ ช่องทาง)

แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ๒. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
โครงการสำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. โครงการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร ๒. โครงการการลดต้นทุนการผลิต๓. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านประมงและปศุสัตว์ ๓. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ๔. โครงการการผลิตเมล็ดพันธุ์ ๕. โครงการการพัฒนาช่องทางการตลาด ๖. โครงการการป้องกันโรคระบาด ทั้งในพืชและสัตว์ ๗. โครงการส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย ๘. โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร ๙. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ๑๐. โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) ๑๑. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรมีประสิทธิภาพ ๒. ทรัพยากรดินได้รับการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (๑๐ แห่ง) ๒. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (๓,๐๐๐ ไร่) ๓. ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่มีการไถกลบเศษวัสดุการเกษตรเทียบกับปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๓) ๔. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
๒. ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการทำการเกษตร
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๔. ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โครงการสำคัญ

๑. โครงการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
๒. โครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน
๓. โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ
๔. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ ได้แก่ หญ้าแฝก การเผาตอซัง
๕. โครงการเพิ่มพื้นที่วนเกษตร
๖. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
๗. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๘. โครงการการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

เป้าหมาย

๑. บุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Officer
๒. การบริหารจัดการการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพ และมีแผนการดำเนินงานเชิงรุกอย่างบูรณาการ
๓. ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการตามชนิดสินค้าที่สำคัญมีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ได้รับการพัฒนา (๑๐ ราย)
๒. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐)
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๙๐)
๔. จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (๑ ครั้ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมรูปแบบการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม
๒. บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานใน/นอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์/ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา
๓. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มียุทธศาสตร์ความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา

โครงการสำคัญ

๑. ศูนย์ข้อมูลด้านการเกษตร (Big Data)
๒. การขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC)
๓. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

<p>แผนระดับ</p> <p>๑</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า <ul style="list-style-type: none"> ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ 	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ประเด็น สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว <ul style="list-style-type: none"> ประเด็นย่อย เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
---------------------------------	--	---

<p>แผนระดับ</p> <p>๒</p> <p>(ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อยสินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชนท้องถิ่น รวมถึง 	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระบบสากล <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา จัดการน้ำ 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนามูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนา 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติ</p> <p>ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๒ เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรองรับนโยบายที่ ๑๒ การรักษาความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ
--	---	---	--	---	---

	<p>ผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน</p>	<p>เพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตร พลังงานเกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>		<p>ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางการพัฒนา <p>๑. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน</p>	
--	--	---	--	--	--

<p>แผนระดับ ๓ (ให้กรอบเฉพาะแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนกระทรวง ๕ ปี และแผน BCG)</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา มาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน” เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน</p>	<p>(ร่าง) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง” นำความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนายกระดับกระบวนการผลิต อุตสาหกรรมและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหลักของจังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดบุรีรัมย์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีความพร้อม ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>	<p>แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) “ทุกหมู่บ้านมีน้ำสะอาดอุปโภคบริโภค น้ำเพื่อการผลิตมั่นคง ความเสียหายจากอุทกภัยลดลง คุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน บริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ภายใต้การพัฒนาอย่างสมดุลโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน” เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p>
--	--	---	---	--	---

สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตร และสหกรณ์ ของจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด “สินค้าเกษตรมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน”	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย <ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (๗๕๐ ราย) ๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (๙ แห่ง) ๒.๒ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๒ (๑ แห่ง) ๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย (๔,๕๓๖ ไร่) ๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย (๙๖๐ ราย) ๕. จำนวนแปลงเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (๑,๐๐๐ แปลง) ๖. ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕) ๗. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ ๓) ๘. จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์, บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (๓ ช่องทาง) ๙. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (๑๐ แห่ง) ๑๐. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (๓,๐๐๐ ไร่) ๑๑. ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกษตรกรเทียบกับปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๓) ๑๒. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐) ๑๓. จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนา (๑๐ ราย) ๑๔. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐) ๑๕. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๙๐) ๑๖. จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (๑ ครั้ง)
---	---	---

ประเด็นการ พัฒนาด้าน การเกษตร และสหกรณ์ ของจังหวัด	๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้าง ความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่ม เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	๒. การยกระดับการผลิต แปรรูปและ การตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้า เกษตรมูลค่าสูง	๓. การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด
--	---	---	--	--

โครงการ สำคัญ	<p>๑. โครงการพัฒนาเกษตรกร ปราดเปรื่อง (Smart Farmer)</p> <p>๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการ ดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ภาค การเกษตรและกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๓. โครงการพัฒนาอาชีพชาวสวน ยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน</p> <p>๔. โครงการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับเกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร</p> <p>๕. โครงการสนับสนุนและให้ความ ช่วยเหลือเกษตรกรสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบกิจการยาง</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมและสนับสนุน สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พัฒนาสถาบันเกษตรกร</p> <p>๗. โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ เกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>๘. โครงการสนับสนุนการพัฒนา สถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ</p> <p>๙. โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สิน สมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร</p>	<p>๑. โครงการยกระดับคุณภาพและ มาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๒. โครงการการลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านประมงและ ปศุสัตว์</p> <p>๓. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)</p> <p>๔. โครงการการผลิตเมล็ดพันธุ์</p> <p>๕. โครงการการพัฒนาช่องทาง การตลาด</p> <p>๖. โครงการการป้องกันโรคระบาด ทั้ง ในพืชและสัตว์</p> <p>๗. โครงการส่งเสริมการผลิต การแปร รูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๘. โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร</p> <p>๙. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตร แบบแปลงใหญ่</p> <p>๑๐. โครงการบริหารจัดการการผลิต สินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการ บริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)</p> <p>๑๑. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร</p>	<p>๑. โครงการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p> <p>๒. โครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ ชลประทาน</p> <p>๓. โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ</p> <p>๔. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์ดิน และน้ำ ได้แก่ หลุมแฝก การเผาตอซัง</p> <p>๕. โครงการเพิ่มพื้นที่วนเกษตร</p> <p>๖. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๗. โครงการส่งเสริมการค้าเนื้องานอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ</p> <p>๘. โครงการการตรวจวัดคุณภาพน้ำ</p>	<p>๑. ศูนย์ข้อมูลด้านการเกษตร (Big Data)</p> <p>๒. การขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC)</p> <p>๓. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร</p>
------------------	--	--	---	---

๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐)

จังหวัดบุรีรัมย์

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด: “สินค้าเกษตรมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ “พัฒนาคุณภาพชีวิตและ สร้างความเข้มแข็งให้กับ เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและ สถาบันเกษตรกร”	ตขว. ๑ จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (ราย)	๗๕๐	๗๗๐	๗๗๐	๗๗๐	๗๗๐	๓,๘๓๐
	๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง ๒.๑ พัฒนาจากความเข้มแข็ง ระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (แห่ง)	๙	๙	๙	๙	๙	๔๕
	๒.๒ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ ความเข้มแข็งระดับ ๒ (แห่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ “การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่า สูง”	ตขว. ๓ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย (ไร่)	๔,๕๓๖	๗,๔๓๕	๓,๒๐๐	๓,๘๕๐	๔,๐๕๐	๒๓,๐๗๑
	ตขว. ๔ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย (ราย)	๙๖๐	๑,๔๖๐	๑,๐๑๕	๑,๓๕๐	๑,๔๐๐	๖,๓๖๕
	ตขว. ๕ จำนวนแปลงเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (แปลง)	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕,๐๐๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
	ตขว. ๖ ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕
	ตขว. ๗ ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
	ตขว.๘ จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์, บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (ช่องทาง)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ “การบริหารจัดการทรัพยากร การเกษตรและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน”	ตขว. ๙ จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (แห่ง)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
	ตขว. ๑๐ จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (ไร่)	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๑๕,๐๐๐
	ตขว. ๑๑ ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่ลดการเผาตอซัง (ร้อยละ)	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	๔๕
	ตขว. ๑๒ ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ)	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ “การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด”	ตชว. ๑๓ จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนา (ราย)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
	ตชว. ๑๔ ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ตชว. ๑๕ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ตชว. ๑๖ จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (ครั้ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ “พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร”								
๑. โครงการการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ หลักสูตรการพัฒนาเกษตรกรอย่างยั่งยืน	๒	สปก.	๗๙,๐๘๐	๘๕,๕๙๗	๘๔,๔๐๐	๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	๔๑๙,๐๗๗
๒. การพัฒนาผู้แทนเกษตรกร	๒	สปก.	๒๖,๖๕๐	๒๗,๔๑๐	๒๔,๓๖๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๑๒๘,๔๒๐
๓. การพัฒนาเกษตรกร	๒	กจ.	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๕๐๒,๐๐๐
๔. พัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน	๒	กยท.	-	๗๒,๕๙๒	-	-	-	๗๒,๕๙๒
๕. พัฒนาศักยภาพอาสาปศุสัตว์	๑	ปศ.	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๒,๔๕๙,๐๐๐
๖. ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านปศุสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๗๗๙,๕๐๐	๗๗๙,๕๐๐	๗๗๙,๕๐๐	๗๗๙,๕๐๐	๗๗๙,๕๐๐	๓,๘๙๗,๕๐๐
๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหม อุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมใหม่	๒	มม.	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐
๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมหัตถกรรม โดยใช้นวัตกรรมใหม่	๒	มม.	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐
๙. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๓๓๓,๗๐๔	๓๓๓,๐๒๐	๑๖๐,๐๑๕	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑,๑๘๖,๗๓๙
๑๐. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer	๒	กจ.	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๑,๐๗๗,๕๐๐
๑๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร Smart Farmer	๒	กยท.	-	๒๓๗,๖๐๐	-	-	-	๒๓๗,๖๐๐
๑๒. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer หม่อนไหม	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐
๑๓. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer	๒	ปม.	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๒๒๕,๐๐๐
๑๔. เกษตรกรปราดเปรื่อง	๒	ปศ.	-	๑๓๓,๔๐๐	๑๓๓,๔๐๐	๑๓๓,๔๐๐	๑๓๓,๔๐๐	๕๓๓,๖๐๐
๑๕. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยาง	๒	กยท.	-	๒๔๐,๐๐๐	-	-	-	๒๔๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๖. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวน ยาง พัฒนาสถาบันเกษตรกร	๒	กยท.	-	๓๖๖,๖๐๐	-	-	-	๓๖๖,๖๐๐
๑๗. สวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง	๒	กยท.	-	๒,๐๖๒,๖๐๐	-	-	-	๒,๐๖๒,๖๐๐
๑๘. สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง	๒	กยท.	-	๘๒๘,๙๕๐	-	-	-	๘๒๘,๙๕๐
๑๙. ขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบัน เกษตรกรชาวสวนยาง	๒	กยท.	-	๙๑,๕๐๐	-	-	-	๙๑,๕๐๐
๒๐. สนับสนุนการดำเนินการบริหารจัดการเกษตร แบบแปลงใหญ่รูปแบบสหกรณ์	๒	ส.ก.	๙,๗๗๗,๓๘๐	๙,๗๗๗,๓๘๐	๘๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒๑,๒๕๔,๗๖๐
๒๑. สนับสนุนการพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบ ประชารัฐ	๒	ส.ก.	๒๘๖,๓๐๐	๒๘๖,๓๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๓๖๒,๖๐๐
๒๒. พัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจสหกรณ์หลัก ระดับอำเภอ (ชุมชน)	๒	ส.ก.	๓๔,๕๐๐	๓๔,๕๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๑๙,๐๐๐
๒๓. พัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจสหกรณ์ ระดับอำเภอ	๒	ส.ก.	๓๔๕,๐๐๐	๓๔๕,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๑,๗๔๐,๐๐๐
๒๔. พัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร	๒	ส.ก.	๘,๙๒๓,๑๐๐	๘,๙๒๓,๑๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๘๔๖,๒๐๐
๒๕. ส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์ในพื้นที่โครงการ พระราชดำริ	๒	ส.ก.	๖๖๖,๗๐๐	๖๖๖,๗๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๓,๔๓๓,๔๐๐
๒๖. ส่งเสริมพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (นิคม สหกรณ์)	๒	ส.ก.	๑๒๘,๗๐๐	๑๒๘,๗๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๐๗,๔๐๐
๒๗. งานกำกับดูแลตรวจสอบและคุ้มครองสหกรณ์	๒	ส.ก.	๓๑๙,๔๐๐	๓๑๙,๔๐๐	๓๒๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๑,๖๕๘,๘๐๐
๒๘. ส่งเสริมพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (CPS เดิม๑๐๗ สก./๑๒๖ ก.)	๒	ส.ก.	๙๔๗,๖๐๐	๙๔๗,๖๐๐	๙๔๗,๖๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๘๘๒,๘๐๐
๒๙. ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่	๒	ส.ป.ก.	๑,๑๗๘,๖๐๐	๔๒๑,๓๖๐	๕๓๐,๕๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๓,๒๓๐,๔๖๐
๓๐. ตลาดเกษตรกร	๒	ก.จ.	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๕๕๐	๒๓,๕๕๐	๒๓,๕๕๐	๑๑๖,๖๕๐
๓๑. ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	๒	ก.จ.	๑,๙๐๕,๘๐๐	๑,๙๐๕,๘๐๐	๒,๔๐๒,๗๐๐	๓,๔๗๑,๖๐๐	๓,๔๗๑,๖๐๐	๑๓,๑๕๗,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๒. การพัฒนาเกษตรกร	๒	กจ.	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๕๐๒,๐๐๐
๓๓. รวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของเกษตรกรที่ผ่าน การฝึกอบรมจากศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	๒	กษ.	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐
๓๔. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สตส.	๙๕๓,๙๘๐	๘๙๓,๙๘๐	๕๕๓,๙๘๐	๘๙๓,๙๘๐	๘๙๓,๙๘๐	๔,๑๘๙,๘๒๐
๓๕. พัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	๒	สตส.	-	๑๑๓,๗๖๒	๙๒,๘๒๐	๑๑๓,๗๖๒	๑๑๓,๗๖๒	๔๓๔,๑๐๖
๓๖. พัฒนาตลาดยางพารา	๒	สตค.	๖,๒๑๓,๓๐๐	๔,๗๘๘,๒๘๐	๔,๒๘๖,๕๕๐	๕,๗๔๗,๔๓๐	๕,๙๓๗,๔๓๐	๒๖,๙๗๒,๙๙๐
๓๗. ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ (๑๗๐๔๑) ปลาดิบพื้นขาว	๒	ปม.	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐
๓๘. ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	๒	ปศ.	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๑,๘๐๑,๐๐๐
๓๙. ส่งเสริมหม่อนไหมแปลงใหญ่	๒	มม.	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๑,๓๓๐,๘๕๐
๔๐. ฝึกอบรมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพอาสาปศุ สัตว์โรคพิษสุนัขบ้า	๒	ปศ.	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๔๙๕,๐๐๐
๔๑. ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	๒	พค.	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๒,๓๒๐,๐๐๐
๔๒. ธนาคารผลผลิตสินค้าเกษตรด้านการประมง	๒	ปม.	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๑,๔๒๕,๐๐๐
๔๓. ธนาคารสินค้าเกษตร	๒	สค.	๔๔๔,๐๐๐	๔๔๔,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๑,๙๓๘,๐๐๐
๔๔. สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกหม่อน เลี้ยงไหม	๒	มม.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐
๔๕. ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐
๔๖. ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	๒	มม.	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๒๐๐,๐๐๐
๔๗. ธนาคารปัจจัยการผลิตด้านหม่อนไหม	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๔๘. โครงการคัดเลือกเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ	๒	มม.	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๔๙. โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรผู้ ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	๒	มม.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ “การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง”								
๑. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	๒	กยท.	-	๑,๘๗๐,๙๓๐	-	-	-	๑,๘๗๐,๙๓๐
๒. ทดสอบเทคโนโลยีพืชรูปร่างแนะนำปี ๒๕๕๙ ในแปลงเกษตรกรพื้นที่ปลูกยางใหม่	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๓,๗๕๐,๐๐๐
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยในสวนยาง	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๑,๙๐๐,๐๐๐
๔. วิจัยพืชรูปร่างให้เหมาะสมกับพื้นที่กึ่งแห้งแล้ง	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๗,๑๘๕,๐๐๐
๕. ส่งเสริมการปลูกยางพันธุ์ดีและไม้ยืนต้นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๓๒,๒๖๖,๔๖๕
๖. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรกรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)	๒	ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๒๖,๐๐๐
๗. โครงการพัฒนาการผลิตปศุสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๕๘,๕๐๐
๘. พัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๑๐,๓๒๙,๐๐๐
๙. ผลิตพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต	๒	ศวพ.	๖๒๘,๕๒๕	๖๒๘,๕๒๕	๖๒๘,๕๒๕	๖๕๙,๙๕๑	๖๕๙,๙๕๑	๓,๒๐๕,๔๗๗
๑๐. งานวิจัยด้านพืชและเทคโนโลยีเกษตร	๒	ศวพ.	๘๔๗,๓๑๖	๘๔๗,๓๑๖	๘๔๗,๓๑๖	๘๘๙,๖๘๑	๘๘๙,๖๘๑	๔,๓๒๑,๓๑๐
๑๑. เกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๓,๐๑๔,๐๐๐
๑๒. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐
๑๓. พัฒนาความมั่นคงด้านเสบียงสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๖,๗๓๐,๕๐๐
๑๔. พัฒนาอาชีพผลิตพันธุ์พืชอาหารสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๘๙,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๕. พัฒนาเทคโนโลยีอาหารสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๖๗,๒๐๐	๖๗,๒๐๐	๖๗,๒๐๐	๖๗,๒๐๐	๖๗,๒๐๐	๓๓๖,๐๐๐
๑๖. การพัฒนาการผลิตคู่สัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๓๙,๙๐๐	๓๙,๙๐๐	๓๙,๙๐๐	๓๙,๙๐๐	๓๙,๙๐๐	๑๙๙,๕๐๐
๑๗. จัดการอาหารสัตว์เพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพ น้ำนมดิบในฟาร์มเกษตรกร (FMMU)	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐
๑๘. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับเกษตรกรใน พื้นที่ที่มีความเหมาะสม	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๑,๖๘๐,๐๐๐
๑๙. ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตคู่สัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๗๖,๐๐๐	๗๖,๐๐๐	๗๖,๐๐๐	๗๖,๐๐๐	๗๖,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐
๒๐. ผลิตพันธุ์พืชอาหารสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๓,๑๐๕,๕๐๐
๒๑. โครงการผลิตและกระจายพันธุ์หม่อนไหมและ ไม้ย้อมสี	๒	มม.	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๒๒. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตสินค้าเกษตร (ด้านหม่อนไหม)	๒	มม.	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๒๓. โครงการส่งเสริมและถ่ายทอดงานวิจัยสู่ เกษตรกรหม่อนไหม	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๒๔. ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสู่ อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์	๑	มม.	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐
๒๕. การพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้า หม่อนไหม	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๒๖. ถ่ายทอดเทคโนโลยีและส่งเสริมการผลิตหม่อน ไหม	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๒๗. อนุรักษ์และคุ้มครองหม่อนไหม	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๘. บริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่ เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก Zoning by Agri-Map	๒	สปก.	๒๖๓,๐๕๐	๑๖๔,๓๗๖	-	-	-	๔๒๗,๔๒๖
๒๙. ส่งเสริมเกษตรกรรมทางเลือก	๒	กจ.	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๗๖๕,๐๐๐
๓๐. บริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่ เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก Zoning by Agri-Map	๒	กจ.	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๔,๑๗๐,๐๐๐
๓๑. ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร	๒	กจ.	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๑๖๖,๐๐๐
๓๒. พัฒนาและส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตพืช อื่นเป็นไม้ผลที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	๒	กจ.	๑๓๑,๗๒๐	๑๓๑,๗๒๐	๑๔๘,๐๐๐	๑๓๑,๗๒๐	๑๓๑,๗๒๐	๗๒๔,๘๘๐
๓๓. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้า เกษตรแปรรูป	๒	กจ.	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐
๓๔. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร ข้าวครบวงจร	๒	กษ.	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๓๕. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่ เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Zoning by Agri-Map)	๒	สตส.	๙๕,๕๙๐	๑๑๒,๓๒๐	๒๒๓,๖๔๐	๑๑๒,๓๒๐	๑๑๒,๓๒๐	๖๕๖,๑๙๐
๓๖. ส่งเสริมเกษตรเชิงรุกด้านประมง	๒	ปม.	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๖๓๔,๐๐๐
๓๗. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่ เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Zoning by Agri-Map)	๒	ปศ.	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๙๐๕,๐๐๐
๓๘. พัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	๒	ปศ.	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๘๔๓,๐๐๐
๓๙. ส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์	๒	ปศ.	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๗๘๗,๕๐๐
๔๐. ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลด้านการเกษตร	๒	ปศ.	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๑๑๔,๐๐๐
๔๑. สนับสนุนผลิตขยายพันธุ์พืชเพื่องานส่งเสริม การเกษตรดูแลและบำรุงรักษาแม่พันธุ์พืช	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืช ที่ ๕	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔๒. ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตและขยายพันธุ์พืช	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืช ที่ ๕	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๑,๙๘๕,๐๐๐
๔๓. ศึกษาพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตและขยายพันธุ์พืช	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืช ที่ ๕	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐
๔๔. สิ้นค้าเกษตรกรมีคุณภาพได้มาตรฐาน ตรวจสอบปัจจัยการผลิต/ศัตรู/ออกใบรับรองและควบคุมกำกับดูแลตาม พรบ.	๒	ศวพ.	๒๙๓,๗๕๐	๒๙๓,๗๕๐	๒๙๓,๗๕๐	๓๐๘,๔๓๗	๓๐๘,๔๓๗	๑,๔๙๘,๑๒๔
๔๕. ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	๒	ศวพ.	๖๔๑,๙๐๐	๖๔๑,๙๐๐	๖๔๑,๙๐๐	๖๗๓,๙๙๕	๖๗๓,๙๙๕	๓,๒๗๓,๖๙๐
๔๖. ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาพันธุ์กรรม สัตว์น้ำ	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๑,๒๗๒,๐๐๐
๔๗. พัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์รองรับประชาคมอาเซียน (Seed Hud)	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๑๘๕,๔๐๐	๑๘๕,๔๐๐	๑๘๕,๔๐๐	๑๘๕,๔๐๐	๑๘๕,๔๐๐	๙๒๗,๐๐๐
๔๘. ส่งเสริมการทำปุ๋ยอินทรีย์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๔๔๔,๗๕๐
๔๙. เกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๕๐๔,๑๕๐	๕๒๙,๔๐๕	๔๒๗,๘๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๒,๓๖๑,๓๕๕
๕๐. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	๒	กจ.	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๑,๓๒๙,๕๗๐
๕๑. ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยใช้สินค้า Q	๒	กษ.	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๒๑๘,๕๐๐
๕๒. บูรณาการตรวจสอบควบคุมสินค้าเกษตรให้เป็นไปตาม พรบ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑	๒	กษ.	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๘๓,๐๐๐
๕๓. ส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	๒	กษ.	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐
๕๔. เกษตรอินทรีย์	๒	สตส.	-	๗๐,๘๑๐	๑๒,๖๑๐	๗๐,๘๑๐	๗๐,๘๑๐	๒๒๕,๐๔๐
๕๕. พัฒนาเกษตรอินทรีย์	๒	ปม.	๓๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔๖. พัฒนาเกษตรอินทรีย์	๒	ปม.	๓๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐
๔๗. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	๒	ปม.	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๑๐๗,๕๐๐
๔๘. ตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้า ปศุสัตว์	๒	ปศ.	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๑๔๑,๐๐๐
๔๙. ส่งเสริมการผลิตผักอินทรีย์	๑	กจ.	๘,๐๙๘,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๒๘,๔๗๘,๐๐๐
๕๐. โครงการส่งเสริมการผลิตผ้าไหมตรานกยูงพระราชทาน	๒	มม.	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๑. โครงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานหม่อนไหม	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๕๒. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศูนย์วิจัยและ บำรุงพันธุ์สัตว์	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๑,๖๒๔,๕๐๐
๕๓. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศวพ.	๔๓๐,๐๐๐	๔๓๐,๐๐๐	๔๓๐,๐๐๐	๔๕๑,๕๐๐	๔๕๑,๕๐๐	๒,๑๙๓,๐๐๐
๕๔. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	มม.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐
๕๕. โครงการส่งเสริมพัฒนาการเกษตรแนวทางทฤษฎีใหม่	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๕๖. ศูนย์เรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	๒	มม.	๓๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๕๗. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	พค.	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๗๔,๑๐๐,๐๐๐
๕๘. ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๙๖,๖๐๐	๑๓๑,๘๕๐	๑๕๓,๑๒๐	๑๕๕,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐	๖๙๑,๕๗๐
๕๙. ศูนย์เรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สปก.	๑๑๓,๕๐๐	๖๗,๕๐๘	๕๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๕๑,๐๐๘
๖๐. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สปก.	๑๔๙,๕๐๐	๑๔๙,๕๐๐	๑๓๑,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐
๖๑. ศูนย์เรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	กจ.	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๙,๖๗๐,๕๐๐
๖๒. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	กจ.	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๑,๐๓๘,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๖๓. พัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๒	กษ.	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๕,๕๕๖,๐๐๐
๖๔. พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	๒	สตส.	๖๘๒,๖๑๐	๖๓๐,๐๖๐	๓๔๑,๐๗๐	๖๓๐,๐๖๐	๖๓๐,๐๖๐	๒,๙๑๓,๘๖๐
๖๕. ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สตส.	๕๓๔,๙๓๐	๓๔๙,๐๓๐	๔๐๗,๑๐๐	๓๔๓,๑๕๐	๓๔๓,๑๕๐	๑,๙๗๗,๓๖๐
๖๖. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สตส.	๑๑๐,๕๕๐	๑๐๙,๙๓๐	๗๗,๓๐๐	๑๐๙,๙๓๐	๑๐๙,๙๓๐	๕๑๗,๖๔๐
๖๗. ๕ ประสานสืบสานเกษตรทฤษฎีใหม่ ถวายในหลวง	๒	ตลาดกลาง ยางพารา	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๗๓๕,๑๐๐
๖๘. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ปม.	๘๑,๐๐๐	๗๑,๑๐๐	๗๑,๑๐๐	๗๑,๑๐๐	๗๑,๑๐๐	๓๖๕,๔๐๐
๖๙. ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ปม.	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๒,๙๓๒,๕๐๐
๗๐. พัฒนาประมงโรงเรียนเพียงหลวง ๒	๒	ปม.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๗๑. คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	๒	ปม.	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๖๕,๐๐๐
๗๒. พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ปศ.	๑๓,๐๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๘๐๓,๘๐๐
๗๓. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ปศ.	๑๓,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๘๙,๐๐๐
๗๔. คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	๒	สก.	๑๓,๐๐๐	๒๖,๔๐๐	๒๖,๔๐๐	๒๖,๔๐๐	๒๖,๔๐๐	๑๑๘,๖๐๐
๗๕. ส่งเสริมการผลิตตามแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง	๑	กษ.,ปศ.,ปม.	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๕๓,๑๓๐,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ “การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน”								
๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑	ขป.บุรีรัมย์	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐,๐๐๐
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค	๑	ขป.บุรีรัมย์	๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๙๒,๕๐๐,๐๐๐	๔๙๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๖๕,๕๐๐,๐๐๐	๒,๒๑๘,๕๐๐,๐๐๐
๓. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	ขป.บุรีรัมย์	๓,๑๐๕,๔๕๐,๐๐๐	๓๙๓,๑๐๐,๐๐๐	๓๖๕,๓๐๐,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๘๒,๘๕๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๓๒,๒๕๑,๓๖๔	๕๐,๙๒๘,๐๐๐	๑๑๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๔๗๖,๔๗๙,๓๖๔
๕. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ มูลกลาง	-	-	๖๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๖,๑๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๙๐,๑๐๐,๐๐๐
๖. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ มูลกลาง	-	-	๓๙๗,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐,๐๐๐
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๒	ขป.บุรีรัมย์	๕๐๐,๐๘๗,๐๐๐	๑๓,๔๗๕,๐๐๐	๔๑,๓๗๕,๐๐๐	๓๐,๖๗๕,๐๐๐	๓๕,๙๗๕,๐๐๐	๖๒๑,๕๘๗,๐๐๐
๘. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๑๙,๘๐๙,๙๑๙	-	-	-	๑๙,๘๐๙,๙๑๙
๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำปลายมาศ	-	-	๕,๕๖๐,๐๐๐	-	-	๕,๕๖๐,๐๐๐
๑๐. ส่งน้ำและบริหารการส่งน้ำชลประทาน	๒	ขป.บุรีรัมย์	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๓,๔๘๕,๐๐๐
๑๑. ส่งน้ำและบริหารการส่งน้ำชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๔,๓๗๖,๘๐๐	๘๕๖,๐๐๐	๘๕๖,๐๐๐	๘๕๖,๐๐๐	๖,๙๔๔,๘๐๐
๑๒. ส่งน้ำและบริหารการส่งน้ำชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๔,๓๗๖,๘๐๐	๖๘๗,๐๐๐	-	-	๕,๐๖๓,๘๐๐
๑๓. แก้ปัญหาภัยแล้ง	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืช ที่ ๕	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐
๑๔. แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	๒	พด.	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๑๑๒,๓๓๕,๐๐๐
๑๕. สระเก็บน้ำขนาด ๕,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	สปก.	๑๘๑,๐๐๐	๒๒๙,๐๐๐	-	-	-	๔๑๐,๐๐๐
๑๖. สระเก็บน้ำขนาด ๒๙,๕๐๐ ลบ.ม.	๒	สปก.	-	-	๘๙๗,๓๖๔	-	-	๘๙๗,๓๖๔
๑๗. ให้คำแนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าความต้องการธาตุ อาหารของพืชร่วมกับค่าวิเคราะห์ดิน	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๒,๓๐๐,๐๐๐
๑๘. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ	๒	พด.	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๑๓๕,๐๑๐,๐๐๐
๑๙. พัฒนาระบบการเลี้ยงโคกระบือเพื่อผลิตแก๊ส ชีวภาพพลังงานทดแทนอย่างยั่งยืน	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๑,๙๕๒,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๐. ส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๓๓๕,๐๐๐	๖๑๑,๔๒๐	๖๑๑,๖๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๒,๗๙๘,๐๒๐
๒๑. ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร	๒	กจ.	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๗๓๓,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ “การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด”								
๑. สนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายสำคัญ	๒	กษ.	-	๑๕๕,๑๐๐	๑๕๕,๑๐๐	๑๕๕,๑๐๐	๑๕๕,๑๐๐	๖๒๐,๔๐๐
๒. บริหารจัดการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	กษ.	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๓. บุคลากรภาครัฐด้านการปศุสัตว์	๒	ปศ.	-	๘,๒๑๒,๘๘๐	๘,๒๑๒,๘๘๐	๘,๒๑๒,๘๘๐	๘,๒๑๒,๘๘๐	๓๒,๘๕๑,๕๒๐
๔. ขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	๒	กจ.	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๒๑๗,๓๐๐
รวมทั้งสิ้น			๔,๐๓๔,๖๔๒,๕๙๒	๑,๒๐๕,๖๖๓,๖๕๑	๑,๖๑๖,๙๑๖,๑๗๗	๑,๐๓๐,๒๓๔,๕๖๓	๑,๒๑๑,๗๗๔,๕๖๓	๙,๐๙๙,๒๓๑,๕๔๖

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่ ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
 ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
 ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพผลิตภัณท์สินค้าเกษตรในการสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร - เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม เศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการและการท่องเที่ยว สามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้นด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าความหลากหลายของสินค้าเกษตร ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น</p> <p>ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้ให้กับจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีกลุ่มองค์กรเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพสามารถผลิตและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยีด้วยวิธีต่าง ๆ ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณท์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ผลผลิตใช้ได้อย่างคุ้มค่า เป็นการสร้างโอกาสเพื่อเชื่อมโยงไปยังการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและรายได้ สร้างอาชีพไปสู่ชุมชน</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการพัฒนาศักยภาพผลิตภัณท์สินค้าเกษตรเพื่อ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	สร้างอาชีพและรายได้ให้แก่กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์อย่างเร่งด่วน โดยมีการจัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพการแปรรูปสินค้าเกษตร เพิ่มองค์ความรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร รวมทั้งมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ให้แก่กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชน การศึกษาดูงานเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งโครงการนี้สอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง ส่งเสริมประชาชนมีความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรให้องค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนให้มีความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อพัฒนาไปสู่การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมาย : กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๖๙ กลุ่ม สมาชิกรวม ๑,๓๘๐ ราย ตัวชี้วัด : กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์มีทักษะความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมีรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ และมีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ -งบประมาณ ๑,๗๐๙,๘๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ - หน่วยงานร่วมดำเนินการ : ไม่มี	การอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มทักษะในการผลิตสินค้าเกษตร
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ -งบประมาณ ๓๒๑,๖๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ - หน่วยงานร่วมดำเนินการ : ไม่มี	การสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๓ -งบประมาณ ๑๑๒,๒๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัด	การศึกษาดูงานเพื่อเรียนรู้เรื่องการผลิตสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>บุรีรัมย์ - หน่วยงานร่วมดำเนินการ : ไม่มี</p>	
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๔ -งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ - หน่วยงานร่วมดำเนินการ : ไม่มี</p>	<p>การจัดนิทรรศการแสดงผลผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๒,๓๔๓,๖๐๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการถ่ายทอดความรู้และทักษะในการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์มีทักษะความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและสามารถเชื่อมโยงเพื่อใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มแปลงใหญ่
๒. แนวทางการพัฒนา	- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดนโยบาย รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับเกษตรกร ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสม ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ดูแลเกษตรกรที่มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามแผนยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า ภายใต้โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>การดำเนินงานตามระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เป็นการดำเนินงานซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ โดยวางระบบการผลิตและการบริหารจัดการในแนวทางเดียวกัน เพื่อประหยัดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผ่านกระบวนการจัดเวทีวิเคราะห์แผนงานและเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่ม โดยใช้ข้อมูลแผนการผลิตรายบุคคลประกอบการวิเคราะห์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ๕ ด้าน ได้แก่ การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การพัฒนาคุณภาพ การตลาดและการบริหารจัดการ โดยวางระบบการผลิตและการบริหารจัดการในแนวทางเดียวกัน เพื่อประหยัดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ซึ่งเกษตรกรสมาชิกแปลงใหญ่จะร่วมกันกำหนดเป้าหมายการผลิต การถ่ายทอดเทคโนโลยี การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุกขั้นตอน จนถึงการเชื่อมโยงตลาดกับภาคเอกชน รวมไปถึงการนำหลักเกษตรสมัยใหม่ร่วมกับการเชื่อมโยงตลาด จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิต การดำเนินงานผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มในการผลิต เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพดี ราคาถูก และการใช้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร (Motor Pool) เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรตลอดจนการจัดการด้านการตลาด</p> <p>ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มแปลงใหญ่ จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลต่อการพัฒนาระบบการผลิตที่พึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นการสร้างเศรษฐกิจฐานรากที่มั่นคงให้กับประเทศต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่ม การจัดทำแผนพัฒนา กลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ในการเป็นวิทยากรกระบวนการในการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	วิเคราะห์จัดทำแผนการพัฒนาของกลุ่มแปลงใหญ่ ๓. เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้จัดการแปลงใหญ่และเจ้าหน้าที่ ด้านการวิเคราะห์วางแผน บริหารจัดการกลุ่ม การผลิต และการตลาดตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมายโครงการ กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่และเชื่อมโยงตลาด จำนวน ๑๖๓ แปลง ตัวชี้วัด : ๑. ผู้จัดการแปลงใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้และสามารถในจัดทำแผนการบริหารจัดการกลุ่ม การจัดทำแผนพัฒนาและแผนธุรกิจแปลงใหญ่ ๒. กลุ่มแปลงใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ มีแผนการบริหารจัดการกลุ่ม แผนพัฒนาและแผนธุรกิจแปลงใหญ่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	- กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่และเชื่อมโยงตลาด จำนวน ๑๖๓ แปลง ในพื้นที่ จำนวน ๒๒ อำเภอ (ยกเว้นอำเภอนางรอง) - เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ จำนวน ๒๒ อำเภอ (ยกเว้นอำเภอนางรอง)
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ -งบประมาณ ๙๒,๕๕๐ บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	การเพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ในการเป็นวิทยากรกระบวนการในการวิเคราะห์จัดทำแผนการพัฒนาของกลุ่มแปลงใหญ่ (จำนวน ๒๒ อำเภอ ๗ ละ ๓ ราย และ จนท. จังหวัด ๑ ราย รวมเป็น ๖๗ ราย หลักสูตร ๓ วัน)
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ -งบประมาณ ๖๒๑,๕๐๐ บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	การเพิ่มศักยภาพผู้จัดการแปลงใหญ่และเจ้าหน้าที่ ด้านการวิเคราะห์วางแผน บริหารจัดการกลุ่ม แผนการผลิต และแผนการตลาดตลอดห่วงโซ่อุปทาน (เกษตรกร ๑๖๓ ราย จนท. อำเภอ ๒๒ ราย และ จนท. ๑ ราย รวมเป็น ๑๘๖ ราย แบ่งเป็น ๒ รุ่น ๆ ละ ๓ วัน)
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ -งบประมาณ ๑,๖๗๘,๙๐๐ บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	การจัดเวทีวิเคราะห์กลุ่มและชุมชน เพื่อจัดทำแผนพัฒนาแปลงใหญ่ และแผนธุรกิจ (เกษตรกร ๑๖๓ กลุ่ม ๆ ละ ๓๐ ราย รวมเป็น ๔,๘๙๐ ราย) - จัดเวทีวิเคราะห์กลุ่มและชุมชน - รวบรวมข้อมูลและจัดทำรูปแบบแผนพัฒนาแปลงใหญ่
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ -งบประมาณ ๑๑๗,๔๕๐ บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	การติดตาม และประเมินผลโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	พฤศจิกายน ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๒,๕๑๐,๔๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการสามารถจัดทำแผนการบริหารจัดการกลุ่ม จัดทำแผนพัฒนากลุ่ม และจัดทำแผนธุรกิจแปลงใหญ่ จำนวน ๑๖๓ กลุ่ม ๒. กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการมีแผนการบริหารจัดการกลุ่มแผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่ จำนวน ๑๖๓ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กลุ่มแปลงใหญ่สามารถบริหารจัดการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลให้สมาชิกกลุ่มเกิดการลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ผลกระทบ : เชิงบวก : ส่งเสริมการพัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรแบบครบวงจร เกิดระบบเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง สามารถพึ่งตนเอง และจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน เชิงลบ : -

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน
๒.แนวทางการพัฒนา	- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๓.หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม แผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเข้มแข็งของสหกรณ์ และ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสหกรณ์ และในสภาวะการณ์ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเป็นเพียงการรวบรวมผลผลิต อาทิ สินค้าข้าว ประมง สุก ร ไข่ ไก่ ไก่ โคนม โคเนื้อ กาแฟ ผัก ผลไม้ เกลือ เป็นต้น จำหน่ายให้แก่บริษัทเอกชน พ่อค้าทั้งภายในจังหวัดและต่างจังหวัด รวมทั้งจำหน่ายผลผลิตในขั้นต้นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อผลผลิตล้นตลาดจะส่งผลให้ราคาสินค้าดังกล่าวราคาตกต่ำจึงทำให้สหกรณ์ที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมผลผลิต เพื่อจำหน่ายซึ่งรับซื้อผลผลิตจากสมาชิกหลายแห่งประสบปัญหาการขาดทุนจากการดำเนินธุรกิจ และต้องหยุดการดำเนินธุรกิจรวบรวมทำให้สมาชิกไม่มีแหล่งจำหน่ายผลผลิตและถูกเอาเปรียบด้านราคาผลผลิตกับพ่อค้าคนกลาง ขณะเดียวกันสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรหลายแห่งได้มีการพัฒนาการดำเนินธุรกิจรวบรวมและแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าแต่บุคลากรของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรยังขาดการพัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาการผลิตผลผลิตทางการเกษตรซึ่งเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปให้เข้าสู่มาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมในการผลิตวัตถุดิบของสมาชิกให้ได้มาตรฐาน องค์ความรู้ในการแปรรูป นวัตกรรมการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ สร้างความหลากหลายผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในปัจจุบัน ทำให้สินค้าแปรรูปของสหกรณ์ยังไม่เป็นที่รู้จักและสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>รายอื่นได้เท่าที่ควร</p> <p>สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำโครงการโครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร พัฒนาการแปรรูปผลผลิต การเกษตร สร้างความหลากหลายของสินค้า พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p>
<p>๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สหกรณ์ภาคการเกษตร และกลุ่มเกษตรกร พัฒนาการแปรรูปผลผลิตการเกษตร สร้างความหลากหลายของสินค้า พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p>
<p>๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมาย สถาบันเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมและแปรรูปข้าว จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๖ แห่ง ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สหกรณ์การเกษตรหนองหงส์ จำกัด ๒. สหกรณ์การเกษตรกระสัง จำกัด ๓. สหกรณ์การเกษตรนางรอง จำกัด ๔. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรบุรีรัมย์ จำกัด ๕. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.บุรีรัมย์ จำกัด ๖. กลุ่มเกษตรกรทำนาปะเคียบ <p>ตัวชี้วัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมการทำเกษตรแปรรูป จำนวน ๖ แห่ง ๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปขยายตัวร้อยละ ๓
<p>๖.พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>สหกรณ์การเกษตรและชุมนุมสหกรณ์การเกษตรและกลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมผลผลิตและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (ข้าว) จังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๗.กิจกรรมหลัก</p>	<p>๗.๑ ประชุมเชิงปฏิบัติการ อบรมให้ความรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๗.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๗.๓ ทดสอบตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	งบประมาณรวม จำนวน ๓,๖๑๗,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย
	<p>๑. ประชุมเชิงปฏิบัติการอบรมให้ความรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เป้าหมายจำนวน ๘๐ คน จากสหกรณ์ ๖ แห่งและเจ้าหน้าที่ ระยะเวลารวม ๒ วัน ๑ คืน งบประมาณ ๑๓๗,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร งบประมาณ ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๑ การจัดซื้อจัดจ้างบรรจุภัณฑ์ข้าวสาร จำนวน ๒ แห่ง ๆ ละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ สหกรณ์การเกษตรหนองหงส์ จำกัด และ สหกรณ์การเกษตรนางรอง จำกัด เป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๒ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๖ แห่ง ๆ ละ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ทดสอบตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เป็นเงิน ๑,๕๘๐,๐๐๐ บาท</p>
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจด้านการผลิต การรวบรวม การแปรรูป การบริหารจัดการและสร้างความหลากหลายของสินค้าและคุณภาพบรรจุภัณฑ์ที่มีผลสำเร็จ สอดคล้องกับเป้าหมายด้านเกษตรแปรรูป
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ ที่สอดคล้องกับความต้องการตลาด เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นและสามารถจำหน่ายสินค้าได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวอินทรีย์ในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียนเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า มีเป้าหมายเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) คือ โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นแนวคิการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปยกระดับความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนให้กับ ๔ อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curves) ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมพลังงานและวัสดุ อุตสาหกรรมสุขภาพและการแพทย์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ โดยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจะเข้าไปช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้ผลิตที่เป็นฐานการผลิตเดิม เช่น เกษตรกรและชุมชน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงหรือนวัตกรรม</p> <p>โครงการการปล่อยนกระเรียนพันธุ์ไทยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นกระบวนการที่คนในชุมชนเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญของการขับเคลื่อน และต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์จากชุมชนที่ทุกคนในชุมชนสามารถมีส่วนร่วมกับงานอนุรักษ์นี้ได้ด้วย การปล่อยนกระเรียนคืนสู่ธรรมชาติ นกที่ปล่อยไปต้องอยู่รอดได้ด้วยตัวเองในธรรมชาติ ที่อยู่อาศัยของนกระเรียนคือพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่เปลี่ยนเป็นนาข้าว ดังนั้นชาวบ้านในชุมชนต้องเข้าใจและเต็มใจทำเกษตรกรรมไปพร้อม ๆ กับการปล่อยให้นกระเรียนได้หากินอาศัยในพื้นที่นาของตัวเอง</p> <p>ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพข้าวอินทรีย์ในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน จึงเป็นส่วนสำคัญในการเปลี่ยนวิถีเกษตรกรรมจากเคมีไปสู่อินทรีย์ เพื่อให้คนมีถิ่นที่อยู่อันสมบูรณ์ปลอดภัย และเป็นการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนซึ่งผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ที่ปลูกในพื้นที่อนุรักษ์นกระเรียน เป็นเครื่องยืนยันว่างานอนุรักษ์นกระเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไปพร้อมกับชีวิตผู้คนได้อย่างยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy)</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตข้าวในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๒. เพื่อส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ และเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์ใน

หัวข้อ	รายละเอียด
	เขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน ๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการแปรรูปและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ ในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน ๔. ส่งเสริมกลุ่มอนุรักษ์นกระเรียนไทย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมายโครงการ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน จำนวน ๑๕ กลุ่ม สมาชิก ๖๐๐ ราย ตัวชี้วัด : ๑. เกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้และสามารถผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ให้มีคุณภาพดี และการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ๒. เกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ได้รับการรับรองตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ทำนาในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๒๙,๗๐๐บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นที่ปรึกษาเกษตรกรและเป็นวิทยากรด้านการผลิตข้าวอินทรีย์ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และการใช้สารชีวภัณฑ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๒,๔๘๔,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตข้าวอินทรีย์ (จำนวน ๑๕ กลุ่ม ๆ ละ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๓ วัน สมาชิก ๖๐๐ ราย)
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๓๐๓,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์ (จำนวน ๑๕ กลุ่ม ๆ ละ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๑ วัน สมาชิก ๖๐๐ ราย)
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๒๓๙,๔๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการแปรรูปข้าวอินทรีย์ (เกษตรกร ๔๕ คน เจ้าหน้าที่ ๑๐ คน)
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ๑๔,๔๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ติดตามและประเมินผลโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๑๐. งบประมาณ	๓,๐๗๐,๕๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรสามารถผลิตเมล็ดข้าวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้ จำนวน ๑๕ กลุ่ม สมาชิก ๖๐๐ ราย</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑๖๐ ราย</p> <p>๓. เกิดกลุ่มแปรรูปและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน จำนวน ๑๕ กลุ่ม</p> <p>๔. เกิดกลุ่มอนุรักษ์นกระเรียนไทย จำนวน ๑๕ กลุ่ม</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน สามารถผลิตข้าวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>๒. เกษตรกรมีหลักประกันความมั่นใจให้กับผู้บริโภคที่ต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ และการช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๓. มีการแปรรูปสร้างมูลค่าและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์</p> <p>๔. มีการพัฒนาอาชีพไปพร้อมกับการอนุรักษ์นกระเรียน สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไปพร้อมกับชีวิตผู้คนได้อย่างยั่งยืน</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตทุเรียนบุรีรัมย์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๔.๕๖ ล้านไร่ ครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๒๒๕,๑๑๘ ครัวเรือน พืชหลักที่สำคัญได้แก่ ข้าวนาปี มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ซึ่งในบางปีที่มีปริมาณน้ำฝน มีน้อยไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพด้านการเกษตร ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถปลูกพืชทำการเกษตรได้ เกิดการว่างงานและขาดรายได้ระยะยาวอาจทำให้ประสิทธิภาพการผลิตลดลงเกิดผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของชุมชนและเกษตรกรในพื้นที่จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรให้มีรายได้ทดแทนเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติในพื้นที่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตอาหารไว้บริโภคในครัวเรือน สร้างความมั่นคงทางด้านอาหารตลอดจนมีรายได้เลี้ยงครอบครัว ลดความเสี่ยงจากการเกิดภัยธรรมชาติในพื้นที่นำไปสู่ความมั่นคงได้</p> <p>ทุเรียน ได้รับการยกย่องว่าเป็นราชาแห่งผลไม้ มีรสชาติเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เป็นผลไม้เศรษฐกิจหลักอันดับ ๑ ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงสุด ที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยในแต่ละปีมีผลผลิตทุเรียนส่งออกต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๘๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี ตลาดที่สำคัญ ได้แก่ จีน ฮองกง ไต้หวัน สิงคโปร์ และญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังมีการกระจายผลผลิตไปยังผู้บริโภคภายในประเทศด้วย ซึ่งปัจจุบันพบว่าภายในประเทศมีความต้องการบริโภคทุเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมีการปลูกทุเรียนกระจายไปในหลายๆ จังหวัดทุกภาคของประเทศ จังหวัดบุรีรัมย์ ก็เป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีเกษตรกร นำทุเรียนมาปลูกในพื้นที่พบว่าพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนในจังหวัดประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ และเริ่มมีผลผลิตออกสู่ตลาด โดยพบว่าผลผลิตทุเรียนที่ได้มีคุณภาพดี ไม่ต่างจากทุเรียนที่ปลูกทางภาคใต้และภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งปลูกทุเรียนที่สำคัญของประเทศ โดยผลผลิตของทุเรียนในจังหวัดบุรีรัมย์ที่ออกสู่ตลาดนั้นไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในจังหวัด ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายทุเรียนค่อนข้างสูง นอกจากนี้หากเกษตรกรสามารถยกระดับการปลูกทุเรียนให้ได้ตามมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice : GAP) เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ มีลักษณะตรงตามความต้องการ และมีความปลอดภัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ต่อการบริหาร และลดปัญหาสารเคมีตกค้าง พร้อมทั้งเรียนรู้และปรับใช้วิธีการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผลผลิต ก็จะทำให้เกษตรกรเพิ่มอำนาจต่อราคาได้อีกด้วย ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้เกษตรกร ในการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขันทางการตลาดให้แก่เกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นำประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ให้คนไทย มีความสุข ภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการยกระดับผลผลิตภาพ และการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจัดการระบบการผลิตและการตลาด ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทดแทนแรงงานและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย จึงเป็นที่มาของโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตทุเรียนบุรีรัมย์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพทางการเกษตร สามารถ ผลิตสินค้าเกษตรได้คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สร้างโอกาสให้เกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคงมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ๒. เพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร โดยการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่ตลาดมีความต้องการสูง
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมายโครงการ</p> <p>เกษตรกรที่มีคุณสมบัติและความพร้อมเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕๐ ราย</p> <p>ตัวชี้วัด :</p> <p>เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการพัฒนา ศักยภาพด้านการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ดำเนินการในพื้นที่ ๕ อำเภอ ของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอบ้านกรวด และอำเภอโนนดินแดง ของจังหวัดบุรีรัมย์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ -หน่วยงานรับผิดชอบ : สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ประชาสัมพันธ์รับสมัครและคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ -งบประมาณ ๑๒๙,๘๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกร “การผลิตไม้ผลทุเรียนตามกระบวนการผลิตมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย” (จำนวน ๕ รุ่น ๆ ละ ๒ วัน เกษตรกร ๑๕๐ คน)
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ - งบประมาณ ๕,๑๕๒,๕๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สนับสนุนปัจจัยการผลิตสำหรับจัดทำแปลงไม้ผลทุเรียนด้วยการใช้เทคโนโลยี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ -งบประมาณ ๖๐๙,๖๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ศึกษาเรียนรู้ต้นแบบการจัดการแปลงไม้ผลทุเรียนคุณภาพดี (จำนวน ๑๕๐ คน ๆ ละ ๓ วัน ๒ คืน)
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ -งบประมาณ ๑๑๔,๐๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ประชาสัมพันธ์ การผลิต การบริโภค และการตลาดไม้ผลทุเรียนเชื่อมโยงเศรษฐกิจในชุมชน (ผู้ร่วมงาน ๑๐๐ คน)
๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ -งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท -หน่วยงานรับผิดชอบ : สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ติดตามและประเมินผลโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	มกราคม – ธันวาคม ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๖,๐๕๕,๙๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาให้เป็นต้นแบบในการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP จำนวน 150 ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ขยายโอกาสและส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ที่ดินด้านการเกษตร โดยการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่ตลาดมีความต้องการสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. เกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ มีศักยภาพด้านการผลิตสินค้าเกษตร ทูเรียน เป็นการสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ส่งเสริมประชาชนเกษตรกรให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพ
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบุรีรัมย์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกีฬาซึ่งได้รับมาตรฐานระดับโลก สภาพอากาศและลักษณะภูมิประเทศเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวและการทำเกษตรกรรม โดยจังหวัดบุรีรัมย์มีพื้นที่ประมาณ ๖.๔๕ ล้านไร่ และมีสภาพการใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรม ร้อยละ ๗๗.๒๕ เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ซึ่งในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ปุ๋ยเคมีราคาสูง เนื่องจากการนำเข้าปุ๋ยเคมีภายในประเทศไทยมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตามราคาแม่ปุ๋ยในตลาดโลก ส่งผลให้วัตถุดิบหรือแม่ปุ๋ยในตลาดโลกขาดแคลน ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านอาหารภายในประเทศ และภาคการเกษตรทั้งทางตรงและทางอ้อม เนื่องจากการทำเกษตรกรรมยังพึ่งพาการใช้ปุ๋ยเคมีในการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ ก่อให้เกิดวิกฤตราคาอาหารและสินค้าอื่น ๆ ปรับขึ้นตามราคาวัตถุดิบ ภาคประชาชนและเกษตรกรมีรายได้น้อยลงและมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และในประเทศ</p> <p>การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบปัญหาปุ๋ยเคมีราคาสูงให้สามารถลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการเผาเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่ก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจกส่งผลให้โลกร้อน และเกิดปัญหาค่าปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) เกินค่ามาตรฐาน เพิ่มพื้นที่สีเขียวในจังหวัดบุรีรัมย์โดยการปลูกป่า เพื่อเพิ่มคุณภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด จึงควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรตระหนักและเกิดความรู้ความเข้าใจในการลดใช้ปุ๋ยเคมี สามารถผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพทดแทนได้ในบางส่วน โดยรณรงค์และถ่ายทอดความรู้การใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุนการผลิตให้สามารถมีปุ๋ยใช้อย่างเพียงพอ เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ การเพาะเลี้ยงเห็ดนางฟ้า และการนำจุลินทรีย์มาประยุกต์ใช้ทางด้านการเกษตรให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเป็นต้นแบบในการจัดการเศษ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร นำมาผลิตเป็นปุ๋ยใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการปรับปรุงบำรุงดิน เกิดการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ ได้อย่างยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๔.๑ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรเกิดการมีส่วนร่วม และเกิดความรู้ความเข้าใจในการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ จากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรในชุมชนที่สนใจได้</p> <p>๔.๒ เพื่อพัฒนาเกษตรกรและเครือข่าย ให้เป็นชุมชนต้นแบบการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร สามารถลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้</p> <p>๔.๓ เพื่อส่งเสริมการปลูกป่าสร้างพื้นที่สีเขียวในการช่วยลดมลพิษ ด้านฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน PM๒.๕</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๕.๑ เกษตรกรมีส่วนร่วมในการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรในชุมชนที่สนใจได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐</p> <p>๕.๒ เกษตรกรและเครือข่ายเป็นชุมชนต้นแบบ การจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร สามารถลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยเคมีได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</p> <p>๕.๓ มีพื้นที่ป่าในชุมชนเพื่อลดการเผาเพิ่มขึ้น ๖๐๐ ไร่</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	ดำเนินงานตามกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการตามกิจกรรมหลัก
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	<p>อบรมเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ -</p>
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	<p>พัฒนาเกษตรกรและเครือข่าย ๒,๔๐๖,๕๐๐ บาท (สองล้านสี่แสนหกพันห้าร้อยบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรบุรีรัมย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	<p>ติดตามและประเมินผล ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ -</p>
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี เริ่ม ตุลาคม ๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๒,๕๐๖,๕๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนหกพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	- เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีต้นแบบการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรใน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถถ่ายทอดความรู้ และเป็นต้นแบบการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ให้เกิดประโยชน์ และสามารถลดต้นทุนการใช้จ่ายเคมีได้ - พื้นที่ป่าไม้สีเขียวในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ไร่
๑๒.ผลจากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถเป็นต้นแบบการจัดการเศษวัสดุการเกษตรในชุมชนได้ - ชุมชนมีเครือข่ายลดการเผาวัสดุการเกษตรในพื้นที่ - มีพื้นที่สีเขียวในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น คุณภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัยในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>๑. ที่มา</p> <p>๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ: ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๒.๑ การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ</p> <p>๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (ร่าง) หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง</p> <p>๓) นโยบายรัฐบาล: นโยบายการขับเคลื่อนภาคการเกษตรภายใต้หลักตลาดนำการผลิต ซึ่งจะให้ความสำคัญตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อเชื่อมโยงกับการวางแผนการผลิต และนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการผลผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร การตรวจสอบย้อนกลับ ตลอดจนการส่งเสริมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔) นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ได้ให้ความสำคัญในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและให้ความสำคัญในการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ</p> <p>๖) แผนยุทธศาสตร์จังหวัดบุรีรัมย์ : เป้าหมายการพัฒนา เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยยั่งยืน รองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>๒. สรุปสาระสำคัญ</p> <p>๒.๑ สถานการณ์</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ: จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรจำนวน ๖,๒๗๓,๖๙๖ ไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง ยางพารา และพืชผัก</p> <p>ในปัจจุบันและอนาคต ประชากรให้ความสำคัญในการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพและมีความต้องการอาหารปลอดภัย ผ่านกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นโอกาสที่เกษตรกรต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมที่เปลี่ยนไป สามารถทำการเกษตรแบบใช้ตลาดนำการผลิต และพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร โดยการพัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐาน เพิ่มช่องทางการตลาด และจากกระแสการปรับเปลี่ยนการบริโภคอาหาร เน้นบริโภคอาหารปลอดภัยเพื่อสุขภาพมากขึ้น ประกอบกับเกิดการแพร่ระบาด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) อาหารปลอดภัยจึงเป็นที่ต้องการ นอกจากการส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้มีคุณภาพแล้ว พืชผักยังเป็นพืชอีกประเภทที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นพืชอายุสั้น สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในระยะเวลานับตั้งแต่อายุ ๒๐ - ๑๒๐ วัน ขึ้นอยู่กับชนิดพืชผักที่เกษตรกรวางแผนปลูก ซึ่งผู้บริโภคนิยมทั้งบริโภคสด ประุงอาหาร และจัดเป็นกระเช้าผักเพื่อสุขภาพจำหน่ายสร้างรายได้ โดยในปี ๒๕๖๔ ที่ผ่านมา จังหวัดบุรีรัมย์มีการปลูกพืชผักกว่า ๔๙ ชนิด พื้นที่กว่า ๑๒,๘๒๘ ไร่ แต่ยังพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกพืชผักส่วนใหญ่ยังพึ่งพาปัจจัยการผลิตมีการใช้สารเคมีเกินกว่าความจำเป็น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และยังสามารถทำให้เกิดสารพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อมและผลผลิตได้ กระทบต่อสุขภาพของผู้ผลิตและผู้บริโภค</p> <p>ความเร่งด่วน: มีความจำเป็นมาก เนื่องจากผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาด โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อฐานรากเศรษฐกิจของจังหวัด และรายได้ของเกษตรกร จำเป็นต้องฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตร (พืชผัก) มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยมีสินค้าพืชผักปลอดภัยจำหน่ายในตลาดประจำอำเภอ ตลาดท้องถิ่น ตลาดสีเขียวในโรงพยาบาลบุรีรัมย์ และโรงพยาบาลในอำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์ เกิดความมั่นคงด้านอาหาร สร้างอาชีพและสร้างรายได้อย่างมั่นคงให้แก่เกษตรกร</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย มีแหล่งผลิตพืชผักที่ปลอดภัยคุณภาพดีในชุมชน ๒. เพื่อเป็นแหล่งศึกษาและเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชผักปลอดภัยในจังหวัดบุรีรัมย์ ๓. เพื่อให้เกษตรกรมีพืชผักที่ปลอดภัยไว้บริโภค และสามารถจำหน่ายสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือน ก่อให้เกิดความมั่นคงในอาชีพการเกษตร
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ตัวชี้วัดของโครงการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้และสามารถผลิตพืชผักคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัย ๒. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีพืชผักปลอดภัยไว้บริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายสร้างรายได้ให้ครัวเรือนเกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๓. มีต้นแบบของการผลิตพืชผักปลอดภัยภายใต้ระบบโรงเรือนในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑ แห่ง
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกรปลูกพืชผัก ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>เป้าหมาย ๓๐ กลุ่ม ๖๐๐ ราย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๖๖,๕๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานบูรณาการการเกษตร สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน 	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ กิจกรรม ประชุมชี้แจงและอบรมถ่ายทอดความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานโครงการ</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>การจัดประชุมและอบรมถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ ๖๐ ราย จำนวน ๑ ครั้ง</p>
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๑,๐๒๔,๒๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ 	<p>กิจกรรมหลักที่ ๒ กิจกรรม ส่งเสริมเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชผักปลอดภัยให้กับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>จัดฝึกอบรมพัฒนาเกษตรกรเป้าหมาย หลักสูตร การผลิตพืชผักปลอดภัยได้มาตรฐานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ให้กับเกษตรกรเป้าหมายโครงการฯ จำนวน ๔ ครั้งๆ ละ ๑ วัน เกษตรกร ๖๐๐ ราย</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๒,๒๖๒,๐๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ 	<p>กิจกรรมหลักที่ ๓ กิจกรรม สนับสนุนการผลิตพืชผักปลอดภัย</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>สนับสนุนปัจจัยในการผลิตพืชผักปลอดภัย ได้แก่ พันธุ์พืช ปุ๋ยชีวภาพ และจุลินทรีย์กำจัดศัตรูพืช เป้าหมาย เกษตรกร ๖๐๐ ราย</p>
<p>๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ 	<p>กิจกรรมหลักที่ ๔ กิจกรรมสนับสนุนต้นแบบโรงเรือนปลูกผักปลอดภัย</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>จ้างเหมาประกอบโรงเรือนปลูกพืชผักปลอดภัยแบบถอดประกอบได้ จำนวน ๕ หลัง</p>
<p>๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๗๒๐,๐๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ 	<p>กิจกรรมหลักที่ ๕ กิจกรรมการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>จ้างเหมาตรวจรับรองการผลิตตามระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๖๐๐ แปลง</p>
<p>๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๑๙๘,๓๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ 	<p>กิจกรรมหลักที่ ๖ กิจกรรม ตรวจเยี่ยมติดตามให้คำแนะนำและประเมินผล</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ค่าใช้จ่ายในการติดตามให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ๒. ค่าวัสดุสำนักงานเพื่อประกอบการดำเนินงานโครงการฯ
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	มกราคม – ธันวาคม ๒๕๖๗

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. งบประมาณ	๔,๗๗๑,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัย จำนวน ๖๐๐ ราย ๒. กลุ่มเกษตรกร/เกษตรกรมีอาชีพทางการเกษตรที่มั่นคงและมีรายได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปี ๓. มีต้นแบบของการผลิตพืชผักปลอดภัยภายใต้ระบบโรงเรือนในจังหวัดบุรีรัมย์ไว้สำหรับศึกษาและเรียนรู้ จำนวน ๑ แห่ง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีแหล่งผลิตพืชผักคุณภาพดี ๒. เกษตรกรมีความพร้อมเข้าสู่ระบบการผลิตตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัย ๓. สร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถให้เกษตรกรในการแข่งขันให้กับเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง) เพื่อสร้างรายได้และเศรษฐกิจในชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จากประกาศกฎกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ พ.ศ.๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน สามารถใช้ประโยชน์จากกัญชง ได้อย่างเหมาะสม ทั้งปลูกใช้ในครัวเรือน ดูแลผู้ป่วย หรือเชิงพาณิชย์ ซึ่งกัญชงเป็นพืชเส้นใยที่มีประโยชน์ด้านปัจจัยสี่ที่สำคัญของมนุษย์ในแง่ด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค กัญชงสามารถนำมาใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษ วัสดุหีบห่อ เฟอร์นิเจอร์ เป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์อาหาร ความงาม และผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพ ใช้ในอุตสาหกรรมเกษตร สามารถนำไปทำเป็นปุ๋ยอาหารสัตว์ หรือผลิตเป็นพลังงานชีวมวลอีกด้วย กัญชงสามารถใช้เป็นยารักษาโรค ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันมีประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้น มีโรคระบาดสายพันธุ์ใหม่ๆ เกิดขึ้น ประชากรส่วนใหญ่จึงเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพสุขภาพสุขอนามัยเชิงป้องกัน สามารถต่อยอดทางธุรกิจเครื่องดื่มและอาหารในอนาคตได้ พืชสมุนไพรกัญชงจึงมีโอกาสดีได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) หมายเหตุที่ ๑ เป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ภาคการเกษตรของไทยได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ การพัฒนาคุณภาพของผลผลิต และการปรับเปลี่ยนประเภทของการผลิตจากการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ ไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (พืชกัญชง) ที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาในการผลิตและการพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรด้วยการสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ที่จำเป็น รวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันเกษตรกร</p> <p>ทั้งนี้ จากการดำเนินงาน หมายเหตุที่ ๑ สามารถเชื่อมโยงกับหมายเหตุที่ ๒ โดยพัฒนาแหล่งผลิตเกษตรมูลค่าสูงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนสร้างเอกลักษณ์ สามารถสนับสนุนการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ได้ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตามความต้องการของตลาด เกษตรกรเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ สามารถปรับเปลี่ยนประเภทของการผลิตจากการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มต่ำเป็นสินค้าเกษตรเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	พัฒนาศักยภาพการผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง) เพื่อสร้างรายได้และเศรษฐกิจในชุมชน ขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้และความเข้าใจ เรื่องการผลิตและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพร (กัญชง) อย่างถูกต้องเหมาะสม ๒. เพื่อเพิ่มพูนความรู้การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง ๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรให้สามารถผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมาย เกษตรกรในพื้นที่ ๒๓ อำเภอ ของจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๔๖๐ ราย ตัวชี้วัด ๑. เกษตรกรที่ผ่านการอบรม ร้อยละ ๑๐๐ มีความรู้เรื่องผลิตและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพร (กัญชง) อย่างถูกต้องและเหมาะสม ๒. เกษตรกรที่ผ่านการอบรม ร้อยละ ๑๐๐ มีความรู้เรื่องการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง ๓. เกษตรกรที่ผ่านการอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ นำความรู้การผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง) ที่ได้รับไปใช้ในการจัดทำแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๒๓ อำเภอ ของจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ -งบประมาณ ๒๘,๒๐๐บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นที่ปรึกษาเกษตรกรและเป็นวิทยากรด้านการผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง)
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ -งบประมาณ ๔๒๐,๘๘๐บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง)
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ -งบประมาณ ๑,๑๔๐,๘๐๐บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สนับสนุนการจัดทำแปลงการผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง)
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ -งบประมาณ ๖๗,๙๐๐ บาท -หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สร้างการรับรู้ และประชาสัมพันธ์ด้านการผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง) - จัดเวทีเสวนาเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ผลิต ผู้จำหน่าย พืชสมุนไพร (กัญชง) ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ - จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ -งบประมาณ ๒๗,๒๒๐ บาท	ติดตามและประเมินผลโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
-หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	มกราคม – ธันวาคม ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๑,๖๘๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรที่ผ่านการอบรม มีความรู้เรื่องผลผลิตและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพร (กัญชง) อย่างถูกต้องและเหมาะสม จำนวน ๔๖๐ ราย</p> <p>๒. เกษตรกรที่ผ่านการอบรม มีความรู้เรื่องการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง จำนวน ๔๖๐ ราย</p> <p>๓. มีแปลงผลิตพืชสมุนไพร (กัญชง) ที่สามารถสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร จำนวน ๔๖๐ แปลง</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถผลิตและใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพร (กัญชง) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>๒. เกษตรกรปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มต่ำไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง</p> <p>๓. เกษตรกรมีโอกาสในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้เพิ่ม มีชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนและสังคม เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์ ต้องผ่านการฝึกอบรม ๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรม ต้องทำผลิตภัณฑ์เป็น
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ แพะ แกะและสัตว์ปีก ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๙๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	การฝึกอบรมหลักสูตร พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๑,๒๔๘,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) สามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒) สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การ ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID - ๑๙)
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) พัฒนาศักยภาพการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ส่งเสริมการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า ปศุสัตว์ของจังหวัดบุรีรัมย์ ๓) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการขายผลิตภัณฑ์ใน รูปกลุ่ม/เครือข่าย ๔) พัฒนาเครือข่ายการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเชิงพาณิชย์ พัฒนาคูณภาพชีวิตคนบุรีรัมย์
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน เพิ่มอาหารโปรตีนสำหรับบริโภคในครัวเรือน และลดภาระรายจ่ายในครัวเรือน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถวางแผนการผลิตไก่พื้นเมืองให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ๓) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองและการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน ๑,๘๘๐ ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ ๑๘๘ ตำบล
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเชิงพาณิชย์
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๔,๑๑๒,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการก่อสร้างอาคารโรงอบรมยาง มาตรฐาน GMP
๒.แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓.หลักการและเหตุผล	ในปี๒๕๔๖ สหกรณ์ได้ดำเนินการรวบรวมผลผลิตยางพาราจากสมาชิก เพื่อจัดให้มีการแข่งขันซื้อขาย โดยวิธีการประมูลราคา โดยในปัจจุบันปริมาณที่สมาชิกร่วมประมูล สัปดาห์ละ ๒๕๐-๓๐๐ ตัน ซึ่งผลประกอบการในปี ๒๕๖๔ สหกรณ์สามารถรวบรวมผลผลิตจากสมาชิกและเกษตรกรทั่วไป จำนวน ๑๒,๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๔๔๗ ล้านบาท เนื่องจากการดำเนินการรวบรวมผลผลิตและจัดให้มีการแข่งขันราคา ส่งผลให้ราคาที่สมาชิกได้รับอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ และ สหกรณ์เล็งเห็นโอกาสในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า โดยกำหนดแนวทางในการผลิตยางแผ่นรมควันที่ได้มาตรฐานตามโครงการก่อสร้างอาคารโรงงานแปรรูปยางพาราเพื่อแปรรูปยางพาราขั้นต้นตามนโยบายภาครัฐที่มุ่งหวังให้สถาบันเกษตรกร เป็นกลไกและเครื่องมือในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ เพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาที่สร้างความยั่งยืนได้ ซึ่งจะทำให้รายได้จากการรวบรวม การแปรรูปตกถึงมือเกษตรกรโดยตรง รวมทั้งส่งผลต่อเศรษฐกิจของชุมชน เช่น เพิ่มการจ้างงาน ส่งผลให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นเติบโตขึ้น
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑.เพื่อยกระดับการพัฒนาสินค้ายางพาราผลผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน ได้ตามมาตรฐาน GMP ๒.เพื่อยกระดับราคายางแผ่นดิบของสมาชิกให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น ๓.เพื่อส่งเสริมการแปรรูปยางชั้นกลางน้ำ(ยางรมควันอัดก้อน) ปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑.สมาชิกได้รับราคายางแผ่นดิบคุณภาพดีที่สูงขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๕ บาท ต่อ กิโลกรัม ๒.สหกรณ์ผลผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน ปีละ ๑,๐๐๐ ตัน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	สหกรณ์นิคมแคนดงจำกัด ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์
๗.กิจกรรมหลัก	ก่อสร้างอาคารโรงอบรมยาง มาตรฐาน GMP ขนาด ๙๐๐ ตรม.
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยรับผิดชอบหลัก สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยเกี่ยวข้องโครงการ การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	งบประมาณ ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑.สหกรณ์ผลผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน ปีละ ๑,๐๐๐ ตัน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒.สมาชิกได้รับราคาขายแผ่นดินคุณภาพดีที่สูงขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๕ บาท ต่อ กิโลกรัม
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑.สหกรณ์ยกระดับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ยางพาราในพื้นที่ ๒.มูลค่าที่สมาชิกจะได้รับจากการแปรรูปยางพารา มูลค่ารวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยมีความได้เปรียบทั้งในเชิงที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก ศักยภาพที่โดดเด่นคือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และระบบนิเวศของไทยเหมาะสมต่อการผลิตและการลงทุน ทางด้านเกษตรและอาหารอีกทั้ง ภาคการเกษตรของไทยสามารถผลิตอาหารได้เพียงพอสำหรับการบริโภคทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออก การส่งเสริม/พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรจำเป็นต้องพัฒนาตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนพัฒนาเกษตรกรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการทำการเกษตรด้วย นอกจากนี้ในปัจจุบันฐานข้อมูลด้านการเกษตรนับเป็นสิ่งสำคัญในการทำการเกษตร เกษตรกรสามารถนำข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในปัจจุบันผู้บริโภคมีความห่วงใยต่อสุขภาพมากขึ้นจึงให้ความสนใจแหล่งที่มาของสินค้าเกษตรและอาหาร ตระหนักถึงอันตรายต่อสุขภาพจากการบริโภคอาหารที่ไม่สะอาดหรือปนเปื้อนเชื้อโรคและสารพิษความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) จึงเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในขณะเดียวกันการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศมีมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ถูกนำมาใช้เป็นข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรสำหรับการค้าระหว่างประเทศนอกจากนี้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรอย่างเสรีมากขึ้นซึ่งจะมีผลกระทบต่อการผลิตและการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศอาเซียนด้วยกันเพราะมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและความปลอดภัยด้านอาหารจะถูกนำมาเป็นเงื่อนไขในทางการค้ามากขึ้นและรัฐบาลยังได้ประกาศนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลกสินค้าเกษตรและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	อาหารต้องมีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร ดำเนินการ ๑๖ แห่ง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	<p>พัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรดำเนินการ ๑๖ แห่ง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มประสิทธิภาพอ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มากระยะที่ ๑ ตำบลบ้านบัว อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒. เพิ่มประสิทธิภาพอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด ระยะที่ ๑ ตำบลสะแกชำ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๓. แก้มลิงหนองกะโถวา (ระยะที่ ๒) พร้อมอาคารประกอบหมู่ที่ ๑๘ บ้านขาม ตำบลปราสาท อำเภอบ้านด่าน จังหวัดบุรีรัมย์ ๔. แก้มลิงพร้อมอาคารประกอบคลองอีสานเขียว ตำบลมะเฟือง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ๕. งานแก้มลิงหนองละลาย พร้อมอาคารประกอบหมู่ที่ ๕ บ้านหนองสะแก ตำบลเจริญสุข อำเภอเฉลิมพระเกียรติจังหวัดบุรีรัมย์ ๖. แก้มลิงกุดยาว หมู่ที่ ๗ บ้านกระทุ่ม ตำบลสะแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ๗. แก้มลิงหนองแสงทอง พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแสง ตำบลไพศาล อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ๘. ขุดลอกแหล่งน้ำอ่างเก็บน้ำสายโท ๙ หมู่ที่ ๙, ๑๐ บ้านสายโท ๙, ๑๐ ตำบลสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ๙. ขุดลอกอ่างเก็บน้ำบ้านหนองกระโถก พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๗ บ้านหนองกระโถก ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ ๑๐. อาคารบังคับน้ำห้วยชีวา พื้นที่รับประโยชน์ ๕๐๐ ไร่ ตำบลผไทรินทร์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ๑๑. แก้มลิงทุ่งแหลมพร้อมอาคารประกอบ ตำบลถนนหัก อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๒. ขุดลอกอ่างเก็บน้ำหนองแค หมู่ที่ ๑๒ บ้านทุ่งรวงทอง ตำบลทุ่งจั่น อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๓. ขุดลอกสระเก็บน้ำบ้านซับสมบูน หมู่ที่ ๗ บ้านซับสมบูน ตำบลทุ่งจั่น อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๔. ขุดลอกลำไทรโยง หมู่ที่ ๒ บ้านทุ่งจั่น ตำบลทุ่งจั่น อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๕. ขุดลอกหนองพลวง หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองพลวง ตำบลโกรกแก้ว อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๖. ขุดลอกหนองกระทุ่ม พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๑ บ้านปราสาท ตำบลบ้านด่าน อำเภอบ้านด่าน จังหวัดบุรีรัมย์</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	โครงการชลประทานบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๑๐. งบประมาณ	๗๙๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	แหล่งสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร ๑๖ แห่ง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยมีความได้เปรียบทั้งในเชิงที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก ศักยภาพที่โดดเด่นคือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และระบบนิเวศของไทยเหมาะสมต่อการผลิตและการลงทุน ทางด้านเกษตรและอาหารอีกทั้ง ภาคการเกษตรของไทยสามารถผลิตอาหารได้เพียงพอสำหรับการบริโภคทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออก การส่งเสริม/พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรจำเป็นต้องพัฒนาตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนพัฒนาเกษตรกรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของ การทำการเกษตรด้วย นอกจากนี้ในปัจจุบันฐานข้อมูลด้านการเกษตรนับเป็นสิ่งสำคัญในการทำการเกษตร เกษตรกรสามารถนำข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในปัจจุบันผู้บริโภคมีความห่วงใยต่อสุขภาพมากขึ้นจึงให้ความสนใจแหล่งที่มาของสินค้าเกษตรและอาหาร ตระหนักถึงอันตรายต่อสุขภาพจากการบริโภคอาหารที่ไม่สะอาดหรือปนเปื้อนเชื้อโรคและสารพิษความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) จึงเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในขณะเดียวกันการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศมีมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ถูกนำมาใช้เป็นข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรสำหรับการค้าระหว่างประเทศนอกจากนี้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรอย่างเสรีมากขึ้นซึ่งจะมีผลกระทบต่อการผลิตและการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศอาเซียนด้วยกันเพราะมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและความปลอดภัยด้านอาหารจะถูกนำมาเป็นเงื่อนไขในทางการค้ามากขึ้นและรัฐบาลยังได้ประกาศนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลกสินค้าเกษตรและอาหารต้องมีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ร้อยละของเกษตรกรที่นำแนวคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	<p>ดำเนินการ ๓ กิจกรรมย่อย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาเกษตรกรต้นแบบด้านทฤษฎีใหม่ ๒. ส่งเสริมการเลี้ยงเป็ดไข่ สร้างคุณภาพชีวิต ตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ๓. ส่งเสริมการประมงตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๑๐. งบประมาณ	๕๔,๖๒๖,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ๒. เกษตรกรลดรายจ่ายเพิ่มรายได้
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน ๒. เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตแพะ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เกษตรกรมีทางเลือกอาชีพใหม่ทดแทนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการทำการเกษตรชนิดอื่น ๒) เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ มีความมั่นคงในอาชีพ มั่งคั่งและยั่งยืน ๓) เพื่อรองรับผู้บริโภคที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ๔) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้ผลผลิตที่เป็นลูกแพะเพิ่มขึ้น ๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต ๓) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรม หลักสูตร การผลิตแพะ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงแพะในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๓๔๕ คน
๗.กิจกรรมหลัก	๑. ฝึกอบรม หลักสูตร การผลิตแพะ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ๒. สนับสนุนปัจจัยการผลิต
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๓,๐๘๖,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑.ผลผลิต (Output)	<p>๑) มีเกษตรกรที่หันมาเลี้ยงแพะเนื้อเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒) แพะเนื้อของเกษตรกรมีการเจริญเติบโตที่ดี ระยะเวลาเลี้ยงน้อยลง ต้นทุนน้อยลง มีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓) นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้บริโภคเนื้อแพะที่มีคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย</p> <p>๔) เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด๑๙ (COVID - ๑๙)</p>
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑) เกษตรกรที่หันมาเลี้ยงแพะเนื้อเพิ่มมากขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕/ปี</p> <p>๒) เกษตรกรได้จำหน่ายแพะเนื้อมีชีวิตเมื่ออายุ ๕ เดือน น้ำหนัก ๓๐ กิโลกรัม ตัวละ ๓,๐๐๐ บาท</p> <p>๓) ทำให้จังหวัดบุรีรัมย์ มีเมนูอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบเนื้อแพะเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากชาติตะวันออกกลาง ชาวจีน และยุโรปบางส่วน</p> <p>๔) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ ไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานไปรับจ้างในต่างถิ่น</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (เปิดไข่)
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อเป็นการช่วยเหลือด้านชีวิตความเป็นอยู่ พื้นฟูอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๓) เพื่อให้ประชาชนมีอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก ๔) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงเปิดไข่ เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงเปิดไข่และการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน ๑,๘๘๐ ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑,๘๘๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงเปิดไข่ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๖,๐๘๖,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ สร้างคุณภาพชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และหมุดหมาย ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการเลี้ยงไก่ไข่ ๓) เพื่อให้ประชาชนมีอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนในการบริโภค ในครัวเรือนที่มีต้นทุนต่ำ ๔) เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการเลี้ยง การจัดการไก่ไข่อย่างถูกต้อง ๕) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงไก่ไข่ เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอใน จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่ไข่ และการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน 1,880 ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1,880 ครัวเรือน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๖,๓๖๘,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตแกะ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เกษตรกรมีทางเลือกอาชีพใหม่ทดแทนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการทำการเกษตรชนิดอื่น ๒) เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ มีความมั่นคงในอาชีพ มั่งคั่งและยั่งยืน ๓) เพื่อรองรับผู้บริโภคที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๔) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้ผลิตที่เป็นลูกแกะเพิ่มขึ้น ๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต ๓) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรม หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตแกะ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงแกะในอำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอคูเมือง อำเภอประโคนชัย อำเภอบ้านกรวด อำเภอสตึก อำเภอ นาโพธิ์ อำเภอห้วยราช อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๔๕ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตแกะ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๗๑๘,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	<p>๑) มีเกษตรกรที่หันมาเลี้ยงแกะเนื้อเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒) แกะเนื้อของเกษตรกรมีการเจริญเติบโตที่ดี ระยะเวลาเลี้ยงน้อยลง ต้นทุนน้อยลง มีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓) นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้บริโภคเนื้อแกะที่มีคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย</p> <p>๔) เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙</p>
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑) เกษตรกรที่หันมาเลี้ยงแกะเนื้อเพิ่มมากขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕/ปี</p> <p>๒) เกษตรกรได้จำหน่ายแกะเนื้อมีชีวิตเมื่ออายุ ๔ เดือน น้ำหนัก ๓๐ กิโลกรัม ตัวละ ๓,๐๐๐ บาท</p> <p>๓) ทำให้จังหวัดบุรีรัมย์ มีเมนูอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบเนื้อแกะเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากชาตินอร์ดิก ชาวจีน และตะวันออกกลางบางส่วน</p> <p>๔) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ ไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานไปรับจ้างในต่างถิ่น</p>

ประเด็นการพัฒนาคำที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตกระบือคุณภาพดีตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของกลุ่มผู้เลี้ยงกระบือ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือมีการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงกระบือให้ตรงกับความต้องการของตลาด ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) แม่กระบือที่เข้าร่วมโครงการได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อกระบือพันธุ์ดี ร้อยละ ๑๐๐ ๒) แม่กระบือที่เข้าร่วมโครงการมีลูกเกิดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๓) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ ร้อยละ ๑๐๐
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงกระบือในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๓๔๕ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตกระบือคุณภาพดีตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๓,๐๐๕,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) กระบือที่เข้าร่วมโครงการมีคุณภาพดี ตรงความต้องการของตลาด ๒) แม่พันธุ์กระบือพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน อย่างน้อย คราวเรือนละ ๒ ตัว ได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อกระบือพันธุ์ดี ๓) ได้ลูกกระบือที่ดีที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) กลุ่มผู้เลี้ยงกระบือ จำนวน ๒๓ กลุ่ม มีการพัฒนากลุ่มอย่างเป็นระบบ มีความเข้มแข็ง ๒) เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือ จำนวน ๓๔๕ คน มีอาชีพที่สร้างรายได้ให้ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน ๓) ข้อมูลประจำกลุ่มทั้ง ๒๓ กลุ่ม มีความถูกต้อง และใช้ในการวางแผนการผลิต-การตลาดได้

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔) แม่พันธุ์กระบือ จำนวน อย่างน้อยคร้วเรือนละ ๒ ตัว ให้ลูกพันธุ์ดี ตรงตามตลาดระดับกลาง-สูง ต้องการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตขยายชีวภัณฑ์
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบงานถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการเกษตรแก่เกษตรกร มีการดำเนินการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตชีวภัณฑ์แก่เกษตรกร เพื่อส่งเสริมการลดการใช้สารเคมี และลดต้นทุนการผลิต ผ่านการดำเนินงานของศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเกษตรกร และชุมชนให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการศัตรูพืช การผลิตศัตรูธรรมชาติควบคุมศัตรูพืช และบริการความรู้ด้านการเกษตรแก่เกษตรกรและชุมชน</p> <p>เกษตรกรสมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน และเกษตรกรทั่วไปบางกลุ่มในบางพื้นที่ยังไม่สามารถรับรู้ และเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิต และใช้ชีวภัณฑ์เท่าที่ควร สาเหตุหนึ่งมาจากการผลิตชีวภัณฑ์บางชนิดมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยาก ทำให้ไม่เป็นที่นิยมของเกษตรกร</p> <p>ในปีการผลิต ๒๕๖๕ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีการนำร่อง ถ่ายทอดความรู้ในการผลิตขยายชีวภัณฑ์ในพื้นที่ตำบลกลันทา ซึ่งเกษตรกรนำไปผลิตขยายและนำไปใช้ สามารถป้องกันโรคที่เกิดจากเชื้อราและแบคทีเรียได้เป็นอย่างดี สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ พิจารณาถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น มีความคุ้มค่า จึงขยายผลโครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตขยายชีวภัณฑ์ โดยดำเนินการถ่ายทอดความรู้การผลิตขยาย และการนำชีวภัณฑ์ไปใช้ เพื่อเป็นการเผยแพร่ชีวภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อนำเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์ ถ่ายทอดสู่เกษตรกรสมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) จำนวน ๔๖ ศูนย์ เกษตรกร ๑,๓๘๐ คน</p> <p>๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถผลิตชีวภัณฑ์ใช้เอง นำไปสู่การลดต้นทุนการผลิตลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร</p> <p>๓) เพื่อสร้างการยอมรับและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืช</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรสามารถผลิตขยายและนำชีวภัณฑ์ที่ได้รับการถ่ายทอดไปใช้เอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) จำนวน ๔๖ ศูนย์
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท	-ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์ และแนวทางการดำเนินงานให้แก่เจ้าหน้าที่อารักขาพืชระดับอำเภอ

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ กลุ่มอาชีพพืชสำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ -	(ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๐ คน งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท)
๗.๒ กิจกรรมที่ ๒ งบประมาณ ๒,๒๐๕,๗๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ กลุ่มอาชีพพืชสำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ สำนักงานเกษตรอำเภอ	-จัดกระบวนการเรียนรู้การถ่ายทอดเทคโนโลยี และฝึกปฏิบัติการผลิตชีวภัณฑ์แก่ ศจช. (ค่าใช้จ่ายในการจัดกระบวนการเรียนรู้ฯ เกษตรกร จำนวน ๑,๓๘๐ คน งบประมาณ ๒,๒๐๕,๗๐๐ บาท)
๗.๓ กิจกรรมที่ ๓ งบประมาณ ๒๓๒,๗๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ กลุ่มอาชีพพืชสำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ สำนักงานเกษตรอำเภอ	-จัดเวทีสร้างการยอมรับและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์ (ค่าใช้จ่ายในการจัดเวทีสร้างการยอมรับฯ เกษตรกร จำนวน ๑,๓๘๐ คน งบประมาณ ๒๓๒,๗๐๐ บาท)
๗.๔ กิจกรรมที่ ๔ งบประมาณ ๔๕,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ กลุ่มอาชีพพืชสำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ สำนักงานเกษตรอำเภอ	-ติดตามการดำเนินงาน (ค่าใช้จ่ายในการติดตาม ให้คำแนะนำ ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงานโครงการฯ งบประมาณ ๔๕,๐๐๐ บาท)
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรอำเภอ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๒,๕๓๓,๔๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนจำนวน ๑,๓๘๐ คน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการผลิตขยายชีวภัณฑ์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินงานโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรสมาชิก ศจช. สามารถผลิตชีวภัณฑ์ และนำไปใช้ได้เอง ๒. ชีวภัณฑ์ที่ผลิตได้ มีคุณภาพและมีประสิทธิผลในการกำจัดศัตรูพืช ส่งผลให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และการใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินเพื่อลดต้นทุนการผลิตพืช
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการทำการเกษตร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันราคาปุ๋ยเคมีมีการปรับตัวสูงขึ้น จากภาวะสงคราม และสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา Covid – ๑๙ จากข้อมูลความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีของประเทศไทย ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากปัญหาราคาปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรตรวจวิเคราะห์ดิน ทำให้ทราบความอุดมสมบูรณ์ของดิน และความต้องการธาตุอาหารของพืช มีการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน หรือปุ๋ยสั่งตัด และส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง เป็นการปรับปรุงบำรุงดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน ทำให้โครงสร้างดินดีขึ้น โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้ในอนาคต ทำให้ต้นทุนการผลิตพืชของเกษตรกรลดลง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อถ่ายทอดความรู้เรื่องธาตุอาหารในดิน ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชนิดอื่น ๆ ให้เกษตรกรได้เรียนรู้อย่างถูกต้อง</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรสามารถวิเคราะห์ธาตุอาหารในดินได้อย่างถูกต้อง และสามารถใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
๕. พื้นที่เป้าหมาย	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน ๔๖ ศูนย์ เกษตรกร ๑,๓๘๐ ราย
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อลดต้นทุนการผลิตได้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถตรวจวิเคราะห์ธาตุอาหารในดินได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ อบรมสัมมนาเจ้าหน้าที่ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท	อบรมสัมมนาเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดความรู้และสร้างความเข้าใจในการดำเนินงาน จำนวน ๕๐ คน ๆ ละ ๑ วัน งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินงาน</p>	
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ การฝึกอบรมเกษตรกร งบประมาณ ๒,๒๙๔,๔๘๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินงาน</p>	<p>ฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกร จำนวน ๑,๓๘๐ คน ๆ ละ ๓ ครั้ง งบประมาณ ๒,๒๙๔,๔๘๐ บาท</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ การติดตามการดำเนินงานโครงการ งบประมาณ ๕๖,๑๒๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินงาน</p>	<p>ค่าใช้จ่ายในการติดตาม ให้คำแนะนำการดำเนินงาน ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงานโครงการ ฯ งบประมาณ ๕๖,๑๒๐ บาท</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ต.ค ๒๕๖๖ – ก.ย ๒๕๖๗</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๒,๔๐๐,๖๐๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเรื่องธาตุอาหารในดิน ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชนิดอื่น ๆ อย่างถูกต้อง ๒. เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ธาตุอาหารในดิน และการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินอย่างถูกต้อง</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๒. เกษตรกรสามารถวิเคราะห์ธาตุอาหารในดิน และใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการผลิตได้ ร้อยละ ๑๐</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย ลานรวบรวมยาง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. หลักการและเหตุผล	สถาบันเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรม การให้บริการการรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรชนิดยางก้อนถ้วย ณ.ปัจจุบัน ได้ถูกร้องเรียน มลพิษทางกลิ่นและของเสีย ส่งผลกระทบต่อชุมชนเป็นจำนวนมาก ไม่น้อย สืบเนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับน้ำที่ถูกปล่อยจากลานรวบรวมผลผลิต แต่ขาดการจัดการบำบัดที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้ไหลลงแหล่งน้ำสาธารณะ ทำลายระบบนิเวศน์ และส่งกลิ่นเหม็นรบกวนชุมชน ส่งผลเสียต่อสุขภาพสร้างความขัดแย้งและ เสียโอกาสทางธุรกิจ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑.เพื่อพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียตามแนวทาง BCG โมเดล ๒.เพื่อจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑.สถาบันเกษตรกรได้รับพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย ตามแนวทาง BCG โมเดล (๘ สถาบันเกษตรกร) ๒.ร้อยละของการลดข้อร้องเรียนเรื่องมลพิษ (ร้อยละ 50)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	สหกรณ์กองทุนสวนยางโนนสุวรรณจำกัด ตำบลตองอีจาน อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์กองทุนสวนยางละหานทรายจำกัด ตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์กองทุนสวนยางนิคมบ้านกรวดจำกัด ตำบลจันทบเพชร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์กองทุนสวนยางแคนดง จำกัด ตำบลตองพลอง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์นิคมแคนดงจำกัด ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์สวนยางตำบลตูมใหญ่จำกัด ตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์การเกษตรคูเมืองจำกัด อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์การเกษตรสตึกจำกัด อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียวงจไฟฟ้าชีวภาพ ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียวงจไฟฟ้าชีวภาพ จำนวน ๑๐ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางโนนสุวรรณจำกัด จำนวน ๓ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางละหานทรายจำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางนิคมบ้านกรวดจำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางแคนดง จำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์นิคมแคนดงจำกัด จำนวน ๑ ชุด

หัวข้อ	รายละเอียด
	สหกรณ์สวนยางตำบลตุมใหญ่จำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์การเกษตรคูเมืองจำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์การเกษตรสตึกจำกัด จำนวน ๑ ชุด
๘. หน่วยงาน ดำเนินงาน	หน่วยรับผิดชอบหลัก สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยเกี่ยวข้องโครงการ การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบุรีรัมย์
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ระยะเวลาใน การดำเนิน โครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๗
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑.ระบบบำบัดน้ำเสียวงจรไฟฟ้าชีวภาพ จำนวน ๑๐ ชุด ๒.ดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ ขับเคลื่อนโมเดล เศรษฐกิจ BCG
๑๒. ผลลัพธ์จากการ ดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ ๒. ลดข้อขัดแย้งและร้องเรียนของชุมชน ๓. พื้นฟูระบบนิเวศน์แหล่งน้ำให้ปลอดภัยและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับครัวเรือนเกษตรกร
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี กำหนดวิสัยทัศน์นำประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ให้คนไทยมีความสุข ภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจัดการระบบการผลิตและการตลาด ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทดแทนแรงงาน และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง การปรับโครงสร้างการผลิตโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ ทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ</p> <p>ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>ท่ามกลางปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีสาเหตุหลักมาจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไร้ขอบเขตของมนุษย์ ได้ส่งผลกระทบต่อสมดุลงบดินและสิ่งแวดล้อม การเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เป็นภัยคุกคามต่อแหล่งผลิตอาหาร เช่น ความแห้งแล้ง</p> <p>น้ำท่วม โรคระบาดศัตรูพืช และอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรอย่างมาก คือ การเกิดภัยแล้งที่นับวันจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในทุกปีภาคการผลิตของไทยโดยเฉพาะภาคเกษตรกรรม มีความอ่อนไหวต่อสภาพ ดิน ฟ้า อากาศ และสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เนื่องจากมีน้ำเป็นปัจจัยหลักในการผลิต เมื่อปริมาณน้ำไม่สมดุลกับความ ต้องการจึงส่งผลกระทบต่อต่าง ๆ มากมาย เช่น ภัยแล้ง ทำให้พืชขาดน้ำ แห้งตาย เช่นเดียวกับอุทกภัยซึ่งส่งผลทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ผล ของภัยพิบัติทำให้เกษตรกรขาดรายได้และมีหนี้สิน</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่การเกษตร ๔,๕๖๕,๐๗๙ ไร่ มีประชากรรวม ๑,๕๙๔,๘๕๐ คน และมีครัวเรือนเกษตรกร ๒๒๔,๓๗๘ ครัวเรือน รายได้หลักของประชากรในกลุ่มจังหวัดมาจากการทำการเกษตร จากการทำการเกษตรแบบเดิมที่เน้นการทำเชิงปริมาณซึ่งจะมีความเสี่ยงต่อ การขาดทุนแต่หากเป็นการผลิตเชิงคุณภาพที่เน้นการผลิตที่ไม่มากแต่ควบคุม คุณภาพของผลผลิตให้ได้มาตรฐานและมีปริมาณที่พอเหมาะกับ ความต้องการ ของตลาด จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนวิธีการ หรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน ตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หันกลับมาทำระบบเกษตรยั่งยืนที่พึ่งพิง ธรรมชาติ ลดการใช้สารเคมี โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นฐานความรู้เพื่อ พัฒนาระบบทำการเกษตรมีการบูรณาการองค์ความรู้ นวัตกรรม และ เทคโนโลยี เข้ามาผสมผสานเพื่อให้ การระบบการเกษตรดีขึ้น โดยการขยายผล เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การ นำภูมิปัญญาท้องถิ่น ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ที่มีการวางแผนโดยใช้ เทคโนโลยี เข้ามาเสริมให้มีการจัดการดียิ่งขึ้น</p> <p>โดยการพัฒนา“การเรียนรู้หลักการเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตร ทฤษฎีใหม่ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสมผสาน ในการประกอบอาชีพ สนับสนุนให้เกษตรกร รวมกลุ่มและดำเนินกิจกรรมตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง โดยคาด ว่าจะเป็นการยกระดับให้เกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ใช้ในในกลุ่มภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ สามารถพึ่งพาตนเอง ทำการผลิตและ การตลาดในพื้นที่ของตนเองได้ เกิดการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการ เสริมสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ ความมั่นคงทางอาหาร และสุขภาพดี สิ่งแวดล้อม ดีตามแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน ต่อไป</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของ โครงการ</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมให้ครัวเรือนเกษตรกรและชุมชนเกิดการพึ่งพาตนเองด้วยการ น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ</p> <p>๒. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารในครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน</p>
<p>๕. ค่าตัวชี้วัดและค่า เป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมาย : เกษตรกรในพื้นที่ ๒๓ อำเภอ รวมทั้งสิ้น ๑,๑๕๐ ราย</p> <p>ตัวชี้วัด : เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐บาท</p>	<p>พัฒนาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นที่ปรึกษาเกษตรกรและเป็นวิทยากรด้านเศรษฐกิจ พอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับครัวเรือนเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๘๐๕,๐๐๐บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับครัวเรือนเกษตรกร
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สนับสนุนปัจจัยการผลิต จัดทำแปลงผลิตพืชสำหรับครัวเรือนเกษตรกรที่ร่วมโครงการฯ
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๑๑๕,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ติดตามและประเมินผลโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	มกราคม – ธันวาคม ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๓,๓๔๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรเกิดการพึ่งพาตนเองด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ จำนวน ๑,๑๕๐ ราย ๒. เกิดกลุ่มแปรรูปและมีสินค้าทางการเกษตรจากครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๒๓ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการประกอบอาชีพทางการเกษตรและการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งพาตนเอง เกิดความมั่นคงด้านอาหารในครัวเรือนและชุมชน สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชโดยศัตรูธรรมชาติ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรง ศัตรูพืชและมีโรคอุบัติใหม่เกิดขึ้นโดยเฉพาะการระบาดของศัตรูพืชที่สร้างความเสียหายต่อการเพาะปลูก ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรและการผลิตทางการเกษตรของจังหวัดบุรีรัมย์นับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการผลิตผลทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลิตภาพการผลิตในภาคการเกษตรต่ำลง การผลิตพืชเศรษฐกิจของเกษตรกรประสบปัญหาศัตรูพืชเนื่องจากเกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหา ทำให้ผลิตผลได้รับความเสียหายทั้งปริมาณและคุณภาพ</p> <p>การส่งเสริมให้เกษตรกรและชุมชนร่วมวางแผนการจัดการศัตรูพืช ในรูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว รู้ทันสถานการณ์ศัตรูพืช ส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะ ประสบการณ์ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศัตรูพืช เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานทุกภาคส่วนเพื่อให้การสนับสนุนเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการศัตรูพืช ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดการหมุนเวียนเศรษฐกิจและผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๔.๑ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรเกิดทักษะประสบการณ์ และมีความรู้ ความเข้าใจอย่างถูกต้อง ในการบริหารจัดการศัตรูพืช</p> <p>๔.๒ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรปลอดภัย ด้วยการจัดการศัตรูพืชได้อย่างเหมาะสม</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๕.๑ เกษตรกรมีทักษะ ประสบการณ์ และมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องในการบริหารจัดการศัตรูพืช ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๕.๒ เกษตรกรสามารถจัดการศัตรูพืชด้วยวิธีผสมผสาน และมีต้นทุนการผลิตลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	ดำเนินงานตามกิจกรรม ภายใต้โครงการตามกิจกรรมหลัก
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>หน่วยงาน</p> <p>รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานร่วม</p> <p>ดำเนินการ</p>	<p>พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร</p> <p>๕๗,๓๕๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ และศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดนครราชสีมา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงาน รับผิดชอบ หน่วยงานร่วม ดำเนินการ</p>	<p>ส่งเสริมการบริหารจัดการศัตรูพืชอย่างเหมาะสม ๑,๘๙๑,๗๕๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ และศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านการอารักขาพืช จังหวัดนครราชสีมา</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ หน่วยงาน รับผิดชอบ หน่วยงานร่วม ดำเนินการ</p>	<p>สร้างเสริมประสบการณ์เกษตรกรในการผลิตพืชอาหารปลอดภัย ๑,๑๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ และศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านการอารักขาพืช จังหวัดนครราชสีมา</p>
<p>๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ หน่วยงาน รับผิดชอบ หน่วยงานร่วม ดำเนินการ</p>	<p>ติดตามและรายงานผลการดำเนินโครงการ ๘๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ และศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านการอารักขาพืช จังหวัดนครราชสีมา</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๓,๑๗๙,๑๐๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเกิดความรู้ และประสบการณ์ในการบริหารจัดการศัตรูพืช ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถผลิตสินค้าปลอดภัยด้วยการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถเป็นต้นแบบ และถ่ายทอดความรู้การจัดการศัตรูได้อย่างมีประสิทธิภาพ - ชุมชนมีต้นแบบการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	จัดทำฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	- ปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) แนวทางในการพัฒนาภาคการผลิตและบริการเพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและการตลาด ทำการเกษตรแบบแปลงใหญ่มากขึ้นและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมใหม่ ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตการเกษตรโดยวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ และเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูงและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก สร้างระบบเตือนภัยการเกษตร พัฒนาระบบการที่มีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย ทั้งมาตรฐานภายในประเทศและมาตรฐานอาเซียนและยอมรับในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>การผลิตทางการเกษตรเป็นกิจกรรมการเกษตรที่ต้องประสบปัญหาอยู่มาก เริ่มตั้งแต่การพิจารณา การเลือกปัจจัยการผลิต กระบวนการเพาะปลูก การดูแลการจัดการ ตลอดถึงการเก็บเกี่ยว และการจำหน่ายผลผลิต ล้วนเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยการผลิต เพราะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะกำหนดประสิทธิภาพในขั้นตอนต่างๆของการผลิต และนำไปสู่การได้มาซึ่งผลผลิตทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ</p> <p>จากข้อมูลทั่วไป พบว่าเกษตรกรยังมีการทำการเกษตรแบบตามกระแส คือ ใครปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ชนิดอะไรขายดี เกษตรกรก็แห่ทำตามกันโดยไม่คำนึงถึงปัจจัยการผลิตและทรัพยากรที่มีอยู่ มีการใช้ต้นทุนทำการเกษตรที่สูงขึ้น การได้ผลผลิตที่ตกต่ำนำไปสู่ภาวะ การไม่คุ้มทุนหรือขาดทุนและเป็นสาเหตุหลักทำให้เกิดภาระหนี้สิน เนื่องจากรายได้ของเกษตรกรที่ได้จากการขายผลผลิตทางการเกษตรนั้นไม่เพียงพอต่อรายจ่ายของเกษตรกร ทำให้ต้องมีการกู้ยืมและภาระหนี้สินตามมา การศึกษาและการพัฒนาที่ตอบปัญหาที่แท้จริงให้แก่เกษตรกรและชุมชน โดยเฉพาะการใช้ปัจจัยและทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตร ถือว่าเป็นตัวแปรหลักที่นำไปใช้เพื่อประเมินผลผลิต รายรับรวมทั้งผลกำไร-ขาดทุนที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการที่จะได้ผลผลิตจากการทำการเกษตรนั้น ต้องมีปัจจัยการผลิตที่ร่วมกับการจัดการที่ดีของเกษตรกรด้วย ปัจจัยการผลิตในที่นี้ครอบคลุมถึงสภาพอากาศ (อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ปริมาณน้ำฝน ความแปรปรวนของภูมิอากาศ ฯลฯ) ภูมิประเทศ (ดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความลาดชันของพื้นที่ แหล่งน้ำ ฯลฯ) การจัดการ (แรงงานอุปกรณ์ด้านการเกษตร เครื่องจักรกลการเกษตร ปุ๋ย สารเคมีต่างๆ ฯลฯ) ตลอดจนความเสี่ยงต่างๆ เช่น ภัยธรรมชาติ การระบาดของโรค ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ความสำคัญต่อการผลิตพืชของเกษตรกร การที่เกษตรกรสามารถตัดสินใจได้ว่า จะปลูกพืชชนิดใด จะเลี้ยงสัตว์ชนิดใด และใช้ปัจจัยการผลิตใด ในปริมาณที่เหมาะสมในพื้นที่ที่ทำการเกษตรจะช่วยให้เกษตรกรบริหารจัดการด้านต่างๆ ได้ สามารถวางแผนการผลิตและสามารถประมาณการผลผลิตของตนเองได้อันเป็นการจัดการด้านความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การนำปัจจัยดังกล่าวมาวางแผนเพื่อให้เกษตรกรใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น สามารถดำเนินการได้หากเลือกใช้เครื่องมือประกอบการตัดสินใจที่ดีและเป็นระบบ ทั้งนี้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติ จะสามารถตอบโจทย์เรื่องการใช้ทรัพยากรต่างๆ การจัดการทางการเกษตร การประมาณการผลผลิต เพื่อนำไปสู่การแก้ไขผลผลิตตกต่ำ ได้ผลผลิตไม่ได้ตามเป้าหมาย เกิดภาวะขาดทุนได้เป็นอย่างดี</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ลดความเสี่ยงจากภาวะการขาดทุนจากการทำการเกษตร ๒. ลดความเสี่ยงจากการทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสม ๓. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ๔. เฝ้าระวังและประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติ</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดทำฐานข้อมูลและปรับปรุงฐานข้อมูลในระบบเดียวกัน จำนวน ๓๐ ฐานข้อมูล ๒. ระบบฐานข้อมูล GIS ของระนอง จำนวน ๓๐ ฐานข้อมูล ๑๕๐ ชั้นข้อมูล ๓. การเก็บข้อมูลภาคสนาม และการปรับปรุงข้อมูล ๔. การปรับปรุงข้อมูล การนำเข้าข้อมูล ผ่านระบบ GIS SERVER ๕. จัดทำคู่มือ Data Dictionary <ul style="list-style-type: none"> - ระบบ GIS ประมวลผลเรื่องผลกระทบและพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ (น้ำท่วม ภัยแล้ง วาตภัย) โดยปรับปรุงข้อมูลรายแปลงโฉนดที่ดิน จำนวน ๓ อำเภอที่มีผลกระทบสูงสุด - ระบบ Smart Farmer (Crop Insurance Yield Protection System of Spatial Data) - ข้อมูลแหล่งผลิต ฤดูกาลที่ผลผลิตออก ปริมาณผลผลิต ภูมิอากาศ การตลาด ปัจจัยการผลิต - Zoning สินค้าเกษตรในจังหวัด มีทะเบียนเกษตรกร ที่ตั้งฟาร์ม แหล่งแปรรูป ต้นทุน ราคา ตลาด สภาพดิน แหล่งน้ำ ฤดูกาล - ระบบการลงทะเบียนเกษตรกรในพื้นที่ (สามารถให้เกษตรกรลงทะเบียน online ได้) ๖. สร้างระบบการปรับปรุง และการ update ข้อมูลพัฒนาระบบการเผยแพร่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและการเตือนภัยพิบัติ ผ่าน GIS Server และมือถือ (Mobile Application)

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๗. การพัฒนาระบบเผยแพร่ข้อมูลผ่าน GIS Server และ Mobile Application</p> <p>๘. เอกสารเผยแพร่ คู่มือการใช้งานระบบผ่าน GIS Server และ Mobile Application จำนวน ๒๐๐ ชุด</p> <p>๙. จัดทำเอกสารและรายงานโครงการ</p> <p> ๕.๓.๑ รายงานฉบับสมบูรณ์ของโครงการ จำนวน ๕๐ เล่ม</p> <p> ๕.๓.๒ รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร จำนวน ๕๐ เล่ม</p> <p>๑๐. การพัฒนาบุคลากรและฝึกอบรม</p> <p> ๑๐.๑ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้โปรแกรมประยุกต์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง</p> <p> ๑. กลุ่ม Smart Farmer (กลุ่มเกษตรกร)</p> <p> ๒. กลุ่ม Smart Officer (กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทางการเกษตร)</p> <p> ๓. กลุ่ม Smart Manager (กลุ่มผู้บริหาร)</p> <p> ๑๐.๒ การฝึกอบรมเกษตรกรและการประยุกต์ใช้ระบบ GIS ในการจัดการทางการเกษตร (เน้นพื้นที่นำร่อง พื้นที่เป้าหมาย หรือเกษตรกรเป้าหมายที่จะพัฒนามาตรฐานทางการเกษตร</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติ</p> <p>๒. เจ้าหน้าที่/เกษตรกรสามารถนำระบบข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติไปประยุกต์ใช้ทางการเกษตร</p> <p>๓. มีข้อมูลประกอบการประเมินสถานการณ์เพื่อเตรียมรับภัยพิบัติ</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผลผลิตการเกษตรมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน</p> <p>๒. ลดความเสี่ยงด้านการเกษตรจากภัยพิบัติ</p>